

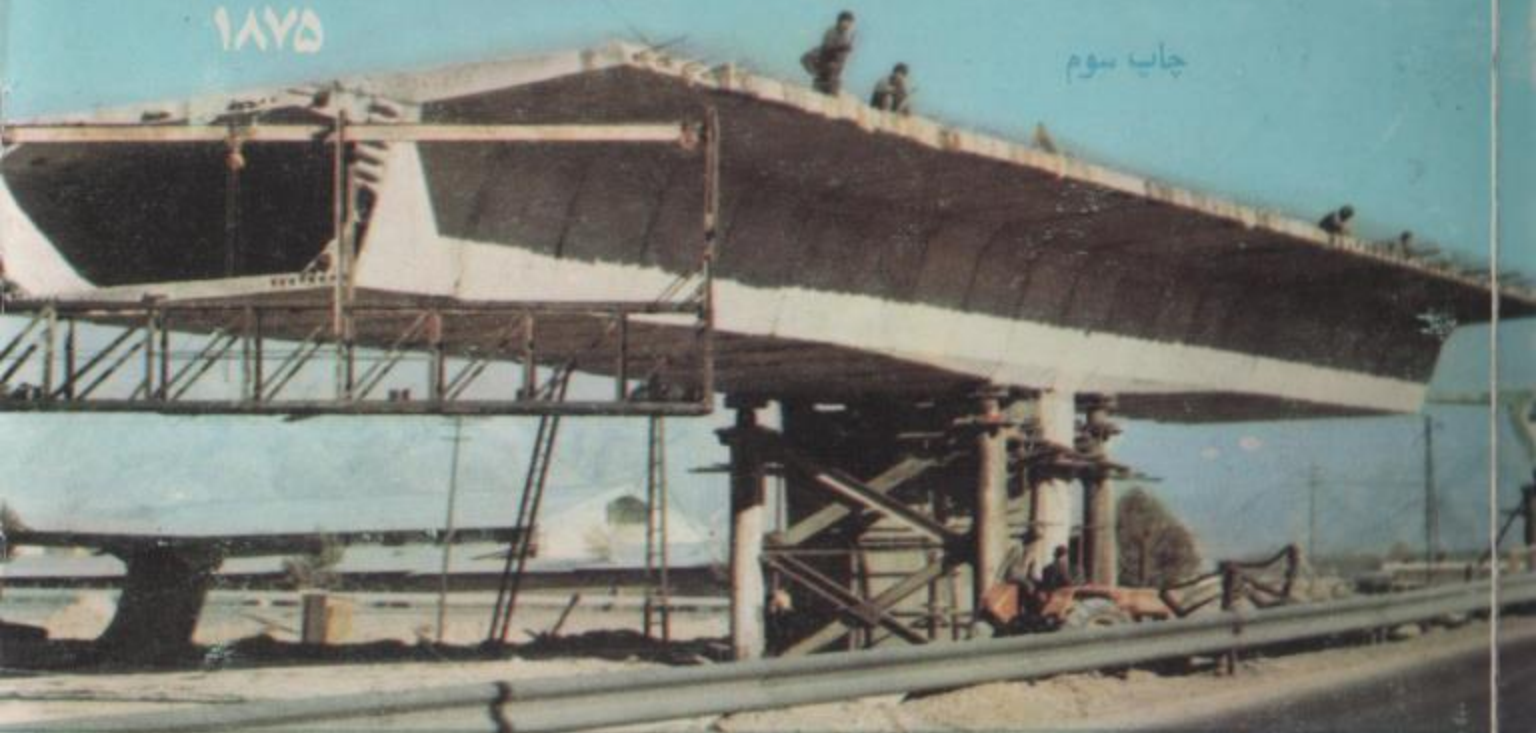

انتشارات دانشگاه تهران

۱۸۲۵

بتن پیش تنیده

چاپ سوم

پیشگفتار

اولین سازه بتن پیش‌تنیده دنیا در حدود سال ۱۹۳۰ توسط فریسینه (۱) طرح و اجراء شد. گرچه قبل از فریسینه ایده پیش‌تنیده کردن بتن برای افزایش مقاومت آن وجود داشت، ولی به علت مشکلات فنی و اجرایی امکان ساخت و استفاده اقتصادی از این نوع سازه نبود.

در بیشتر کشورهای اروپائی و حتی آمریکا قبل از سال ۱۹۵۰ سازه بتن پیش‌تنیده مهمی طرح و ساخته نشده بود. در حقیقت بعد از این سال بود که استفاده روزافزون از سازه‌های بتن پیش‌تنیده در دنیا آغاز شد. به این ترتیب سال ۱۹۵۰ را می‌توان سال تولد بتن پیش‌تنیده دانست.

سازه‌های بتن پیش‌تنیده از بسیاری از جهات بهتر از سازه‌های بتن آرمه و سازه‌های فولادی عمل کرده و اقتصادی تر می‌باشد. همین امر موجب توسعه سریع این نوع سازه‌ها گردیده است. به طوری که امروزه کمتر نقطه‌ای از دنیا وجود دارد که در آنجا سازه پیش‌تنیده‌ای ساخته نشده باشد.

بعضی از انواع سازه‌ها که قبلاً از فولاد ساخته می‌شد، نظیر مخازن نفت و گاز، پل‌های بزرگ، عضوهای کششی، امروزه از بتن پیش‌تنیده ساخته می‌شود. زیرا به لحاظ مقاومت بیشتر و بهتر در مقابل آتش سوزی، انفجار، ضربه و از نظر اقتصادی و همچنین از نظر تغییر شکل کمتر، سازه‌های بتن پیش‌تنیده بر سازه‌های فولادی رجحان دارد.

با وجود این که حدود ۱۵ تا ۲۰ سال است که از بتن پیش‌تنیده برای ساخت انواع پل‌های بزرگ، منابع آب و بعضی دیگر از سازه‌ها در ایران استفاده می‌شود، لیکن تاکنون منبع عمده‌ای به زبان فارسی جهت طرح و ساخت این نوع سازه‌ها نگاشته نشده است. با توجه به این امر و توسعه روزافزون فن پیش‌تنیدگی و نیاز مبرمی که برای استفاده از این نوع سازه‌ها احساس می‌شود، این کتاب نگاشته شده است.

در نگارش کتاب حاضر سه مهم مورد نظر بوده است:

- ۱ - جمع آوری مطالبی جهت استفاده و ارتقاء سطح دانش و بینش دست‌اندرکاران ساخت و اجرای سازه های بتن پیش‌تنیده در ایران.
 - ۲ - به وجود آوردن منبعی که بتوان از آن برای تدریس در موسسات عالی آموزشی و دانشگاهها جهت تدریس به دانشجویان استفاده کرد.
 - ۳ - گردآوری اطلاعات لازم جهت طرح عملی سازه های پیش‌تنیده برای مهندسين طراح. بنابراین چنانچه نگارنده موفق شده باشد که به اهداف فوق برسد، این کتاب می‌تواند مورد استفاده دانشجویان رشته راه و ساختمان، مهندسين طراح و مهندسينی که در کار اجراء سازه های بتن پیش‌تنیده هستند، قرار بگیرد.
- فصل اول تا سوم کتاب اختصاص به آشنائی با اصول بتن پیش‌تنیده، مصالح و وسائل پیش‌تنیدگی دارد که می‌تواند مورد استفاده کسانی که به کارهای اجرائی مشغولند قرار گیرد. ضمن اینکه دیگر خوانندگان نیز می‌توانند از آن استفاده کنند. فصل های چهارم تا سیزدهم اختصاص به مسائل مربوط به آنالیز و طراحی ساختمانهای پیش‌تنیده دارد، که مورد استفاده دانشجویان و مهندسين طراح قرار می‌گیرد.
- مسائل کاملاً "جدید از قبیل طرح سازه های پیش‌تنیده تحت اثر مشترک خمش، برش و پیچش در این کتاب مورد بررسی قرار گرفته است. سازه های نیمه پیش‌تنیده که از بسیاری از جهات بهتر از سازه های کاملاً "پیش‌تنیده می‌باشد، در چند سال اخیر در اروپا و آمریکا بسیار رایج شده است. بنابراین روش طرح و آنالیز چنین سازه‌هایی نیز در کتاب آمده است. گرچه هنوز در هیچ یک از آئین نامه‌های معتبر دنیا دستورهای کاملی جهت طرح ستونهای پیش‌تنیده وجود ندارد، لیکن با توجه به نتایج آزمایشگاهی موجود، روشی جهت طرح ستونها، براساس آئین نامه cp110 در فصل سیزدهم توصیه شده است که فعلاً "می‌توان از آن استفاده کرد.
- چون یکی از اهداف کتاب حاضر ایجاد آمادگی جهت طراحی است، در فصل چهارم یک مثال کامل از روش طرح گام به گام یک تیر یکسره مرکب پیش‌تنیده و مسائل مربوطه آمده است. امید است که با استفاده از روش پیشنهادی یک مهندس کم تجربه بتواند به راحتی یک سازه نسبتاً "پیچیده پیش‌تنیده را طرح کند.

یکی از اشکالات مهم بعضی از کتب فنی موجود در ایران این است که تمامی کتاب بر اساس یک آئین نامه واحد نگاشته نشده است. با توجه به این موضوع تمام کتاب حاضر بر اساس آئین نامه Cp110 کشور انگلستان نوشته شده است. از طرفی چون این امکان وجود دارد که این آئین نامه در اختیار همه نباشد، تمام قسمت های مختلف دستورهای آئین نامه که در طراحی مورد نیاز می باشد در کتاب آمده است. بنابراین در موقع طرح نیازی به مراجعه به آئین نامه Cp110 نمی باشد.

کتاب حاضر مطمئناً خالی از نقص و غلط نمی باشد، بنابراین پیشنهادها و راهنمایی های خوانندگان عزیز، جهت تصحیح و بهبود کیفیت چاپ های بعدی موجب امتنان فراوان خواهد بود.

بهار ۱۳۶۳

شاهین تعاونی

فصل دوم

مکانیک

۱-۱	مقدمه	۱۱
۱-۲	فولاد	۲۵
۱-۳	درزهای جوش	۳۱
۱-۴	درزهای جوش	۳۲
۱-۵	مقاومت به جوش	۳۷
۱-۶	درزهای جوش فولاد	۴۵
۱-۷	درزهای جوش فولاد	۴۷
۱-۸	درزهای جوش	۴۹
۱-۹	درزهای جوش	۴۹

فصل اول

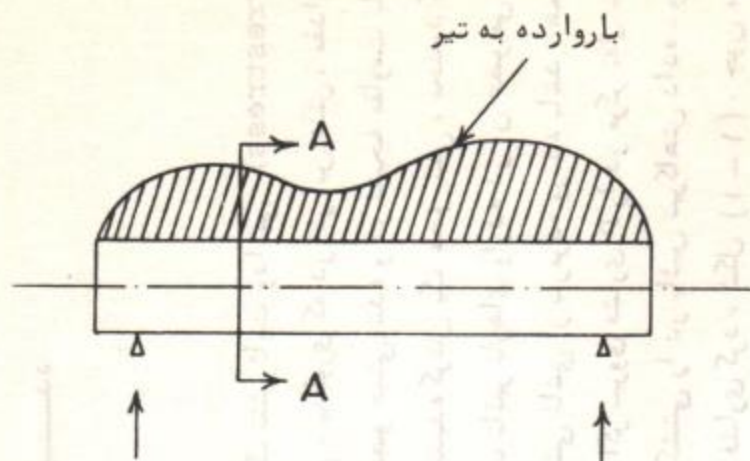
اصول بتن پیش تنیده

۱-۱- تعریف:

پیش تنیدگی عبارت است از ایجاد یک تنش ثابت و دائمی (Prestress) در یک عضو بتنی به نحوی که به اندازه لازم، به طوری که در اثر این تنش، مقداری از تنش های ناشی از بارهای مرده و زنده در این عضو خنثی شده و در نتیجه مقاومت باربری آن افزایش پیدا می کند. هدف اصلی از پیش تنیده کردن یک عضو بتنی، محدود کردن تنشهای کششی و ترکهای ناشی از لنگر خمشی تحت تاثیر بارهای وارده در آن عضو می باشد. برای مثال اگر یک تیر فقط تحت تاثیر لنگر خمشی ناشی از بار مرده و زنده باشد، همیشه در پائین تیر کشش وجود خواهد داشت، حال اگر نیروی فشاری P را در مرکز ثقل سطح مقطع تیر از دو طرف وارد آوریم، می توان تنش کششی را در پائین تیر کاهش داده، و یا اینکه به کلی آن را از بین برده و تبدیل به تنش فشاری کرد، شکل (۱-۱). چون مقاومت بتن در کشش حدود یک دهم مقاومت فشاری آن است، بنابراین با از بین بردن تنش کششی در یک تیر می توان مقاومت آن را مقدار زیادی افزایش داد.

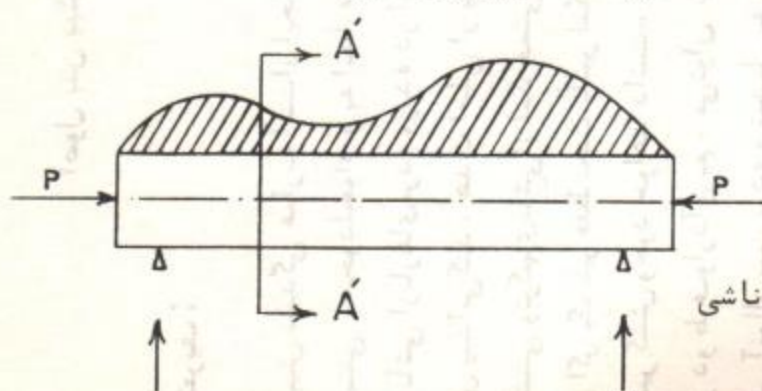
۱-۲- تاریخچه:

اولین کسی که ظاهراً توانست با ایجاد تنش فشاری در بتن مقاومت آن را تحت تاثیر لنگر خمشی افزایش دهد، یک نفر امریکائی به نام جکسن بود که اختراع خود را در سال ۱۸۸۶ به ثبت رسانید. در سال ۱۸۸۸ دو هرینگ آلمانی با قراردادن یک میله فولادی کشیده شده در داخل یک دال بتنی توانست، اولین دال بتنی پیش تنیده را ایجاد کند. نظر او بر این بود که، چون بتن جسمی است مقاوم در مقابل فشار ولیکن مقاومت آن در مقابل کشش بسیار کم می باشد، می توان با وارد کردن فشار به بتن، کشش ایجاد شده در اثر بار مرده و زنده را در دال تقلیل، و در نتیجه مقاومت آن را افزایش داد. هیچکدام از متدهای اولیه پیش تنیدگی در عمل موفق نبود زیرا به علت نامرغوب بودن نوع فولاد و بتن مقدار زیادی و گاهی همه تنش پیش تنیدگی به مرور زمان در اثر خزش

بار وارده به تیر

تیر تحت تاثیر بار مرده و زنده

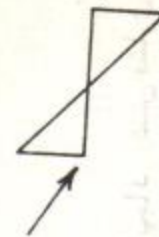

تیر تحت تاثیر بار مرده و زنده و نیروی پیش تنیدگی

شکل (۱-۱)

تنش فشاری

$$= f_2 = \frac{M}{Z_2}$$

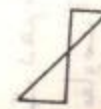

تنش کششی

(دیاگرام تنش ناشی

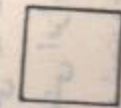
از لنگر خمشی)

$$= f_1 = \frac{M}{Z_1}$$

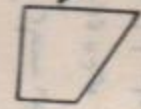
دیاگرام تنش ناشی
از لنگر خمشی

+

دیاگرام تنش ناشی
از نیروی پیش تنیدگی

=

تنش فشاری
دیاگرام (ناشی از
لنگر خمشی +
نیروی پیش تنیدگی)

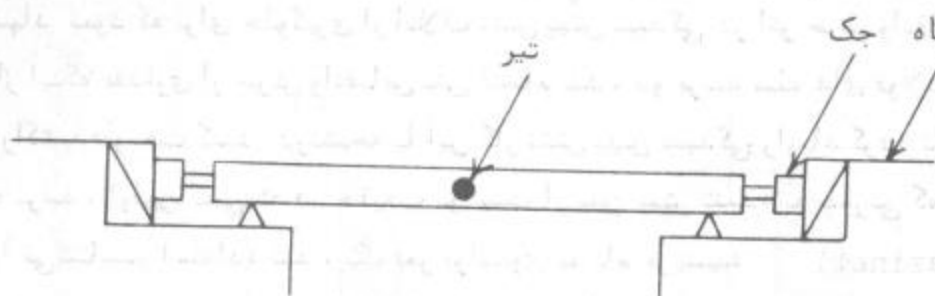
(Creep) و انقباض بتن (Shrinkage) از بین می‌رفت. در نتیجه بتن پیش تنیده از نظر اقتصادی نمی‌توانست با بتن فولادی رقابت نماید. در سال ۱۹۵۸ اشتاینراهل آمریکا پیشنهاد نمود که برای جلوگیری از اتلاف تنش پیش تنیدگی در اثر خزش و انقباض بتن، پس از اینکه مقداری از خزش و انقباض بتن انجام شد، دو مرتبه میله های فولادی داخل بتن راکشیده و سفت کنند. در نتیجه با این کار تنش پیش تنیدگی راز یاد کرده تا به مقدار اولیه برسد. اولین کسی که در حقیقت توانست از بتن پیش تنیده به صورتی که ما امروز آن را می‌شناسیم استفاده کند، یک نفر فرانسوی به نام فریسینه (Freyssinet) بود. او در سال ۱۹۲۸ توانست با استفاده از فولادهای با مقاومت بالا در صدار دست رفتن تنش ناشی از خزش و انقباض بتن به تنش اولیه پیش تنیدگی را کاهش داده و در نتیجه بتن پیش تنیده را از نظر اقتصادی مقرون به صرفه کند. کاربرد بتن پیش تنیده معمولاً در عضو هایی است که تحت تاثیر خمش می‌باشد مانند تیرها، دال‌ها، دیوارهای حائل و ستونها. ولی می‌توان از بتن پیش تنیده در عضو هایی که تحت تاثیر کشش هستند مانند لوله‌ها، مخازن آب و غیره نیز به نحو مطلوب استفاده نمود.

۳-۱- روشهای وارد کردن نیروی پیش تنیدگی:

نیروی پیش تنیدگی را می‌توان به طرق مختلف به یک تیر بتنی وارد کرد. شاید ساده ترین روش فشرده ساختن یک تیر، به وسیله یک یا دو جک در مقابل دو تکیه‌گاه می‌باشد شکل (۲-۱). این روش در بعضی از پروژه های بزرگ به کار می‌رود. در بعضی از پروژه ها پس از فشرده ساختن تیر به وسیله جک با قراردادن پلیت بین تیروتکیه گاه جلوی برگشت تیر به حالت اولیه گرفته، سپس جک ها را آزاد می‌کنند. گاهی از جک‌هایی که برای همیشه در زیر بار می‌ماند به نام جک های تخت (Flat Jacks) استفاده می‌شود. در این جک ها به جای مایع هیدرولیک از دو غاب سیمان استفاده می‌شود. روش کار به این ترتیب است که وقتی فشار وارده توسط جک به تیر به مقدار مطلوب رسید، در پیچه های ورود دو غاب را مسدود می‌کنند و دو غاب سیمان پس از گرفتن همیشه یک فشار ثابت به تیرو وارد خواهد کرد. در شکل (۳-۱) نمونه‌هایی از جک های تخت با در پیچه‌های ورود و خروج دو غاب سیمان (یا مایع هیدرولیک) نشان داده شده است.

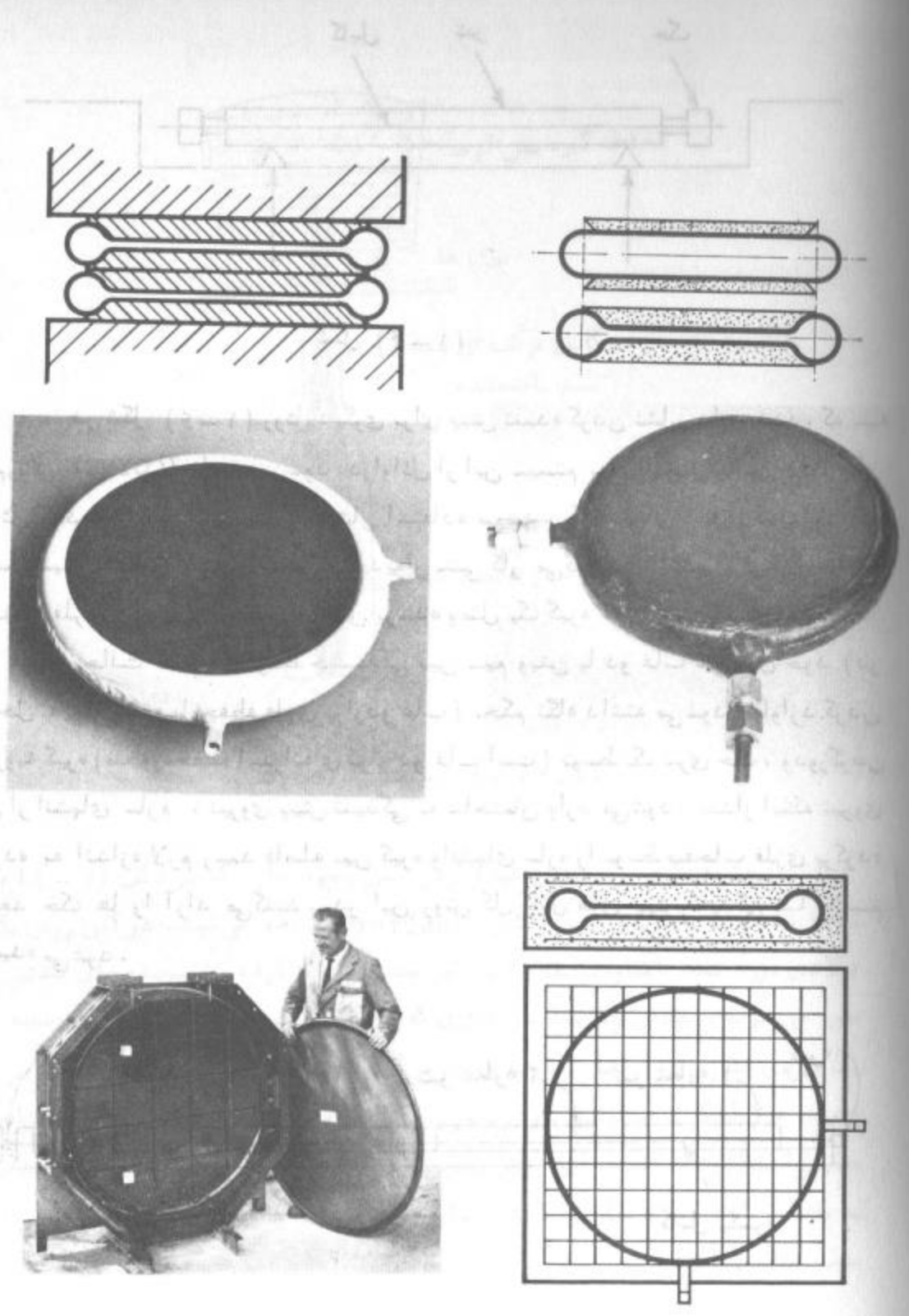
اشکال اساسی این روش ها این است که کوچکترین تغییر شکل و یا حرکت تکیه‌گاه بل به نحو قابل ملاحظه ای نیروی پیش تنیدگی را کاهش می‌دهد. در بیشتر موارد همان نتایج را می‌توان به طور ساده تر با اتصال دو جک انتهایی به یکدیگر توسط

یک کابل (کابل عبارت است از یک یا چند رشته سیم یا میله پیش تنیدگی که به یک گیره مشترک متصل اند) به دست آورد شکل (۴-۱).

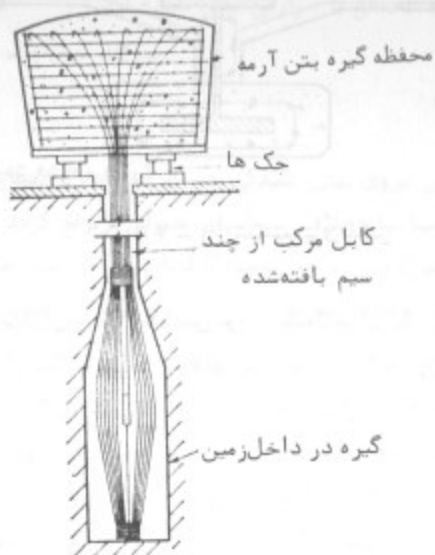

شکل (۲-۱)

کابل هائی که دوجک را به هم متصل می کنند را می توان در خارج و یا داخل بتن قرار داد. ولی معمولاً "این کابلها را داخل مجرا هائی که قبلاً" در بتن تعبیه شده است قرار می دهند. معمولاً "یک سر کابل پیش تنیده را به یک طرف تیر گیر داده (توسط گیره های مخصوصی که در فصل سوم شرح داده شده) و نیروی پیش تنیده را توسط جک به طرف دیگر وارد می کنند. بعد از وارد کردن نیروی لازم کابل ها را توسط گیره هائی که در داخل و یا خارج بتن کار گذارده شده به تیر گیر می دهند و سپس جک ها را آزاد می کنند. در این سیستم پیش تنیدگی برخلاف سیستم قبلی نیروی پیش تنیدگی با حرکت نسبی تکیه گاه ها تغییر نکرده و مستقل از آن می باشد. یک متد دیگر پیش تنیده کردن که در عمل کار برد وسیعی دارد و معمولاً "در کارخانه های تولید قطعات بتن پیش تنیده به کار می رود در شکل (۵-۱) نشان داده شده است. در این سیستم ابتدا کابل هائی که قرار است نیروی پیش تنیدگی به تیر وارد کند را کشیده، و آنها را به دو تکیه گاه بتنی مقاوم گیر می دهند. سپس در قالبی که بین این دو تکیه گاه وجود دارد بتن ریزی می کنند. پس از چند روز وقتی که مقاومت بتن به حد لازم رسید کابلها را از تکیه گاه آزاد می کنند. در این حال نیروی پیش تنیدگی در کابلها به وسیله اصطکاک و چسبندگی (Bond) به بتن منتقل می شود. حسن این متد این است که می توان بین دو تکیه گاه چندین تیر را در آن واحد ریخت و آنها را پیش تنیده کرد. روش کار از این قرار است که پس از اینکه مقاومت بتن به حد لازم رسید، کابلها را از تکیه گاه آزاد کرده و سپس کابل هائی که دو تیر جداگانه را به یکدیگر اتصال می دهد از محل درز بین دو تیراره می کنند.

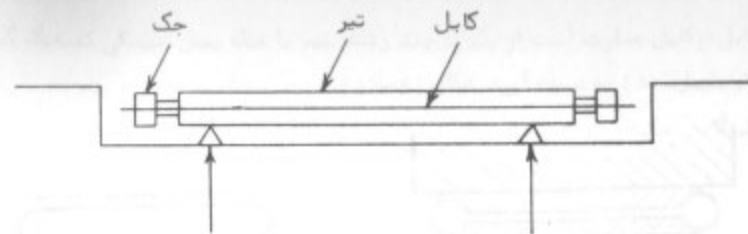

شکل (۳-۱) نمونه هایی از جک های تخت

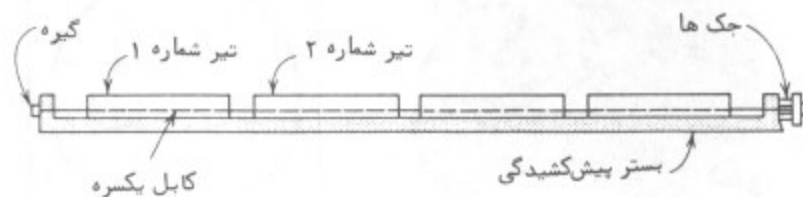
شکل (۱-۶) سیستم (Coyne)

روش دیگری برای پیش‌تنیده کردن بتن وجود دارد که در شکل (۱-۷) نشان داده شده و به نام روش پری فلکس (Preflex) نامیده می‌شود. در این روش یک تیر فولادی نورد شده با مقاومت بالا را به طور مصنوعی خم کرده و سپس دوربال کششی آن را بتن می‌ریزند. بعد از برداشت بار (باری که توسط آن تیر به طور مصنوعی خم شده بود) یک نیروی فشاری در داخل بتن به وجود می‌آید که در اثر آن بتن، پیش‌تنیده می‌شود. سیستم فوق‌الذکر برای اولین بار در کشور بلژیک ابداع شده و از آن در پل‌ها و ساختمانهای معمولی استفاده شده است. این روش پیش‌تنیده کردن، معمولاً "گران تمام می‌شود، زیرا به مقدار زیادی فولاد نیاز می‌باشد، لیکن در مواقعی که عمق سازه باید کم باشد راه حل بسیار مناسبی است.

شکل (۱-۴)

در شکل (۱-۶) روش دیگری برای پیش‌تنیده کردن نشان داده شده، که به نام روش (COYNE) نامیده می‌شود. در اوایل از این سیستم برای اتصال دادن دیوارهای حائل و سدها، به پی‌های سنگی زیرشان استفاده می‌شد. یک انتهای کابل، که شامل یک دسته سیم مستقیم است را داخل یک دیوار بتنی کار می‌گذارند. انتهای دیگر را به یک محفظه فلزی بزرگ که از دو غاب سیمان پر شده و مثل یک گیره عمل می‌کند، گیر می‌دهند. در هر دو حالت سیم‌ها توسط چسبندگی بین سیم و بتن یا دو غاب سر جای خود (در داخل دیوار بتنی یا محفظه فلزی پراز دو غاب) محکم نگاه داشته می‌شود. با وارد کردن نیرو به گیره (منظور محفظه استوانه‌ای پراز دو غاب است) توسط یک سری جک، و دور کردن آن از انتهای سازه، نیروی پیش‌تنیدگی به ساختمان وارد می‌شود. بعد از اینکه نیروی وارده به اندازه لازم رسید فاصله بین گیره و انتهای سازه را توسط صفحات فلزی برگردانده و بعد جک‌ها را آزاد می‌کنند. در این روش کل کابل‌های پیش‌تنیدگی با هم کشیده می‌شود.

شکل (۱-۵)

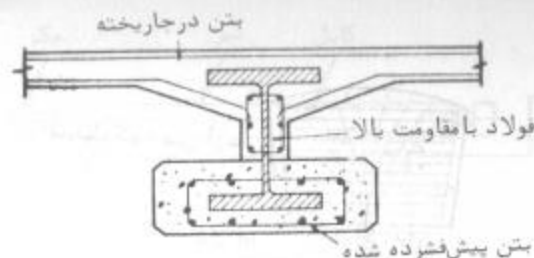
علاوه بر روشهای مکانیکی پیش تنیدگی که در بالا شرح داده شد، می توان یک تیر را توسط متدهای شیمیائی یا حرارتی پیش تنیده کرد.

الف - روش شیمیائی:

در این روش نیروی پیش تنیدگی در اثر استفاده از سیمان های منبسط شونده بوجود می آید، این سیمانها برخلاف سیمانهای معمولی در موقع گرفتن و سخت شدن به جای منقبض شدن منبسط می گردند، و چون وجود کابلها در داخل بتن جلوی این انبساط طول را می گیرد در نتیجه مقداری نیروی فشاری در تیر ایجاد می شود. در میان عضوهای ساختمانی که برای پیش تنیده کردن آنها از روش شیمیائی استفاده شده می توان لوله ها - دالهای دو طرفه و پوسته های نازک را نام برد. باید متذکر شد که روش پیش تنیدگی شیمیائی هنوز مراحل ابتدائی و آزمایشگاهی خود را می گذراند.

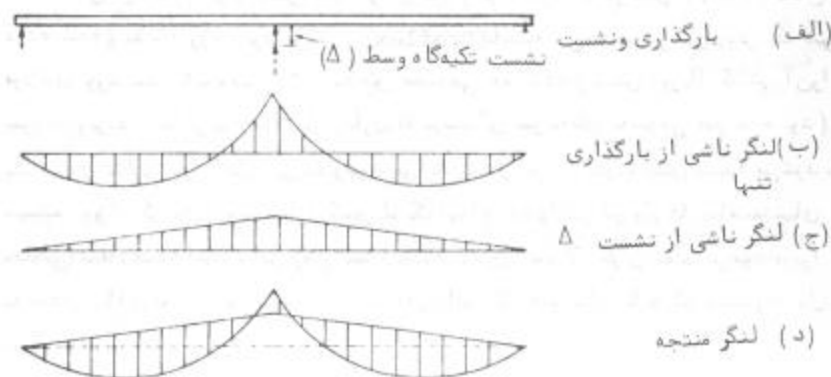
ب - روش الکتریکی - حرارتی:

در این روش با وصل کردن جریان برق به کابلها باعث ازدیاد طول کابلها شده، سپس کابلها را توسط گیره هایی در همان حال کشیده به تکیه گاه وصل می کنند. پس از قطع کردن جریان و سرد شدن کابلها، دور آنها را بتن ریزی می کنند و بعد از اینکه مقاومت بتن به حد لازم رسید کابل های کشیده شده را از تکیه گاه آزاد می کنند، و در نتیجه نیروی کشیده شدن کابلها به بتن منتقل می گردد. روش پیش تنیدگی حرارتی به طور وسیعی در شوروی و دیگر کشورهای اروپای شرقی برای ساختن دالها، تیرها، خراباها و ستونهای چراغ برق مورد استفاده قرار می گیرد. حسن بزرگ این روش پیش تنیدگی نسبت به متدهای متداول دیگر در کم خرج بودن آن است زیرا اولاً " سرمایه گذاری اولیه جهت استفاده از این متد بسیار کم می باشد، ثانیاً " از این متدی شود برای پیش تنیده کردن میل های دندانه دار با مقاومت بالا (high yield deformed bars) استفاده نمود که به مراتب ارزان تر از سیم ها (wire) و سیم های بافته شده (strand) می باشد و ضمناً " به علت اینکه این میل ها دندانه دار هستند، طول لازم جهت انتقال نیرو به بتن که رابطه مستقیم با چسبندگی و اصطکاک بتن با میل دارد نیز کم می شود. این موضوع بخصوص در عضوهای بتنی کوتاه مانند تراورس های بتن پیش تنیده راه آهن اهمیت زیادی دارد.

شکل (۷-۱) سیستم بری فلکس

گاهی اوقات می توان با بالا یا پائین بردن تکیه گاههای یک تیر یکسره، لنگرهائی ایجاد کرد که قسمتی از لنگر ناشی از بارهای مرده و زنده را خنثی کند. در شکل (الف - ۸-۱) یک تیر یکسره نشان داده شده است. دیاگرام لنگر خمشی این تیر تحت اثر یک بار یکنواخت مطابق شکل (ب - ۸-۱) می باشد. اگر ضخامت تکیه گاه وسطی را کم کنیم، به طوری که تیر روی این تکیه گاه کمی نشست کند، یک لنگر اضافی مطابق شکل (ج - ۸-۱) به وجود می آید که در اثر آن دیاگرام کل لنگر خمشی وارد به تیر مطابق شکل (د - ۸-۱) می شود. به این ترتیب، لنگر منفی روی تکیه گاه که در ابتدا بزرگترین لنگر در تیر بود کاهش یافته، لیکن لنگر مثبت بزرگتر افزایش پیدا می کند.

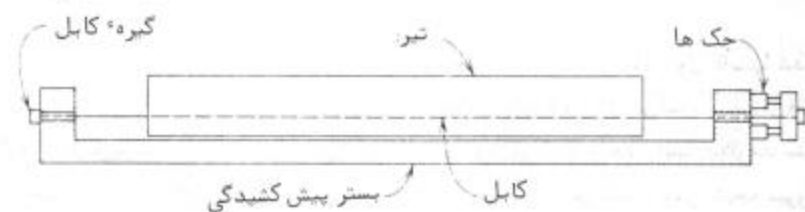
شکل (۸-۱) ایجاد تنش پیش تنیدگی، در اثر نشست کنترل شده تکیه گاه وسط

۴-۱- روشهای پیش تنیدگی:

صرفنظر از طرز وارد کردن نیروهای پیش تنیدگی به بتن می توان دو نوع بتن پیش تنیده تشخیص داد:

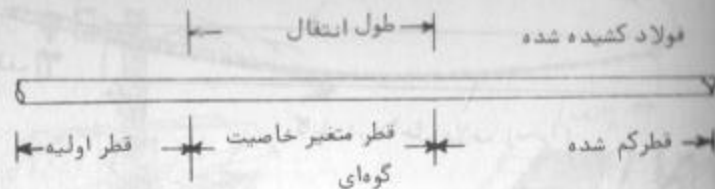
الف - بتن پیش کشیده (Pretentioned):

بتن پیش کشیده بتنی است که کابل های پیش تنیدگی آن قبل از ریختن بتن کشیده شده باشد مانند شکل های (۵-۱) و (۹-۱). در بتن پیش کشیده کابل های داخل بتن به بتن چسبیده اند (bonded) و بعد از اینکه بتن خود را گرفت کابل ها را از تکیه گاه های دو طرف آزاد کرده و قسمت اضافی بیرون مانده از بتن را قطع می نمایند. این عمل انتقال نیرو از کابل به بتن را به اصطلاح انتقال می گویند (transfer).

شکل (۹-۱) روش ساختن یک تیر پیش کشیده

تمام نیروی پیش تنیدگی به طور کامل در طولی از کابل به بتن منتقل می شود. این طول را طول انتقال (transmission length) می نامند. طول انتقال بستگی به نوع سطح فولاد، شکل مقطع، و قطر آن دارد. همچنین مقاومت بتن نیز در آن موثر می باشد. طول انتقال همچنین به خاصیت گوه ای (wedging effect) فولاد پیش تنیده در طرف بریده شده آن بستگی دارد. خاصیت گوه ای به این دلیل بوجود می آید که چون قطر فولاد در اثر کشیده شدن کم می شود، در طول انتقال که نیرو متغیر می باشد قطر فولاد نیز بسته به نیروی داخل آن متغیر می باشد، این موضوع در شکل (۱۰-۱) نشان داده شده است.

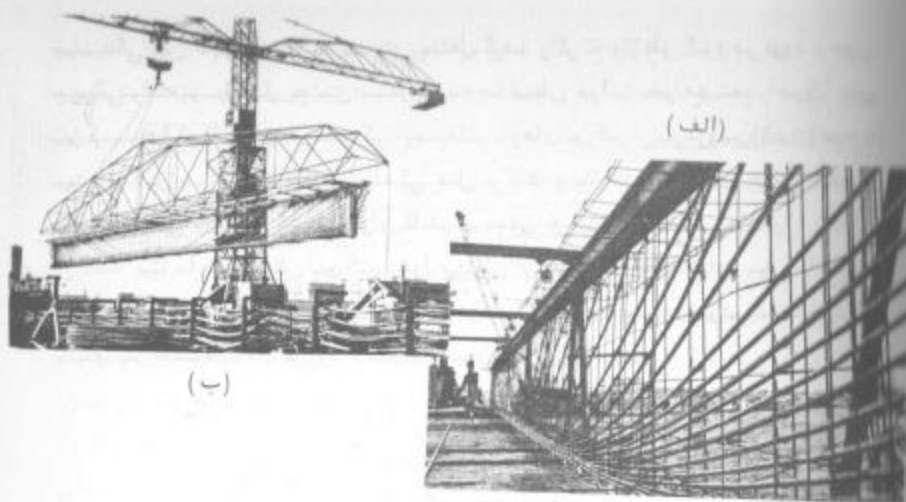

شکل (۱۰-۱) خاصیت گوه ای

برای جلوگیری از وارد شدن ضربه به بتن در موقع انتقال نیروی پیش تنیدگی، باید این نیرو به طور آرام و تدریجی به بتن منتقل شود. همچنین تیر باید بتواند به راحتی در روی بستر خود بلغزد تا جلوی به وجود آمدن نیروهای داخلی در اثر اصطکاک گرفته شود. اگر چنانچه سطح فولاد مصرفی دارای خاصیت چسبندگی کافی به بتن نباشد، نیروی پیش تنیدگی ممکن است به طور ناقص به بتن منتقل شود و در این حالت نمی توان فرض کرد که بتن پیش تنیده شده است، و حتی ممکن است که مقاومت خمشی آن از یک تیر بتن فولادی کمتر گردد. بنابراین در بتن پیش تنیده فقط باید از فولاد های نوع مجاز برای این کار و همچنین بتن نوع عالی با مقاومت بیشتر از $34/5 \text{ N/mm}^2$ (در 350 Kg/cm^2) در موقع انتقال، استفاده نمود. یکی از خاصیت های مهم بتن پیش کشیده این است که می توان چندین عضو یک شکل را در آن واحد در کارخانه بین دو تکیه گاه ریخته و پس از گرفتن بتن با قطع کردن کابل های مشترک آنها را از هم جدا کرد. این کار از نظر اقتصادی بسیار مقرون به صرفه می باشد، زیرا عمل کشیدن کابل ها برای تمام اعضا فقط یک بار انجام می گیرد.

ب - بتن پس کشیده:

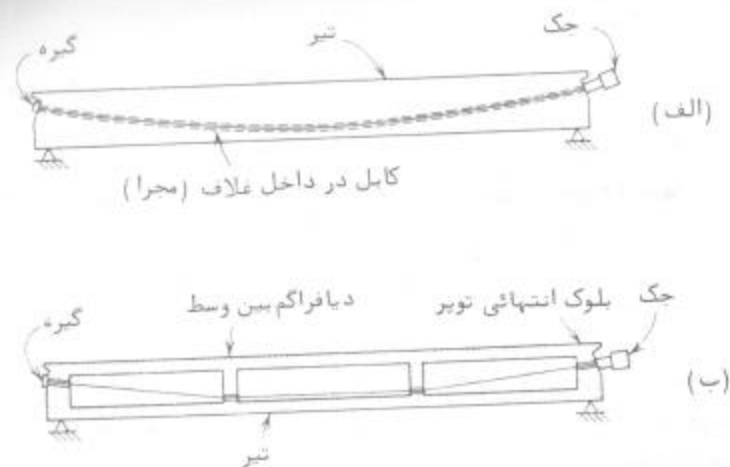
اگر فولاد پیش تنیدگی را بعد از گرفتن وسعت شدن بتن بکشند، بتن را اصطلاحاً "بتن پس کشیده" می نامند. نیروهای پیش تنیدگی توسط گیره های انتهایی (anchorage) از کابل به بتن منتقل می گردد. فولاد پیش تنیدگی نباید قبل از کشیدن به بتن چسبیده باشد در غیر این صورت امکان کشیدن آن وجود نخواهد داشت. همچنین اصطکاک بین فولاد و بتن را باید هرچه ممکن است کاهش داد. فولادهای پیش تنیدگی را می توان در داخل غلافها یا مجراهایی که در بتن تعبیه شده است و یا اینکه کاملاً "خارج از بتن" قرار داد.

شکل (۱۲-۱) غلافها و طریقه اتصال آنها به فولادهای غیر پیش تنیده
الف - مرحله ساخت
ب - انتقال غلافها و آرماتورها به قالب جهت بتن ریزی.

بعد از پایان عملیات کابل کشی معمولاً " برای جلوگیری از زنگ زدن کابلها، دو غاب سیمان به داخل غلافها تزریق می کنند. تا فاصله بین کابل و غلاف را پر کنند. در این حالت چون کابل توسط دو غاب به غلاف و در نتیجه به بتن می چسبد، اصطلاحاً " کابل را، کابل با چسبندگی (bonded) می نامند. گاهی اوقات به دلایل خاصی از جمله ایجاد انعطاف پذیری بیشتر جهت مقاومت بهتر به زلزله، ممکن است دو غاب به داخل غلافهای دور کابل تزریق نکنند. در چنین حالتی چون هیچ نوع چسبندگی بین کابل و غلاف وجود ندارد، کابل را، کابل بدون چسبندگی (unbonded) می نامند. در چنین مواقعی برای جلوگیری از زنگ زدن کابل، داخل غلاف و دور کابل را براز گریس می کنند. بعضی از کارخانه های کابل سازی، کابل هایی تولید می کنند که در داخل لوله های پلاستیک براز گریس قرار دارد. این نوع کابل های فاقد چسبندگی را می توان مستقیماً " در داخل بتن کارگذاری، و بعد از پایان عملیات بتن ریزی کابلها را کشید (چون گریس مانع چسبیدن کابل به غلاف می شود).

در کابل های بدون چسبندگی نیروی پیش تنیدگی فقط توسط گیره ها به بتن منتقل می شود، لیکن در کابل های دارای چسبندگی نیرو می تواند هم توسط گیره و هم به وسیله

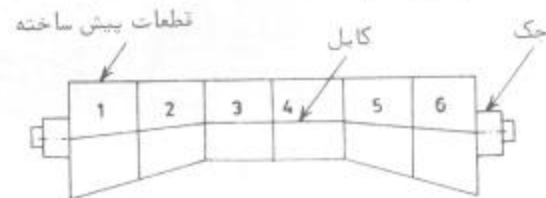

شکل (۱۱-۱) تویر پس کشیده با مجرانی جهت کارگذاری کابل در داخل بتن

در شکل (۱۱-۱) یک تویر کشیده با مجرانی (غلافی) جهت کارگذاری کابل در داخل بتن نشان داده شده است. کابل های پیش تنیدگی را می توان قبل از بتن ریزی در داخل غلافها (لوله های فلزی جدار نازک با سطح خارجی کنگره دار) کارگذاری و سپس دور آنها را بتن ریخت. به این ترتیب بتن به سطح خارجی کنگره دار غلاف خوب چسبیده لیکن هیچ نوع تماسی با کابلها پیدا نمی کند. بعد از اینکه بتن خود را گرفت، کابلها را کشیده و توسط گیره های انتهائی به بتن متصل می کنند. قطر غلاف همیشه بزرگتر از کابلی است که باید در داخل آن قرار بگیرد. گاهی اوقات کابل های پیش تنیدگی را از قبل داخل غلافها نمی گذارند، بلکه بعد از اینکه عملیات بتن ریزی به دور غلافها تمام شد، کابلها را توسط دستگاه مخصوصی یکی، یکی و یا به طور دستجمعی به داخل سوراخ غلافها هدایت می کنند. برای اینکه غلافها در موقع بتن ریزی از آسیب لازم منحرف نشود، آنها را به خاموتها و آرماتورهای طولی غیر پیش تنیده مطابق شکل (الف - ۱۲ - ۱) اتصال می دهند. شکل (ب - ۱۲ - ۱) آرماتورهای آماده و غلافهای منحنی (مربوط به یک مسیر منحنی کابل) متصل به آن را، در حال انتقال به قالب، جهت بتن ریزی نشان می دهد. اتصال بین غلافها و آرماتورها باید طوری محکم باشد که در موقع بتن ریزی امکان تکان خوردن و یا تغییر مسیر غلاف وجود نداشته باشد.

چسبندگی بین کابل و دوغاب به بتن منتقل گردد و اگر به دلائی گره در برود، چون نیرو می‌تواند توسط کابل به بتن منتقل شود، ساختمان خراب نخواهد شد. اصولاً "بتن پس کشیده دارای کابل‌های با چسبندگی، تحت اثر بارهای بزرگتر از بار سرویس (overload) بهتر از بتن پس کشیده فاقد چسبندگی عمل می‌کند و مقاومت نهائی آن خیلی بیشتر از مقاومت نهائی بتن پس کشیده دارای کابل‌های بدون چسبندگی مشابه می‌باشد.

یک ساختمان بتن پس کشیده را می‌توان از مجموعه ای از قطعات پیش ساخته که توسط کابل پیش تنیدگی به هم متصل می‌شود ساخت. این روش بیشتر در ساختمان دال پلهای پس کشیده به کار می‌رود (شکل ۱۳ - ۱).

شکل (۱۳ - ۱) طرز ساختن یک قطعه تیر پس کشیده از قطعات کوچکتر پیش ساخته

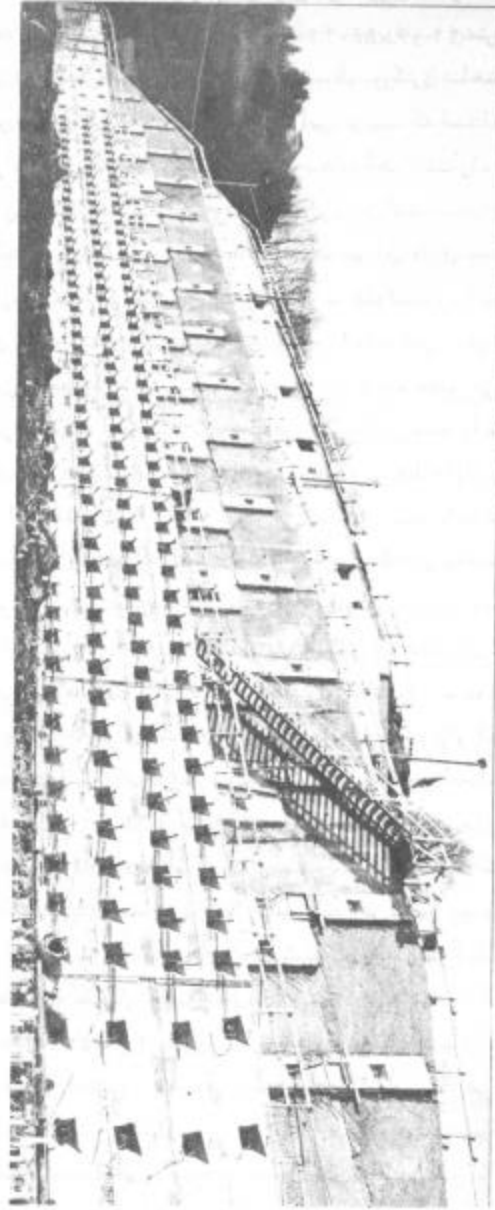
۵-۱ - مثالهایی از کاربرد عملی بتن پیش تنیده:

شکل های (۱۴ - ۱) تا (۲۰ - ۱) کاربرد بتن پیش تنیده را در انواع ساختمانهای مختلف نشان می‌دهد. در شکل (۱۴ - ۱) ساختمان یک دیوار حائل در کشور سوئیس نشان داده شده است. برای حفظ تعادل این دیوار و جلوگیری از ریزش خاک در موقع ساختمان، دیوار را به وسیله کابل های پیش تنیدگی به سنگ با خاک پشتش اتصال داده‌اند. خاکبرداری، سنگ برداری و بتن ریزی دیوار حائل در لایه های ۱ تا ۳ متری انجام شده و بعد از اینکه بتن هر لایه از دیوار خود را گرفت، یک ردیف کابل مربوط به آن لایه را می‌کشند. سپس عملیات خاکبرداری لایه بعدی ریزش انجام می‌شود. با این کار می‌توان تا هر عمقی که لازم باشد خاکبرداری کرد، بدون اینکه خطر ریزش سنگ با خاک وجود داشته باشد. زیرا بعد از پایان خاکبرداری هر لایه، بلافاصله دیوار حائل مربوط به آن لایه را بتن ریزی می‌کنند و بعد از گرفتن بتن این لایه را دیوار، به وسیله کابل های پیش تنیدگی به سنگ با خاک پشتش اتصال داده می‌شود. نیروی موجود در هر کابل پیش تنیده دیوار فوق الذکر برابر با ۱۷۰۰ kN می‌باشد.

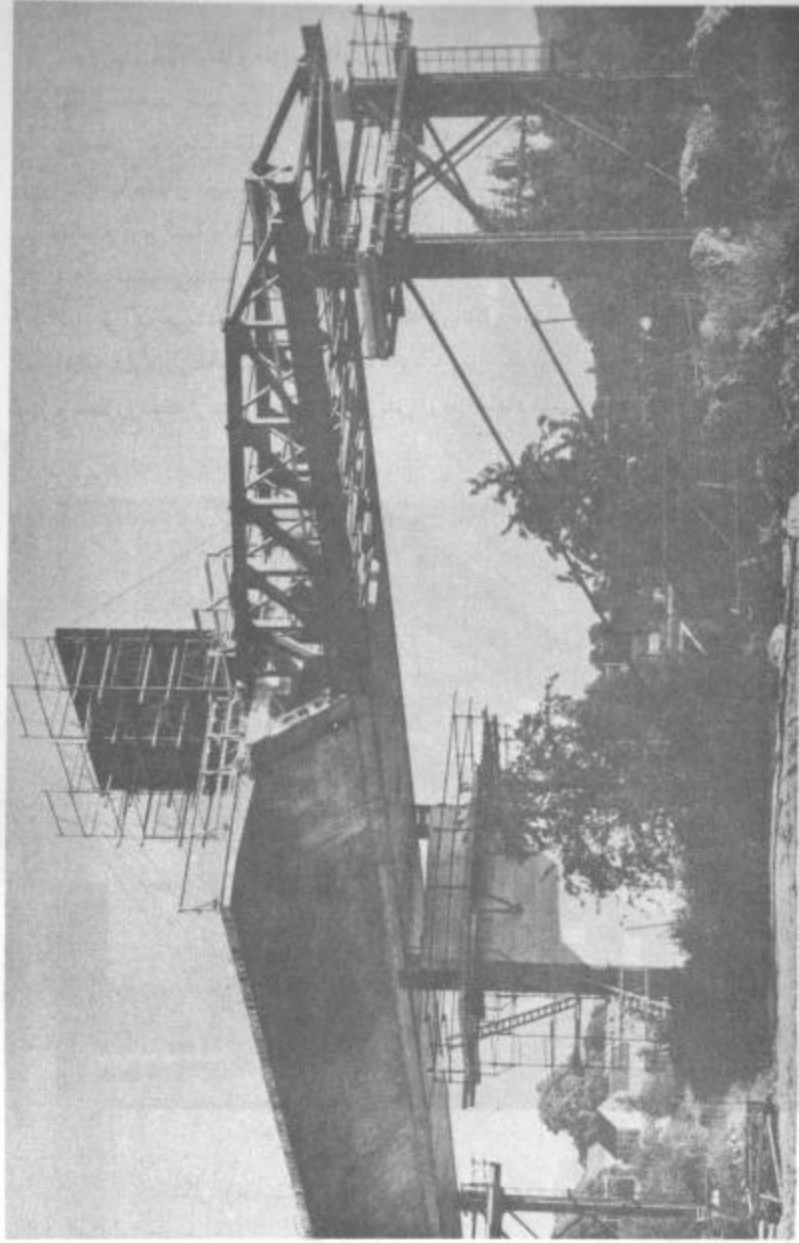
شکل (۱۵ - ۱) پل راوس بوش در کشور هلند را نشان می‌دهد. طول این پل بیش تنیده ۴۲۰ متر بوده که از دهانه ۴۲،۰۶ × ۴۲،۰۶ متری تشکیل شده است. گرچه امروزه پل های پیش تنیده، با دهانه های بسیار بزرگتری ساخته شده است، لیکن روش ساخت این پل بسیار جالب می‌باشد. به این ترتیب که ابتدا قطعه ای از دال جعبه‌ای پل که دارای طولی تقریباً " مساوی با طول دهانه آخر است را، در انتهای طرف کوله، در قالبی که روی بستر جاده قرار دارد، بتن ریزی می‌کنند. بعد از گرفتن بتن، این قطعه را همانطور که در شکل نشان داده شده، به یک خرپای فلزی متصل می‌کنند. سپس خرپا و قطعه ای از پل که به آن متصل است را به طرف جلو کشیده و آنها را به پایه های موقت (ستونهای فلزی که در شکل دیده می‌شود) ربا پایه های اصلی تکیه می‌دهند. در این حالت چون قطعه اول دال بتنی جلو رفته است قالب خالی می‌شود و قطعه بعدی دال را می‌توان در این قالب ریخت. بعد از گرفتن بتن، این قطعه را توسط کابل‌های پیش تنیدگی به قطعه قبلی (جلوئی) اتصال داده و مجموعه دو قطعه اول پل و خرپا را به طرف جلو می‌کشند. این عملیات را آنقدر تکرار می‌کنند تا اینکه تمام دهانه های پل ساخته شده و همگی در سرجای خود قرار بگیرد. قطعه ای از پل که اول ساخته شده روی دهانه انتهائی قرار می‌گیرد و برای اینکه سرجای خود قرار بگیرد بیشترین فاصله را طی می‌کند (در این مثال کل طول پل که ۴۲۰ متر است را طی می‌کند) و قطعه ای که آخر ساخته شده کمترین فاصله را طی می‌کند (که برابر با طول دهانه اول است). موضوع جالب توجه این است که در مراحل پایانی کار برای اینکه دهانه آخر سرجای خود قرار گیرد، تمام طول ۴۲۰ متری پل باید حرکت کند، که این کار توسط چک های مخصوص انجام می‌گیرد.

شکل (۱۶ - ۱) پل پیش تنیده سپدخندان را در حال ساختمان نشان می‌دهد. برای ساخت این پل از قطعات جعبه‌ای پیش ساخته استفاده شده است. قطعات جعبه‌ای توسط دستگاه خرپای حمال (که در شکل دیده می‌شود) در محل خود قرار داده شده و سپس این قطعات توسط کابل های پیش تنیدگی به یکدیگر اتصال داده می‌شود. سیستم اتصال قطعات به یکدیگر مطابق شکل (۱۳ - ۱) می‌باشد.

شکل (۱۷ - ۱) سکوی پیش تنیده نفتی کان دیپ (Condeep) را در حالی که توسط چندین کشتی از محل ساخت به محل استقرار دائمی اش بهک کشیده می‌شود نشان می‌دهد. بین سالهای ۱۹۶۰ تا ۱۹۷۰ ذخیره های بسیار بزرگ نفتی در دریای شمال کشف شد. محل این ذخیره ها عموماً " در نقاطی است که بین ۱۵۰ تا ۲۵۰ کیلومتر از ساحل دور می‌باشد. عمق آب در این محلها حدود ۱۵۰ متر، سرعت باد بین ۲۴۰ تا

شکل (١٣-١)

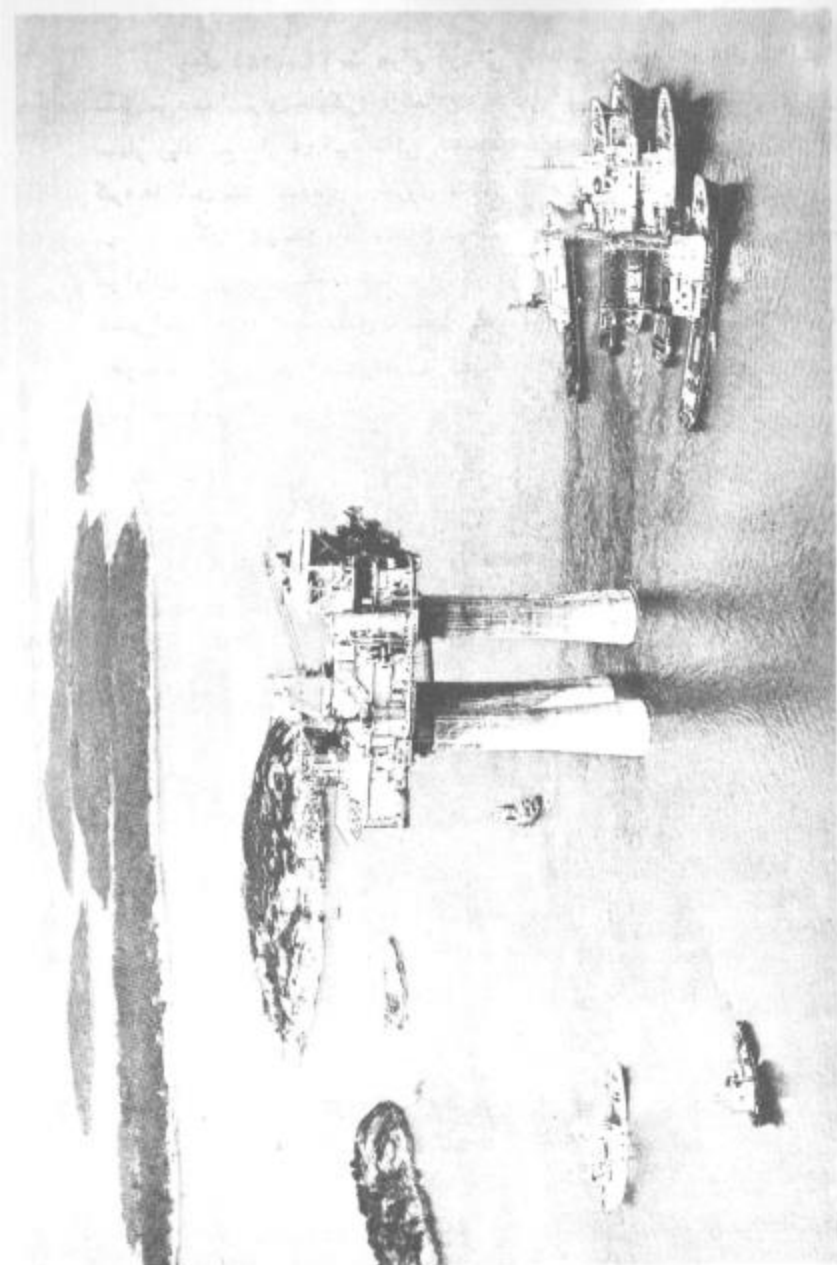
شکل (١٥-١)

۴۶۰ کیلو متر و ارتفاع امواج ۳۰ متر است. در چنین شرایط جغرافیایی آب و هوای سختی امکان ساخت هیچ نوع ساختمانی در محل وجود ندارد. به همین دلیل سکوهای نفتی را در محلی در نزدیکی ساحل ساخته سپس آنها را به محل استقرار دائمی شان می‌برند. برای اینکه ساختمان در محل دائمی اش به کف دریا تکیه کند قسمتی از مخازن زیر آن را با سنگ شکسته پر می‌کنند. سکوی نفتی کان دیپ دارای ۱۹ مخزن استوانه‌ای به ارتفاع ۵۰ متر برای ذخیره نفت می‌باشد که در زیر سکو قرار دارد. (این مخازن در شکل دیده نمی‌شود چون در زیر آب می‌باشد). سه برج بلند (که در شکل دیده می‌شود) از کف دریا تا زیرسکو ادامه دارد. ارتفاع این برجها از کف دریا تا زیرسکو ۱۷۵ متر می‌باشد. در ساختمان برجها و مخازن نفت از بتن پیش تنیده و بتن آرمه استفاده شده است.

شکل (۱۶-۱) پل پیش تنیده سید خندان در حال ساخت

شکل (۱۷-۱) سکوی نفتی کان دیپ

شکل (۱۸-۱) یک چراغ دریائی را در نزدیک سواحل بالتیک کشور سوئد نشان می‌دهد. برای جلوگیری از لغزش و واژگون شدن این چراغ دریائی در اثر فشار بسیار زیاد یخ، از ۴۶ گیره خاکی (Soil anchor) استفاده شده است. هر کدام از گیره ها کابل پیش تنیده‌ای با نیروی ۸۵۰ KN را نگاه می‌دارد.

شکل (۱۹-۱) سد میلون در کشور آمریکا را نشان می‌دهد. این سد بتنی، که در اوایل قرن حاضر ساخته شده، از نظر شرایط تعادل، دیگر با آئین نامه ها و دستورالعمل های جدید تطابق نداشت. به همین دلیل آن را با ۵۹ عدد کابل ۴۷۸۳ KN (ظرفیت نهائی کابل است) تقویت کردند. به علت مشکلات دسترسی به محل، کابل ها را با کمک هلی کوپتر به داخل غلافها هدایت کردند.

شکل (۱۸-۱) چراغ دریائی در نزدیک سواحل بالتیک سوئد که توسط کابل پیش تنیدگی به کف دریا اتصال داده شده

شکل (۱۹-۱) تقویت سد میلون توسط کابل های پیش تنیدگی

شکل (۲۰-۱) تکیهگاه کابل های پل معلق دنت

شکل (۲۰-۱) تکیهگاه کابل های پل معلق دنت در آمریکا را نشان می‌دهد. این تکیهگاه توسط ۱۲۰ عدد کابل، ۱۳۰۰ KN هر کدام به طول ۵۶ متر به زمین گیر داده شده است.

۶-۱ - مقایسه بتن پیش تنیده با بتن آرمه:

در این قسمت لازم است که فرقه‌ها و خواص مشترک بین بتن پیش تنیده و بتن آرمه را مورد مطالعه قرار دهیم.

۱ - به علت اینکه فشار وارده از طرف کابل های پیش تنیده به بتن بسیار زیاد است، لازم است که مقاومت فشاری بتن مورد استفاده در یک ساختمان بتن پیش تنیده به مراتب بالاتر از مقاومت فشاری بتن مورد استفاده در یک ساختمان بتن آرمه باشد.

۲ - فولادهای نرم (mild steel) که معمولاً در ساختمان های بتن آرمه به کار می‌رود برای ساختمان های بتن پیش تنیده مناسب نمی‌باشد. زیرا امکان کشیدن آن به حدی که بتواند جبران اتلاف تنش های پیش تنیدگی، ناشی از انقباض و خزش بتن را بکند، وجود ندارد.

۳ - بتن پیش تنیده یک جسم همگن و الاستیک می‌باشد و قبل از ترک خوردن بیشتر خاصیتی شبیه به فولاد را دارد، تا یک جسم غیر همگن مانند بتن آرمه.

۴ - یک ساختمان بتن پیش تنیده کامل (ساختمان بتن پیش تنیده کامل بنابه به تعریف ساختمانی است که تحت تاثیر بارهای سرویس در هیچ نقطه آن تنش کششی وجود نداشته باشد) تحت تاثیر بارهای سرویس ترک نخواهد خورد، در صورتی که در یک ساختمان بتن آرمه از همان ابتدای بارگذاری ترک‌هایی در زیر تارخشی به وجود می‌آید. حتی اگر در اثر بارهای بیش از حد پیش‌بینی شده (overload) ساختمان بتن پیش تنیده ترک بخورد، بعد از اینکه بارها از روی ساختمان برداشته شود ترکها بسته خواهد شد.

۵ - اگر در یک ساختمان بتن پیش تنیده تنش پیش تنیدگی در اثر بار وارده خنثی شود، بتن پیش تنیده خاصیتی بسیار شبیه به بتن معمولی پیدا خواهد کرد.

۷-۱ - فواید بتن پیش تنیده:

۱ - یکی از مهمترین خواص ساختمانهای بتن پیش تنیده نداشتن ترکهای دائمی می‌باشد. این موضوع باعث دوام بیشترین نوع ساختمان ها نسبت به ساختمان های بتنی و بتن آرمه می‌شود. این امر مخصوصاً در محیط‌هایی با گازها و زمین های خورنده و همچنین ساختمان‌های دریائی بسیار حائز اهمیت می‌باشد. برتری بتن پیش تنیده نسبت

به بتن آرمه جهت ساختمان تانکهای آب و مخازن به جهت نداشتن ترک واضح است.

۲ - وزن ساختمان‌های بتن پیش‌تنیده به مراتب از وزن ساختمان های بتن آرمه عادل کمتر است. زیرا اولاً "چون از مقاومت تمام سطح مقطع بتن استفاده می‌شود، میزان بتن لازم کمتر است، ثانياً "چون فولاد مصرفی دارای مقاومت زیادتری است، معمولاً" وزن فولاد لازم بین $\frac{1}{4}$ تا $\frac{1}{5}$ وزن فولاد معمولی عادل می‌گردد.

۳ - خیز به طرف پائین (deflection) تیرهای بتن پیش تنیده تحت اثر بارهای سرویس معمولاً "بسیار کم می‌باشد. زیرا قبل از وارد آمدن بارهای سرویس، تحت تاثیر نیروهای پیش تنیدگی مقداری خیز به طرف بالا در تیر وجود آمده است، که از شدت خیز به طرف پائین می‌کاهد.

۴ - در ساختمان‌های بتن پیش‌تنیده قبل از وارد آمدن بارهای سرویس ساختمان به وسیله نیروی پیش‌تنیدگی به شدت بارگذاری شده و بتن و فولاد تحت اثر تنشهای زیادی قرار می‌گیرد، و این خود یک نوع امتحان از نظر مطمئن بودن بتن و فولاد می‌باشد. اگر چنانچه در این مرحله ساختمان از خود حالت غیر عادی نشان ندهد، می‌توان مطمئن شد که تحت تاثیر بارهای سرویس نیز عیبی نخواهد کرد.

۵ - ساختمان‌های بتن پیش‌تنیده معمولاً "برای دهانه‌های بزرگ و بارهای سنگین اقتصادی تر از ساختمان های بتن آرمه می‌باشد.

۶ - با تغییر مقداری نیروی پیش تنیدگی می‌توان سازه را صلب و یا انعطاف پذیر کرد، بدون اینکه مقاومت نهائی آن تغییری بکند.

واضح است که یک سازه انعطاف پذیر بیشتر خاصیت فنری و ارتجاعی داشته و می‌تواند قبل از اینکه در اثر ضربه گسیخته گردد، مقدار قابل توجهی انرژی را جذب کند. به این ترتیب چنین سازه‌هایی تحت اثر بارهای زلزله و دینامیکی رفتار بهتری نشان می‌دهند. یک نمونه از چنین سازه‌هایی، شمع های ضربه گیر (Fender-pile) اسکله‌ها می‌باشد. از طرف دیگر یک سازه بسیار صلب‌تر می‌تواند لرزش ها و نوسانات بسیار سنگین را تحمل کند (برای مثال، فونداسیون موتورهای توربینی).

بتن پیش تنیده از بتن‌های با مقاومت‌های بالا که معمولاً "کاربردی در ساختمان‌های بتن آرمه معمولی ندارند استفاده نمود. بنابراین رفتار این نوع بتن‌ها و منحنی تنش‌گرفتار آنها را تحت اثر بار در طول زمان جهت استفاده در طرح بتن پیش تنیده باید مورد بررسی بیشتری قرار داد.

در سال‌های اخیر بتن سبک به‌طور روزافزونی در سازه‌های بتن پیش تنیده مورد استفاده قرار گرفته است و امروزه پله‌های عظیمی بادهانه‌های بسیار بزرگ از این نوع بتن ساخته شده است. زیرا به علت سبکی وزن این نوع بتن حمل و نقل قطعات پیش ساخته پیش تنیده ساده تر و وضمناً " چون وزن قطعات نسبت به قطعاتی که از بتن معمولی ساخته می‌شود کمتر است مقدار زیادی از بار مرده کاهش یافته و نتیجتاً می‌توان ابعاد مقاطع را نیز کوچکتر انتخاب نمود. همچنین به علت کم شدن کل وزن سازه ابعاد فونداسیون نیز به میزان قابل ملاحظه‌ای کاهش می‌یابد. برای استفاده بی‌خطر از این نوع بتن‌ها و سازه‌های پیش تنیده باید رفتار، تغییر شکل‌های طولی المدت تحت اثر بار و منحنی تنش و گرفتار آنها را به دقت مورد بررسی قرار داد.

۲-۲- فولاد:

فولادهایی که در کارهای پیش تنیده مورد استفاده قرار می‌گیرد معمولاً "سیم سیم‌های با مقاومت بالا (Cold - drawn high tensile wires) و یامیله‌های فولادی آلیاژدار (alloy steel bars) می‌باشد. فولادهای پیش تنیدگی غالباً "به سه شکل سیم (wire) سیم‌های بافته شده (strand) و یامیله تولید می‌شود (شکل ۱-۲). مقاومت مشخصه سیم‌ها حدود 1660 N/mm^2 - 1450 N/mm^2 و مقاومت مشخصه سیم‌های بافته شده حدود 1800 N/mm^2 - 1660 N/mm^2 و مقاومت مشخصه میله‌ها حدود 1040 N/mm^2 می‌باشد.

الف - سیم‌ها:

سیم‌ها معمولاً "دارای قطرهای بین ۲ تا ۸ میلیمتر هستند، لیکن حداکثر قطری که معمولاً "در عضوهای سازه‌ای مورد استفاده قرار می‌گیرد ۴ میلیمتر می‌باشد. فولاد سیمی

فصل دوم

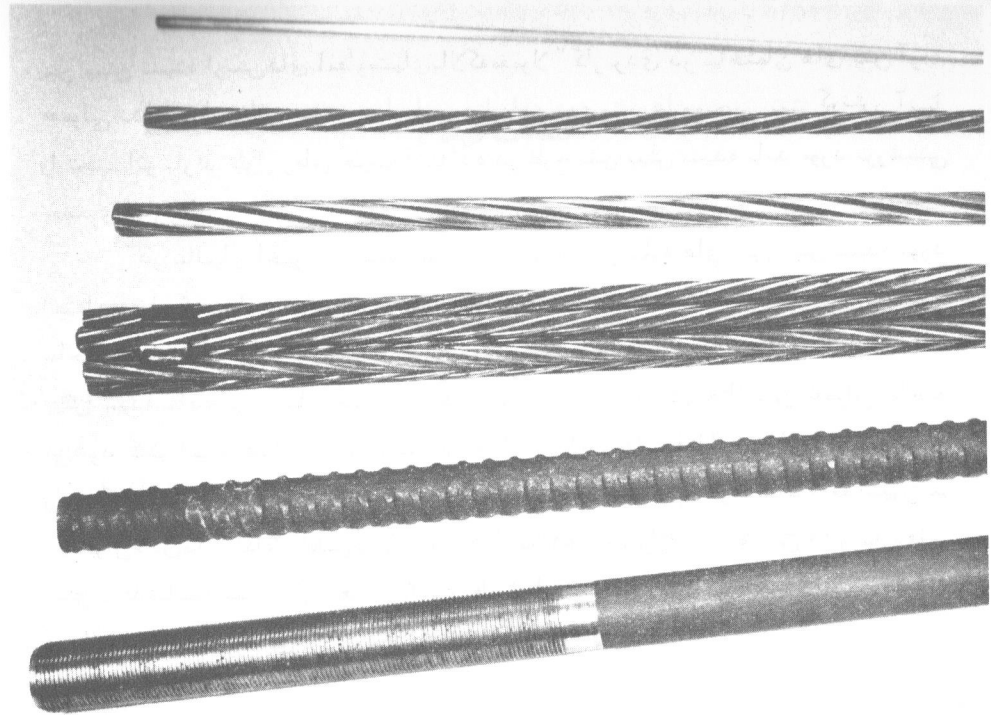
مباحث

۱-۲- مقدمه

مواد تشکیل دهنده یک سازه بتن پیش تنیده عبارت است از بتن، فولادهای پیش تنیدگی، و فولادهای غیر پیش تنیده، این فولادهای غیر پیش تنیده ممکن است به دلایل مختلفی در یک عضو بتن پیش تنیده مورد استفاده قرار گیرد. از آنجائی که بتن پیش تنیده ماده مرکبی می‌باشد، برای پی بردن به رفتار و خواص آن ابتدا باید رفتار و خواص مواد تشکیل دهنده‌اش را مورد مطالعه قرار داد، که خود هدف این فصل است. همانطور که در فصل بعد توضیح داده خواهد شد، حدود ۱۰ تا ۳۰ درصد نیروی اولیه پیش تنیدگی موجود در کابل در اثر عواملی چون خزش، انقباض و سستی فولاد به مرور زمان تلف شده و در نتیجه تنش پیش تنیدگی در طول زمان بتدریج در عضو کاهش می‌یابد. در حقیقت عدم آگاهی از این اتلاف تنشها و خواص فیزیکی بتن و فولاد تحت اثر بار در طول زمان، عامل اصلی به ثمر نرسیدن کوششهای اولیه برای استفاده از بتن پیش تنیده می‌باشد. برای جلوگیری از کاهش زیاد نیروی پیش تنیدگی در اثر اتلاف تنشها، باید از فولادهای با مقاومت بالا در عضوهای پیش تنیده استفاده نمود. خواص مکانیکی این فولادها و منحنی تنش و گرفتار آنها، با فولادهای معمولی که در بتن آرمه مورد استفاده قرار می‌گیرد کاملاً "متفاوت است. علاوه بر مقاومت بالاتر، این فولادها دارای نرمی (ductility) کمتری بوده و نقطه جاری شدن آنها نیز کاملاً "مشخص نمی‌باشد. و ضمناً "دارای مشخصات دیگری هستند که از نظر مهندسی با اهمیت می‌باشد.

فولادهای معمولی غیر پیش تنیده از همان انواعی که در ساختمان‌های بتن آرمه به‌کار می‌رود، نیز نقش با اهمیتی در سازه‌های بتن پیش تنیده ایفا می‌کند. از این نوع فولادها جهت خاموتها و تنگها برای تحمل برش و همچنین فولادهای طولی برای تحمل تنش‌های حرارتی و انقباضی و یا تنش‌های ایجاد شده تحت اثر بار مرده در موقع مونتاژ و یا به منظورهای دیگر استفاده می‌شود.

به منظور کاهش هرچه بیشتر اتلاف تنش ناشی از خزش بتن، باید در سازه‌های

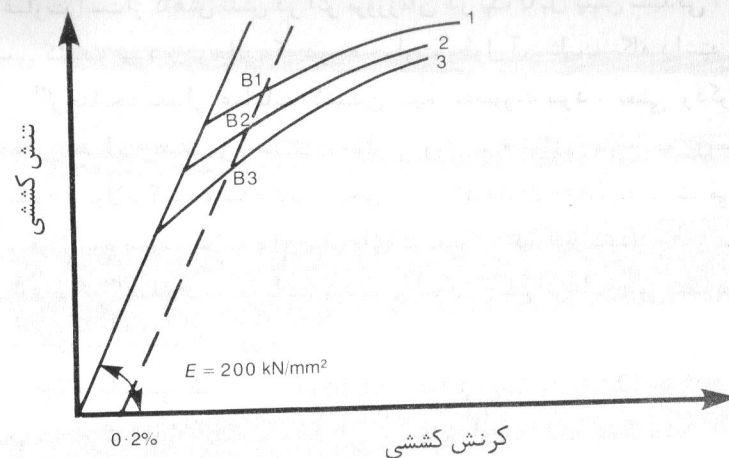
شکل (۱-۲) انواع دابل‌های پیش تنیدگی به ترتیب از بالا به پایین
(الف) سیم (ب) سیم بافته شده معمولی (ج) سیم
بافته شده فشرده (د) کابل متشکل از ۷ سیم بافته شده
(ه) میله دیویداگ (و) میله مک الوی

شکل بیشتر در سازه های بتن پس کشیده به کار می رود. لیکن گاهی گاهی از آن در عضوهای بتن پیش کشیده نیز استفاده می شود. برای ساختن سیم شمش فولاد را به صورت گرم نورد کرده و به شکل میله در می آورند. بعد از سرد شدن، میله ها را از یک سری حیدیه رد کرده تا قطر آنها کم شود و به اندازه دلخواه دربیاید. در جریان این عملیات فولاد کشیده شده و روی آن بصورت سرد کار می شود که نتیجتاً خواص مکانیکی اش به نحو قابل ملاحظه ای تغییر یافته و مقاومت آن افزایش می یابد. بعد از عملیات کشش به صورت سرد، سیم ها را برای زمانی بسیار طولانی در درجه حرارت 260°C نگاه داشته و یا برای زمان کوتاهی در درجه حرارت 500°C قرار می دهند تا خواص مکانیکی آنها اصلاح شود. (عملیات آزاد کردن تنش یا Stress relieving). فولادی که به طریق مزبور به دست می آید فولاد با سستی معمولی می باشد (Normal relaxation) سستی

فولاد عبارت است از کاهش تنش در اثر مرور زمان در یک کابل پیش تنیدگی، که تحت اثر بار معینی کشیده شده، درحالی که درجه حرارت و طول آن ثابت نگاه داشته شده است. اگرچنانچه بعد از عملیات کشیدن سیم به صورت سرد، یعنی رد کردن آن از حیدیه های مختلف هیچ نوع عملیات حرارتی روی سیم برای اصلاح خواص مکانیکی اش انجام نشود، فولاد کشیده شده دست نخورده (as-drawn) به دست می آید، که این نوع فولاد به صورت کلاف های دایره ای که معمولاً دارای انحنائی تقریباً "مساوی" با انحناء دستگاه کشنده سیم می باشد تولید می شود. بنابراین این نوع سیم ها رانمی توان کاملاً به صورت مستقیم در آورد.

فولاد با سستی کم (low relaxation steel) به این ترتیب تولید می شود، که بعد از اینکه سیم ها را از حیدیه های مختلف رد کردند، آنها را تا درجه حرارت حدود 400°C گرم کرده و در همین حالت تحت اثر یک تنش کششی حدود 65% در صد مقاومت نهائی شان قرار می دهند. این عملیات باعث بهتر شدن خواص الاستیکی فولاد و کاهش سستی آن می شود. از آنچه گفته شد نتیجه می شود که فولاد با سستی کم برای کارهای پیش تنیدگی مناسب تر از فولاد با سستی معمولی می باشد. فولاد کشیده شده دست نخورده معمولاً دارای سستی بیشتری نسبت به فولاد با سستی معمولی است. به همین دلیل در کشورهای آمریکائی از این نوع فولاد برای کارهای پیش تنیدگی استفاده نمی شود، لیکن در کشورهای اروپائی گاهی گاهی آن را در سازه های پیش تنیده بکار می برند. شکل (۲-۲) منحنی تنش کرنش انواع فولادهائی که برای ساخت سیم به کار می رود را نشان می دهد.

برای تامین حداکثر چسبندگی بین بتن و فولاد، معمولاً سیم ها را بدون چرب کردن با گریس از کارخانه به پای کار می فرستند. علاوه بر این در موقع ساخت سیم اغلب حفره های بسیار کم عمقی را در روی آن ایجاد می نمایند، تا خاصیت چسبندگی اش به بتن بهتر شود. منحنی تنش - کرنش فولاد با مقاومت بالا برخلاف فولاد نرم دارای نقطه جاری شدن مشخصی نمی باشد. برای اینکه مقیاسی از انحناء منحنی تنش کرنش فولادهای پیش تنیدگی به دست آید، از تنش مربوط به یک کرنش پلاستیکی ثابت استفاده می شود. تنش مربوط به یک کرنش پلاستیکی ثابت فولاد (Proof stress) عبارت است از تنشی که تحت اثر آن بار آورده ایجاد یک کرنش مشخص دائمی و غیر قابل برگشتی را در فولاد نماید (یعنی بعد از برداشتن بار این قسمت از تغییر شکل واحد طول از بین نرفته و باقی بماند). برای سیم های پیش تنیدگی تنش مربوط به کرنش پلاستیکی ثابت $2/2\%$

شکل (۲-۲) نمونه منحنی تنش و کرنش برای سیم ساده به قطر

- ۷ میلیمتر .
 ۱ - فولاد با سستی کم .
 ۲ - فولاد با سستی معمولی .
 ۳ - فولاد دست نخورده .

معمولا "مورد استفاده قرار می گیرد و شکل (۲-۲) نشان می دهد که چگونه مقدار این کرنش پلاستیکی ثابت ۰/۲ % با عملیات حرارتی که شرح داده شد برای یک سیم با قطر مشخصی افزایش می یابد ، (تنش مربوط به کرنش پلاستیکی ثابت ۰/۲ % برای فولاد با سستی کم بیشتر از فولاد با سستی معمولی بوده و این فولاد نیز به نوبه خود دارای تنش مربوط به کرنش پلاستیکی ثابت ۰/۲ % بزرگتری نسبت به فولاد کشیده شده دست نخورده می باشد) لیکن مقاومت مشخصه در تمام حالات ثابت می ماند .

همانطور که در شکل (۲-۲) دیده می شود حد الاستیک سیم های با سستی کم بالاتر از سیم های با سستی معمولی بوده و این سیم ها نیز دارای حد الاستیک بالاتری نسبت به فولادهای کشیده شده دست نخورده می باشد: نقاط B_1 ، B_2 و B_3 مقادیر تنش مربوط به کرنش پلاستیکی ثابت ۰/۲ درصد را مشخص می نماید که این مقادیر به ترتیب برابر با ۹۰% ، ۸۵% و ۷۵% ، مقاومت مشخصه فولاد می باشد . باید دانست که مقاومت مشخصه سیم های کشیده شده کم قطر بیشتر از سیم های قطوری است که از همان فولاد خاص ساخته شده باشد . در سالهای اخیر از کاربرد سیم هادر کارهای پیش تنیدگی به میزان قابل توجهی کاسته و در عوض بر مصرف سیم های بافته شده افزوده گردیده است .

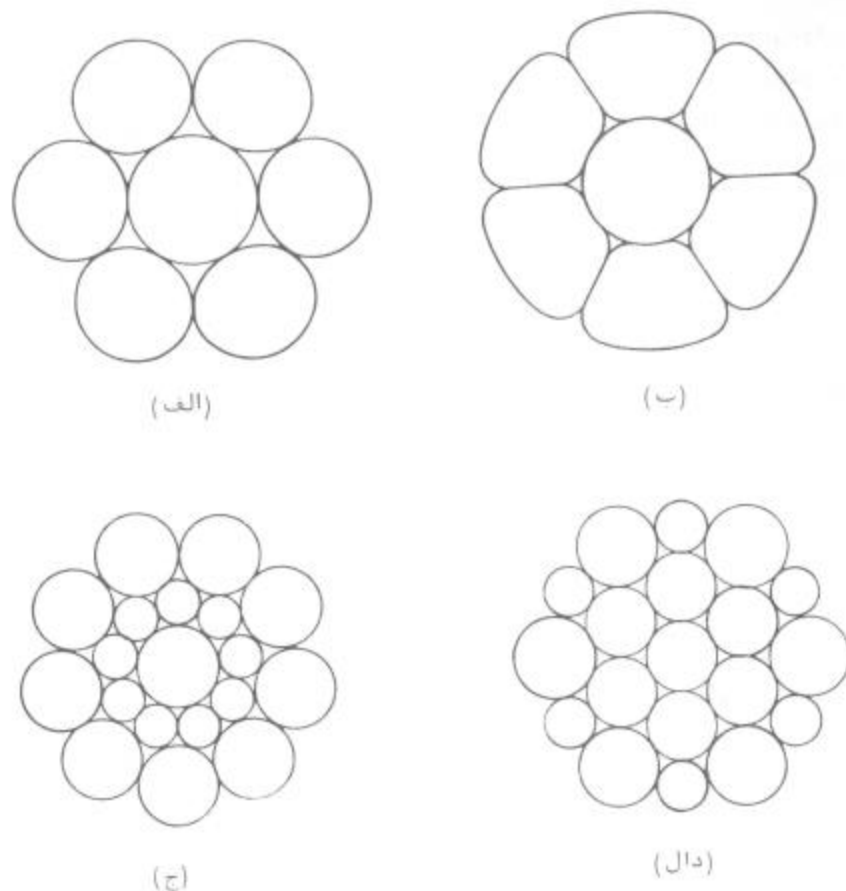
ب - سیم های بافته شده :

در عضوهای پیش کشیده تقریبا "همیشه از سیم های بافته شده استفاده می شود ، همچنین در اغلب موارد برای کارهای پس تنیدگی نیز از این نوع فولادها استفاده می شود . دونوع اصلی سیم بافته شده پیش تنیدگی وجود دارد ، سیم های بافته شده منشیکل از هفت سیم و سیم های بافته شده منشیکل از ۱۹ سیم ، انتخاب یکی از این دونوع در یک طرح خاص ، با توجه به مقدار مقاومت و انعطاف پذیری لازم صورت می گیرد . معمولا "نوع منشیکل از ۷ سیم دارای کاربرد بیشتری می باشد . ساختن سیم بافته شده ۷ تایی آسانتر و معمولا " قطر خارجی یا اسمی آن بین ۶/۴ تا ۱۸ میلیمتر می باشد .

در مواقعی که نیروی کششی بزرگ بوده و احتیاج به مقطع بیشتری باشد می توان از سیم های بافته شده ۱۹ تایی استفاده نمود ، قطر خارجی این نوع سیم ها معمولا " بین ۱۸ تا ۳۲ میلیمتر می باشد .

برای ساختن سیم های بافته شده ، از همان نوع فولاد سرد کشیده شده ای که در تولید سیم به کار می رود استفاده می شود . با همه اینها به علت اینکه محور سیم های بافته شده منطبق به جهت نیرو نمی باشد ، تحت اثر کشش سیم ها تمایل به صاف شدن پیدا می کند که این خود باعث مختصر تغییر خواص مکانیکی این نوع سیم های بافته شده نسبت به سیم های منفرد می شود . بعد از اینکه سیم های به صورت سرد کشیده شده ، به هم بافته شد ، عملیات حرارتی برای بهبود خواص مکانیکی فولاد انجام می گیرد . سیم های بافته شده معمولا " در دو نوع با سستی معمولی (که در عملیات حرارتی موسوم به آزاد کردن تنش ، ایجاد می شود) و با سستی کم (که در عملیات حرارتی توام با کشش ایجاد می شود) تولید می شود . با توجه به آنچه گفته شد نتیجه می شود که فولادهای با سستی معمولی و کم که در سیم های بافته شده به کار می رود دارای خواصی مشابه با فولادهای با سستی معمولی و کمی است که در ساخت سیم های منفرد مورد استفاده قرار می گیرد (به غیر از مختصر اختلاف بین خواص مکانیکی آن دو که در بالا ذکر گردید) .

سیم های بافته شده ۷ تایی تشکیل شده است از ۶ سیم که به طور محکمی دور یک سیم مستقیم هفتمی به طور مارپیچ پیچیده شده اند گام این مارپیچ ها بین ۱۲ تا ۱۶ برابر قطر اسمی سیم بافته شده می باشد ، چنانچه تمام سیم ها با یکدیگر موازی می بودند برای بوجود آوردن مقطعی مشابه شکل (الف ۳-۲) باید قطر همه آنها یکسان می بود .

شکل (۳-۲) سیم های بافته شده ۷ تایی و ۱۹ تایی (الف) سیم بافته شده ۷ تایی معمولی، که نشان می دهد قطر سیم های خارجی کمی کمتر از سیم وسطی است. (ب) سیم بافته شده ۷ تایی فشرده (ج) سیم بافته شده ۱۹ تایی میل (د) سیم بافته شده ۱۹ تایی وارینگتن.

لیکن از آنجائی که تمام آنها با هم موازی نیستند، مقطع سیم های خارجی از بالا به صورت بیضی متعایل به دایره دیده می شود. نتیجتاً "برای ایجاد مقطعی شبیه به شکل (الف) (۳-۲) قطر سیم وسط باید بزرگتر از سیم های خارجی باشد. برای کاهش در صد فضای خالی در مقطع، سیم بافته شده را می توان از داخل یک حدیده رد کرد تا فشرده تر شود. بنابراین برای یک قطر اسمی معین چنین سیم بافته شده ای دارای فولاد بیشتری بوده و باربرگتری را می تواند تحمل نماید (نسبت به یک سیم بافته شده هم قطری که فشرده نشده است). مقطع سیم بافته شده فشرده در شکل (ب) (۳-۲) نشان داده شده است. این نوع سیم بافته شده دارای سستی کمی می باشد.

ساختن سیم بافته شده ۱۹ تایی مشکل تر است، این نوع سیم بافته شده تشکیل می شود از یک لایه داخلی متشکل از ۹ سیمی که به طور مارپیچی دور یک سیم وسطی پیچیده شده اند و یک لایه خارجی متشکل از ۹ سیم ضخیم تر شکل (ج) (۳-۲)، یا یک سیم بافته شده ۷ تایی که دور آن رایک لایه خارجی متشکل از ۱۲ سیم با دو قطر مختلف احاطه کرده است شکل (د) (۳-۲). برای حصول اطمینان از تماس نزدیک بین سیم ها و ایجاد و انعطاف پذیری خوب، گام مارپیج های هر دو لایه را با هم مساوی می کنند. سیم های بافته شده ۱۹ تایی فظور تر را گاهی به صورت دست نخورده (as spun) و بدون انجام هرگونه عملیات حرارتی، تولید می کنند (بنابراین عموماً از این نوع استفاده نمی شود و در صورت لزوم باید به کارخانه سفارش داده شود). سیم های بافته شده ۱۹ تایی کم قطرتر را تحت عملیات حرارتی قرار داده و به دو صورت با سستی کم و سستی معمولی به بازار عرضه می کنند. فشرده کردن سیم های بافته شده ۱۹ تایی عملی نیست، زیرا نیروئی که لازم است آنها را بکشد بسیار عظیم می باشد. با عرضه سیم های بافته شده ۷ تایی فشرده فظورتر، که می تواند بار بزرگتری را نسبت به سیم های بافته شده ۱۹ تایی با قطر مشابه تحمل نماید، مصرف سیم های بافته شده ۱۹ تایی کاهش یافته است.

ج- میله های فولادی آلیاژدار:

مقاومت زیاد فولادهای آلیاژدار در اثر اختلاط بعضی از عناصر آلیاژی از قبیل منگرن، سلنس و بخصوص کرم با فولاد به وجود می آید. بعد از اینکه میله های فولادی آلیاژدار را به صورت گرم مورد کردند، روی آن عملیات سرد انجام داده تا مقاومت آن بار هم افزایش یابد.

عملیات سردی که معمولاً روی میله های فولاد آلیاژدار انجام می شود عبارت است از کشیدن فولاد به صورت سرد تحت اثر یک نیروی کششی معین و ایجاد یک کرنش مشخص در آن. بعد از این عملیات دوانتهای میله (که در گیره کش قرار داشته و احتمالاً صدمه دیده) را بریده و به دور می اندازند. در پایان برای بهبود خواص مکانیکی فولاد آن را برای مدت طولانی در درجه حرارت 260°C نگاه می دارند (عملیات آزاد کردن تنش). قطر میله های فولادی آلیاژدار با مقاومت بالا معمولاً بین ۱۲ تا ۴۰ میلیمتر می باشد (اخیراً کارخانه مک آلوی فولادی به قطر ۵۰ میلیمتر نیز تولید نموده که طرز تهیه و ساخت آن با آنچه که قبلاً گفته شد فرق دارد) و ممکن است سطح آن صاف بوده و یا عاج دار باشد. سستی فولادهای آلیاژدار چیزی بین سستی معمولی و کم می باشد.

در مواقعی که لازم باشد فولاد پیش تنیدگی، به طور دائم در معرض عوامل جوی قرار گیرد، می توان از میله های آلیاژدار ضد زنگ استفاده نمود. معمولاً آلیاژی که در ساخت چنین فولادی به کار می رود به شرح زیر می باشد:

C	Si	Mn	Cr	Ni	Cu	Nb	%
0.05	0.4	0.7	14.0	5.5	1.7	0.3	

قطر میله های آلیاژدار ضد زنگ بین ۲۰ تا ۴۰ میلیمتر بوده و مقاومت مشخصه آنها حدود 1000 N/mm^2 می باشد.

۳-۲- روابط بین تنش و کرنش فولاد:

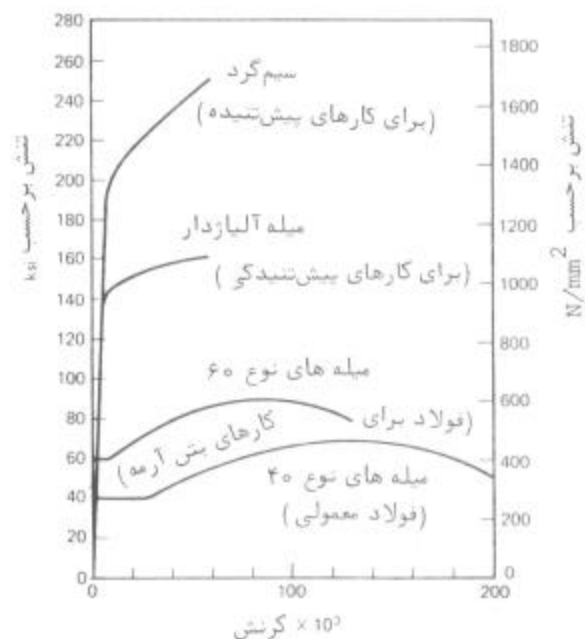
فولادی که برای کارهای پیش تنیدگی مورد استفاده قرار می گیرد باید دارای مشخصات معینی باشد. بعضی از خواص فولاد ممکن است از یک نظر مناسب و از نظر دیگر مناسب نباشد. برای مثال، مقاومت زیاد کششی توأم با ضریب ارتجاعی کوچک، باعث بزرگ شدن کرنش مربوط به تنش اولیه پیش تنیدگی می شود. این اردیاد کرنش در عضو، به نوبه خود باعث کاهش اتلاف تنش های مربوط به خواص غیر ارتجاعی بتن می گردد. از طرف دیگر، به علت مقاومت زیاد کششی فولاد، به کابل با سطح مقطع کوچکتری نیاز می باشد. سطح کابل کمتر توأم با ضریب ارتجاعی کوچکتر باعث می شود که تحت اثر بارهای اضافی، خیز بسیار بزرگ شده، و ممکن است عضو ترک بخورد.

مشخصات فیزیکی مهمی که فولادهای پیش تنیدگی باید دارا باشد، به شرح زیر است:

- ۱- مقاومت زیاد، که امکان ایجاد تنش های بزرگ در فولاد را بدهد.
 - ۲- خاصیت ارتجاعی ناتنش های بسیار بالا.
 - ۳- خاصیت خمیری (پلاستیکی) در تنش های بسیار بالا.
 - ۴- ضریب ارتجاعی کوچک در موقع کشیدن کابل، تا اتلاف تنش ها به حداقل برسد.
 - ۵- ضریب ارتجاعی بزرگ بعد از چسبیدن کابل به بتن (در مورد کابل های پس تنیده بعد از تزریق دوغاب)، تا سختی عضو بالا رود.
 - ۶- اتلاف تنش ناشی از خزش و سستی کم، در تنش های مجاز پیش تنیدگی و در حرارت های بالا.
 - ۷- مقاومت به رنگ ردگی.
 - ۸- قطر کم یا سطح تماس خارجی نسبتاً بزرگ (برای هریک از کابلها) تا خاصیت چسبندگی با بتن بهتر شود.
 - ۹- تمیز بودن سطح خارجی و عدم وجود روغن در روی آن.
 - ۱۰- مستقیم بودن، ناهمگونی و کارگزاردن کابل راحت تر شود.
- در عضوهای پیش تنیده، تنش کششی بزرگ در فولاد نباید با کرنش خمیری بزرگی همراه باشد (کرنش خمیری در فولاد، آن قسمتی از کرنش است که غیر ارتجاعی بوده و بعد از برداشتن بار از بین نرود). اگر اردیاد طول ثابت و غیر قابل برگشت تحت اثر بارهای سرویس کم باشد و رابطه بین تنش و کرنش فولاد برای قسمت اعظم بارنهائی خطی باشد، شرط بالا (که در حقیقت همان شرط دوم می باشد) برقرار می گردد. این خاصیت فولاد به وسیله تنش مربوط به یک کرنش پلاستیکی ثابت اندازه گیری می شود. تنش مربوط به یک کرنش پلاستیکی ثابت عبارت است از تنشی که یک تغییر شکل دائمی معینی را در اولین بارگذاری ایجاد نماید (معمولاً $2/3$ درصد اماگاهی $1/1$ درصد). فولادی که برای کارهای پیش تنیدگی مورد استفاده قرار می گیرد باید دارای تنش مربوط به کرنش پلاستیکی $2/2$ درصد (یا $1/1$ درصد) بزرگی باشد.
- برای جلوگیری و کم کردن احتمال گسیختگی ناگهانی عضو پیش تنیده، باید کرنش نهائی فولاد مقدار بزرگی باشد (شرط سوم بالا). حداقل تغییر طول سیم ها و سیم های بافته شده پیش تنیده به ترتیب برابر با ۳ و ۵ درصد می باشد، که اگر چسبندگی (بین بتن و فولاد) خوب باشد، کاملاً کافی است. حداقل تغییر طول میله های آلیاژدار برابر با ۱۰ درصد است.

از آنچه که گذشت معلوم می‌شود که هیچ ماده شناخته شده ای تمام شرایط دلخواه بالا را به طور کامل ندارد. فولادهای با مقاومت بالائی که امروزه مورد استفاده قرار می‌گیرد بیشتر شرایط ذکر شده را دارا می‌باشد.

محنی‌های تنش - کرنش شکل (۴ - ۲) نشان می‌دهد که، تغییر طول نهائی با ازدیاد مقاومت نهائی کاهش می‌یابد.

شکل (۴-۲) دیاگرام تنش-کرنش برای انواع فولادهای معمولی و پیش‌تندگی

۴-۲-۲- رنگ زدگی:

از آنجائی که مقاومت عضوهای خمشی پیش‌تندیده بستگی به کامل دارد، لازم است که کابلها (کابل مجموعه یک با چند سیم، سیم بافته شده و یا میله است که به یک گره مشترک متصل اند) در اثر رنگ زدگی تحلیل نرود. فولادهای پیش‌تندگی تقریباً به همان اندازه فولادهای ساختمانی در معرض اکسید شدن می‌باشد. لیکن قطر کابلهاى پیش‌تندگی معمولاً کمتر است، و به همین دلیل، باید در مقابل اکسید شدن زیاد محافظت شود.

در ساختمانهای پیش‌کشیده، بتن اطراف کابل، آن را از رنگ زدگی محافظت می‌نماید. در عضوهای پس‌کشیده، کابلها توسط دو غاب سیمان که بعد از کشیدن کابل به داخل غلاف‌ها تزریق می‌شود و یا گریس و یا مواد قیری که روی آن می‌مالند از خطر رنگ زدگی محافظت می‌شود. اگر PH محیط اطراف فولاد بزرگتر از ۸ باشد، فولاد رنگ نمی‌زند. بتن و دوغابی که آرسیمان پرتلند معمولی ساخته شده باشد دارای PH بزرگتر از ۸ است، بنابراین محافظ خوبی برای فولاد می‌باشد. تحقیقات نشان داده است که یک لایه مختصر اکسید سخت بر روی فولاد در عضوهای پیش‌کشیده، چسبندگی بین کابل و بتن را افزایش می‌دهد و بنابراین مفید است. در عضوهای پس‌کشیده دارای چسبندگی نیز، کمی رنگ زدگی باعث افزایش چسبندگی خمشی می‌شود و بنابراین بی‌ضرر است (زنگی که فقط سطح را کمی زبر نماید، نه اینکه پوسته پوسته شده و کنده شود یا سطح فولاد را خورده و روی آن حفره بوجود آورده باشد). برای محافظت فولاد پیش‌تندگی بین زمانی که از کارخانه خارج می‌شود تا موقعی که در ساختمان مورد استفاده قرار می‌گیرد، در خیلی از کشورها، روی فولاد گرد ضد رنگ بخار شونده (Vapor - phase inhibitor) مالیده و دور آن را با کاغذ ضد آب می‌پیچند. گرد ضد رنگ بخار شونده، پودر سفید نرمی می‌باشد، که از یک ترکیب آلی ازت دار ساخته شده است. این ماده بخار شده و چنانچه بخار محبوس باشد، دو مرتبه بصورت کریستالهائی در روی سطح فولاد تشکیل شده و مانع اکسید شدن آن می‌شود.

عوامل زیر می‌توانند اثر گرد ضد رنگ بخار شونده را خنثی کنند:

- ۱- درجه حرارت‌های بالاتر از ۷۰ درجه سانتیگراد.
- ۲- جریان آب در روی سطح فولاد.
- ۳- محیط اسیدی (PH کمتر از ۶/۵).
- ۴- جریان هوای تازه.
- ۵- پوشش یا لایه‌ای در روی فولاد، که مانع تماس بین بخار و فولاد بشود.
- ۶- پودر در تماس کامل با فولاد نباشد (فاصله بیش از ۳۰ سانتیمتر).
- ۷- محیطی که دارای مقدار زیادی کلرور باشد.

گرد ضد رنگ بخار شونده در هوا و یا آب عمل می‌کند به شرطی که، عوامل بالا وجود نداشته باشد تا اثر آن را خنثی نماید. گاهگاهی ساختمانهای پس‌کشیده را با استفاده از کابلهای گالوانیزه، در مقابل رنگ زدگی محافظت می‌نمایند. این روش مورد استعمال زیادی ندارد، زیرا به علت اینکه قسمتی از قطر کابل گالوانیزه از قطر کم مقاومت

روی ساخته شده، مقاومت این نوع کابلها کمتر از مقاومت کابلهای معمولی هم اندازه شان می باشد. نتیجتاً، کابل گالوانیزه خیلی گرانتر از کابل معمولی با مقاومت مساوی می باشد (بایک قطر مساوی، سیم هفت رشته ای گالوانیزه تقریباً " دارای مقاومتی ۱۵ درصد کمتر و قیمتی ۱۰ درصد بیشتر می باشد)، بعلاوه، گیره های مختلفی که در سیستم های سیم های موازی در کارهای پس کشیده به کار می رود، یا نمی تواند سیم های گالوانیزه را به علت کمی ضریب اصطکاک شان نگاه دارد و یا امکان استفاده از این گیره هابدون صدمه به لایه محافظ فلز روی وجود ندارد. استفاده از سیم های بافته شده گالوانیزه قطور تر، تحت بعضی شرائط امکان پذیر می باشد. در بعضی از انواع جدید گیره ها می توان از سیم های بافته شده هفت تایی گالوانیزه استفاده نمود. لیکن این سیستم ها از نظر قیمت به ندرت می تواند مناسب باشد. نوعی از رنگ زدگی که به نام رنگ حفره ای (pitting corrosion) نامیده می شود، در بعضی از ساختمانهای بتن پیش تنیده موجب تحلیل و صدمه (و حتی خراب شدن) می شود. این نوع رنگ زدگی به علت وجود کلرور و کلسیم و یا کلرور و سدیم (کلرور و کلسیم گاهی به عنوان ماده ضد یخ در بتن به کار می رود) در بتن و با دوغاب ایجاد می شود. به همین دلیل است که نباید اجازه داد که از کلرورها حتی به مقدار کم در بتن و دوغابی که برای کارهای پیش تنیده به کار می رود استفاده شود. فولادهای پیش تنیدگی، بخصوص سیم ها و سیم های بافته شده، نسبت به یک نوع رنگ زدگی دیگر که به نام رنگ زدگی تنش (stress-corrosion) نامیده می شود، خیلی حساس می باشد.

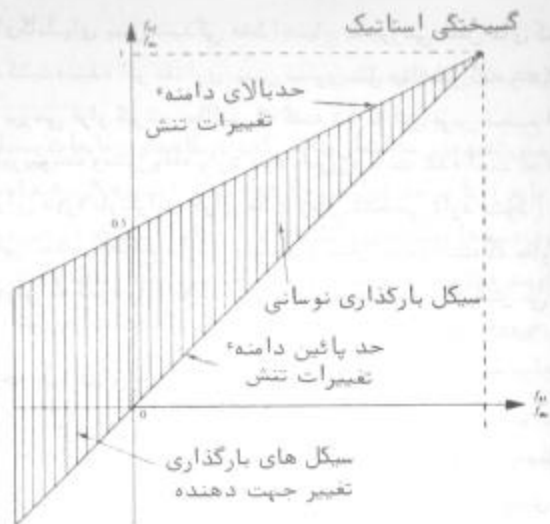
این نوع رنگ زدگی نسبتاً کم اتفاق می افتد. رنگ زدگی تنش در اثر شکستن و تجزیه قسمت سیمانی فولاد (Fe_3C) که مثل یک ماده چسبیده کریستالهای دیگر موجود در فولاد رابهم متصل می کند به وجود می آید، که در نتیجه آن ترکهای ریزی در فولاد ایجاد می شود. این ترکهای ریز باعث می شود که فولاد تقریباً " مثل شیشه ترد و شکننده شود. از آنجائی که اطلاعات زیادی در باره رنگ زدگی تنش در دست نیست، هیچ راهی برای اطمینان از اینکه در حین ساخت یک ساختمان پیش تنیده فولاد دچار این سوء رنگ زدگی نشده وجود ندارد. امروزه معلوم شده است که نیترات ها (نباید با نیتریت ها که به عنوان ماده ضد رنگ به کار می رود اشتباه شود)، کلرورها، سولفیدها و بعضی از مواد دیگر تحت شرائط خاصی باعث رنگ زدگی تنش می شود. همچنین معلوم شده است که فولاد وقتی تحت اثر تنش های بالا قرار بگیرد بیشتر نسبت به این نوع رنگ زدگی حساس می شود.

علت دیگر گسیختگی تاخیری که ممکن است در مورد فولادهای با مقاومت بالا پیش بیاید، پدیده شکنندگی در اثر هیدروژن (Hydrogen embrittlement) می باشد. شکنندگی فولاد در اثر هیدروژن موقعی اتفاق می افتد که فولاد در معرض یون هیدروژن (نه ملکول هیدروژن) قرار بگیرد، که در اثر آن نرمی و مقاومت کششی فولاد کاهش می یابد. بهترین طریقه محافظت فولاد در مقابل جذب هیدروژن قرار دادن آن در محیطی است که دارای pH های بزرگتر از ۸ باشد (حفظ فولاد توسط دوغاب و یا بتن). موضوع حالب توجه این است که، پودر آلومینیوم که باعث آزاد شدن گاز هیدروژن می شود (ملکول هیدروژن)، سالب است که به عنوان ماده اضافی برای منبسط کردن دوغاب سیمان (دوغاب به علت وجود واناسط گاز هیدروژن منبسط می شود) جهت تزریق در غلاف کابل های پس کشیده به کار می رود. این کار ظاهراً " ضرری نداشته است زیرا هیچ گزارشی از خراب شدن ساختمانهایی که به این ترتیب ساخته شده اند، داده نشده است. گاهی از مواد اضافی که با ایجاد گاز ارت باعث منبسط شدن دوغاب می شود در کارهای پیش تنیده استفاده می گردد.

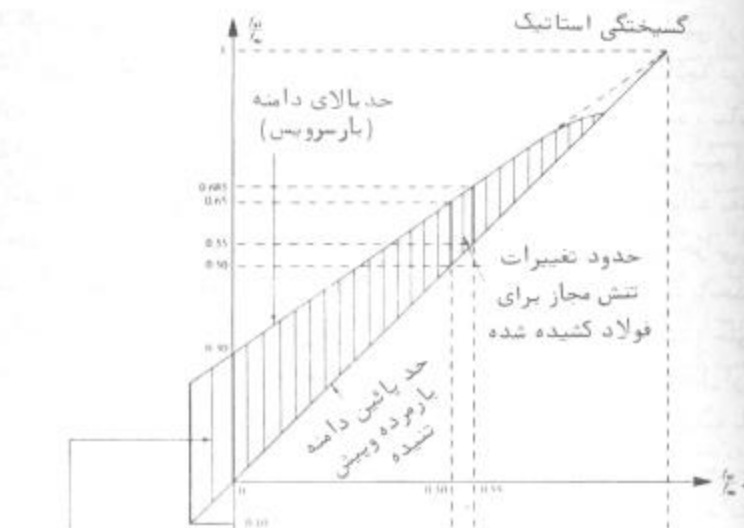
۵-۲ - مقاومت به خستگی (Fatigue):

در یک ساختمان بتن پیش تنیده فولاد کشیده شده تحت اثر بارهای دائمی بسیار بزرگی می باشد. همچنین در مواقعی که بارزنده در فواصل کوتاه زمانی وارد می شود فولاد تحت اثر بار تکراری نیز قرار می گیرد. اثر این بار تکراری بستگی به تعداد دفعاتی که بار وارد می شود دارد، و در ساختمان هایی که فولاد دارای چسبندگی با بتن می باشد اثر آن خیلی کم اهمیت تراز ساختمان هایی است که فولاد دارای چسبندگی ضعیف و یا فاقد چسبندگی با بتن است.

در سال ۱۸۷۰ ولر (Wohler) کشف کرد که مقاومت نهائی مصالح تحت اثر بارهای تکراری کمتر از بارهای ثابت می باشد. شکل (۵-۲) را بطه بین تعداد سیکل های باروراده و حداکثر تنش را برای سه ماده مختلف نشان می دهد. حداکثر تنش به نام " حد دوام " و یا " مقاومت به خستگی " نامیده می شود، و عبارت است از حداکثر تنش که مصالح تحت اثر تعداد دفعات معینی بار تکراری، می تواند تحمل نماید بدون این که گسیخته شود. حد دوام، بستگی به تعداد سیکل های بارگذاری و دامنه تنش های تکراری دارد.

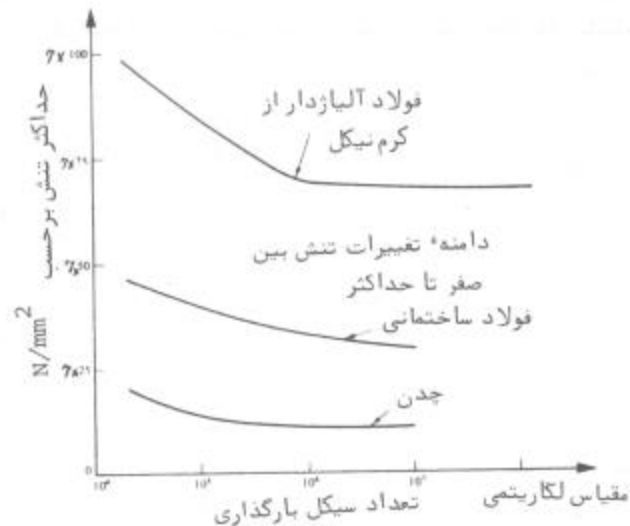
شکل (۲-۶) منحنی گودمن برای فولاد ساختمانی

حدود تغییرات مجاز
تنش برای فولاد با
مقاومت بالای غیر
پیش تنیده

حدود تغییرات عادی تنش پیش تنیدگی

شکل (۲-۷) منحنی گودمن برای فولاد پیش تنیدگی

شکل (۲-۵) حد دوام برای آهن و فولاد

برای هر تعداد دفعه بارگذاری تکراری، برای مثال 10^6 دفعه، مقاومت به خستگی فولاد را می توان به طور کلی توسط یک منحنی گودمن (Good man) مانند شکل (۲-۶) نشان داد، این منحنی حداکثر، حداقل و متوسط تنش ها را نمایش می دهد. اگر تنش کمتر، برابر با صفر بوده و فقط تنش ها فشاری یا کششی وارد شود، دامنه تنشی که بعد از 10^6 دفعه بارگذاری باعث گسیختگی می شود معمولاً حدود ۵۰ درصد تنش گسیختگی استاتیکی می باشد (برای فولاد آکسل که یک نوع فولاد ساختمانی است). موقعی که تنش متوسط برابر با صفر است (یعنی تنش های مساوی فشاری و کششی بطور متناوب اثر می کند)، دامنه به دو سوم تنش گسیختگی استاتیک افزایش می یابد، که هر تنش مجزا یک سوم این مقدار خواهد شد، درحالی که حد پائینی تنش نصف حد بالایی است، دامنه تنش به یک سوم تنش استاتیکی گسیختگی کاهش می یابد. این موضوع در منحنی گودمن شکل (۲-۶) نشان داده شده است.

برای سیم ها و سیم های بافته شده پیش تنیدگی، دامنه های تنش مانند آنچه در شکل (۲-۷) نشان داده شده می باشد.

در این حالت، برای حد پائین تنش صفر، حد بالای تنشی که بعد از 10^6 دفعه بارگذاری باعث گسیختگی می گردد به جای ۵۰ درصد، ۳۰ درصد تنش گسیختگی می شود.

واضح است که برای کابل‌های پیش تنیدگی فقط احتیاج به بررسی تنش های کششی می باشد ، لیکن برای فولاد کشیده نشده اثر مقداری تنش فشاری نیز همانطور که در شکل نشان داده شده باید مورد بررسی قرار گیرد . مطالبی که گفته شد با این فرض صحیح است که ، بارتکراری ، به طور پیوسته و بدون وقفه وارد شود . امروزه ثابت شده است که دوره های وقفه (دوره هایی که در آن دوره بارتکراری برای مدت زمان مشخصی وارد نشود) اثر سودبخشی در رفتار ارتجاعی بعدی مصالح دارد ، و ویلسون نشان داده است که مقاومت به خستگی فولاد نرم در صورتی که دوره وقفه کوتاه تر از ۳۰ دقیقه نباشد ، افزایش می یابد .

۶-۲- اثر درجه حرارت های بالا :

فولاد آلیاژ داری که به صورت گرم نورد شده ، لیکن در روی آن عملیات (اعم از گرم یا سرد) دیگری انجام نشده باشد (و نتیجتاً دارای مقاومت محدودی است) موقعی که تحت اثر درجه حرارت های بالاتر از 350°C قرار گیرد مقاومتش کم می گردد ، و لسی بعد از سرد شدن ، مقاومت اولیه خود را به دست می آورد ، لیکن فولادی که روی آن به صورت سرد کار شده و یا تحت عملیات حرارتی قرار گرفته است ، اگر در شرایط مشابهی از نظر درجه حرارت و گویا قرار گیرد ، مقاومتش به طور دائمی کم خواهد شد و چنانچه درجه حرارت از 400°C تجاوز نماید این کاهش مقاومت بسیار بزرگ خواهد گردید . بنابراین نکته ای که از نظر مقاومت به آتش سوزی یک ساختمان بتن پیش تنیده بسیار مهم است ، این است که ، پوشش بتنی محافظ فولاد به اندازه کافی بزرگ انتخاب شود ، تا بتواند به صورت یک عایق موثر حرارتی عمل کرده و از گرم شدن فولاد تا درجه حرارت های بحرانی برای مدت زمان مشخصی (معمولاً مقاومت به آتش سوزی یک ساختمان برای مدت نامحدودی نمی باشد بلکه برای مدت زمان مشخصی مثلاً ۱ ساعت یا حداکثر ۲ ساعت است) جلوگیری نماید . در مورد فولادی که روی آن به صورت سرد کار شده ، باید مطمئن شد که قبل از اینکه بیش تنیده شود ، به هیچ وجه به طور اتفاقی تحت اثر حرارت های بالا قرار نگرفته باشد . جوشکاری فولادهای پیش تنیدگی به دلیلی که قبلاً گفته شد به هیچ شکل مجاز نمی باشد . (بعضی از آئین نامه ها گاهی اوقات با حوضهای پراکنده در روی سیم های سفرد تشکیل دهنده سیم های بافته شده مخالفتی ندارد) .

۷-۲- اثر درجه حرارت های پائین :

بتن پیش تنیده در ساختمان منابعی که برای نگاهداری مایعات بسیار سرد (معمولاً انواع گازهای مایع) تا درجه حرارت 183°C - می باشد به کار رفته است . آزمایشهای انجام شده بر روی سیم ها و میل های آلیاژ دار نشان داده است که در این درجه حرارت های بسیار پائین مقاومت فولاد حدود ۵ تا ده درصد افزایش یافته و نقطه جاری شدن آن حدود ۲۰ درصد بالا می رود . لیکن مقاومت به ضربه کاهش زیادی پیدا می کند . ضربه انبساط حرارتی در درجرات بین 24°C تا 100°C - برابر با $10/8 \times 10^{-6}$ برای هر درجه سانتیگراد و در درجرات بین 24°C تا 157°C - برابر با $10/2 \times 10^{-6}$ برای هر درجه سانتیگراد می باشد .

۸-۲- بتن :

بتنی که ، در ساختمانهای پیش تنیده به کار می رود بایستی به چندین دلیل دارای مقاومتی بیشتر از مقاومت بتنی که در ساختمانهای بتن آرمه به کار می رود ، باشد . این بتن غالباً تحت اثر نیروهای بزرگتری قرار می گیرد ، و بنابراین هرچه کیفیت آن بالاتر باشد ، معمولاً از نظر اقتصادی نتیجه بهتری به دست خواهد آمد . با استفاده از بتن های با مقاومت بالا می توان ابعاد مقطع را به حداقل ممکن تقلیل داد ، که در نتیجه بار مرده به نحوی قابل ملاحظه ای کاهش یافته و از نظر تکنیکی و اقتصادی ساخت دهانه های بزرگتر امکان پذیر می شود . خیر و ترک خوردگی بیش از حد که معمولاً در عضوهای (عضوهای بتن آرمه) لاغر تحت اثر تنش های بزرگ بوجود می آید را می توان با پیش تنیده کردن عضو تحت کنترل در آورد .

مربای دیگری نیز وجود دارد . بتن با مقاومت بالا دارای ضریب ارتجاعی بزرگتری نسبت به بتن با مقاومت پائین می باشد ، بنابراین اتلاف تنش نیروی پیش تنیدگی در اثر کوتاه شدن ارتجاعی بتن ، (loss due to elastic shortening) و اتلاف تنش ناشی از خزش ، که به طور تقریبی متناسب با اتلاف تنش ارتجاعی است برای بتن با مقاومت بالا کمتر می باشد . بتن با مقاومت بالا قدرت تحمل تنش های فشاری متمرکز را بهتر از بتن با مقاومت پائین دارد ، نتیجتاً با این نوع بتن ها می توان از گیره هایی که دارای ابعاد کوچکتر و نهایتاً قیمت کمتری هستند استفاده نمود . در مورد

پرتلند معمولی (نوع I) و یا سیمان با مقاومت اولیه زیاد (نوع III) می باشد. در مواقعی که لازم باشد بتن در سن کم دارای مقاومت زیادی گردد، مثلاً "در مورد بتن پیش کشیده (که برای استفاده بیشتر اقتصادی تراز قالب باید نیروی پیش تنیدگی را هرچه زودتر به بتن وارد کرد تا قالب آزاد شود) می توان از سیمان با مقاومت اولیه زیاد استفاده نمود، با وجود اینکه انقباض بتنی که از سیمان با مقاومت اولیه زیاد ساخته شده کمی بیشتر از انقباض بتنی است که از سیمان پرتلند معمولی ساخته شده، شواهدی در دست است که کل اتلاف تنش پیش تنیدگی ناشی از تمام تغییرات حجمی بتن موقعی که سیمان با مقاومت اولیه زیاد مورد استفاده قرار می گیرد، کمتر است.

در مواقعی که از سیمان نوع III به علت عدم احتیاج به مقاومت اولیه زیاد و یا به دلیل قیمت بیشتر استفاده نمی شود، بهتر است سیمان نوع I مورد استفاده قرار گیرد. گاهی اوقات برای به دست آوردن مقاومت خیلی زیاد در سن کم از سیمان آلومینای زیاد (high alumina cement) که یک سیمان غیر پرتلند می باشد استفاده می شود. اگر چنانچه نسبت آب به سیمان خیلی کم بوده (کمتر از ۰/۳۵) و بتن خوب و پوره شده باشد، حداقل مقاومت یک روزه به 62 N/mm^2 می رسد. بتنی که از سیمان آلومینای زیاد ساخته شده باشد نباید در محیط گرم و مرطوب قرار گیرد زیرا در این صورت به علت تغییرات شیمیایی و فیزیکی مقاومت آن به شدت کم می شود. به همین دلیل مقاومت در موقع بهره برداری این نوع بتن، کمتر از مقاومت در موقع انتقال نیرو می باشد (برای سیمان پرتلند معمولی درست عکس این قضیه است). استفاده از سیمان آلومینای زیاد (که در ایران ساخته نمی شود) برای ساخت بتن کاری بسیار مشکل و احتیاج به تجربه فراوان دارد و چنانچه در جای صحیحی از این بتن استفاده نشود ممکن است مقاومت آن به مرور زمان کم شده و خطرات و یا اشکالاتی را ایجاد نماید. امروزه معمولاً از سیمان با آلومینای زیاد در بتن هایی که بیشتر جنبه موقتی و آزمایشی دارد مثل بتن شمع های آزمایشی پیش تنیده استفاده می شود. همچنین دلائلی وجود دارد که ثابت می کند، نباید تاحاتی که امکان دارد از سیمان با آلومینای زیاد در کارهای پیش تنیده استفاده نمود، زیرا بعضی از این سیمان ها محتوی مقدار زیادی سولفید می باشد، که در اثر تجزیه شیمیایی ممکن است باعث ایجاد پدیده شکندگی در اثر هیدروژن در فولادهای پیش تنیدگی شود.

عضوهای پیش کشیده، مقاومت چسبندگی بهتر بتن با مقاومت بالا باعث کم شدن طول لازم برای انتقال نیروی پیش تنیدگی از کابل به بتن می شود. هرچه مقاومت فشاری بتن بیشتر باشد مقاومت کششی آن نیز به همان نسبت زیادتر می شود، بنابراین در عضوهای که برای ساخت آنها از بتن با مقاومت بالا استفاده شده امکان بوجود آمدن ترکهای خمشی، ترکهای قطری ناشی از برش یا پیچش و ترکهای انقباضی نیز کمتر می باشد.

مقاومت بتن هایی که امروزه برای کارهای پیش تنیدگی به کار می رود معمولاً حدود 30 N/mm^2 تا 40 N/mm^2 می باشد. گرچه بتن های با مقاومت های بسیار بزرگی تا حدود 100 N/mm^2 نیز در کارهای پیش تنیدگی با موفقیت مورد استفاده قرار گرفته، لیکن ساخت این نوع بتن ها در کارگاه بسیار مشکل بوده و احتیاج به تکنولوژی خاصی دارد که عموماً "در حال حاضر مقرون به صرفه نمی باشد، ضمناً چون عضوهای پیش تنیده ای که با این نوع بتن ها ساخته می شود دارای ابعاد کوچکی بوده و بسیار لاغرند، طرح آنها نیز با طرح عضوهای غیر لاغر متفاوت بوده و پیچیده تر است، موضوع بسیار مهمی که باید مورد توجه قرار گیرد این است که مقاومتی که در طرح برای بتن در نظر گرفته می شود، باید حتماً در عمل نیز به دست آید، زیرا برخلاف ساختمانهای بتن آرمه نیروهای محاسباتی بخصوص نیروی پیش تنیدگی حتماً به ساختمان وارد می شود و چنانچه بتن ساخته شده دارای مقاومتی کمتر از آنچه که در طرح در نظر گرفته شده باشد، ممکن است صدماتی به ساختمان وارد آید (در ساختمانهای بتن آرمه معمولاً بارهای واقعی خیلی کمتر از بارهای محاسباتی می باشد، بنابراین اگر مقاومت بتن کمی کمتر از مقاومت محاسباتی باشد عموماً اشکالی پیش نمی آید).

بعلاوه در عضوهای پیش تنیده قسمت های بیشتری از سازه تحت اثر نیروهای فشاری یا کششی قرار می گیرد. برای مثال در مقطع وسط یک تیر ساده بتن آرمه، همیشه تاربالا تحت اثر تنش فشاری و تارپائین تحت اثر تنش کششی می باشد، در صورتی که چنانچه این تیر پیش تنیده باشد، در مراحل مختلف ساخت و بهره برداری گاهی تاربالا تحت اثر فشار یا کشش و گاهی تارپائین تحت اثر فشار یا کشش واقع می شود. بنابراین بتنی که در ساخت یک سازه پیش تنیده به کار می رود باید دارای مقاومت تقریباً یکنواختی در تمام مقطع باشد.

۹-۲- انواع سیمان:

سیمانی که در بتن پیش تنیده مورد استفاده قرار می گیرد معمولاً "با سیمان

۱۰-۲- مواد اضافی در بتن (admixtures):

گاهی اوقات از مواد اضافی برای منظورهای خاصی در بتن پیش تنیده استفاده می‌شود. مهمترین مواد اضافی که در بتن پیش تنیده مورد استفاده قرار می‌گیرد را می‌توان برحسب خواص آن به سه دسته اصلی به شرح زیر تقسیم کرد:

۱- مواد اضافی کاهش دهنده آب یاروان کننده

(water - reducing admixtures or plasticiser):

به طور کلی از مواد کاهش دهنده آب یاروان کننده به دو منظور استفاده می‌شود، اول برای افزایش مقاومت بتن بدون اینکه روانی یا قابلیت کار کردن یا بتنس (Workability) کاهش یابد، که در این صورت می‌توان با افزودن مواد کاهش دهنده آب (روان کننده) و کم کردن مقدار آب مقاومت بتن را بالا برد بدون اینکه سفت تر شده، و قابلیت ویریه شدن آن کم شود. دوم برای روان تر کردن بتن بدون اینکه مقاومت آن کم شود، که در این حالت مقدار آب موجود در مخلوط را تعبیر نداده و با افزودن مواد کاهش دهنده آب (یا روان کننده) بتن را روان تر می‌نمایند، از این نوع بتن در حائاتی که فاصله فولادها از هم خیلی کم بوده و امکان کرموشدن بتن وجود داشته باشد استفاده می‌شود. مواد شیمیایی تشکیل دهنده روان کننده ها اصولاً به دو گروه تقسیم می‌شود، گروه اول لیگنوسولفونیت های (lignosulphonates) کلسیم، آمونیوم، منیریم و سدیم می‌باشد و گروه دوم نمک های اسید هیدروکسی لیند، کاربوکسیلیک (hydroxylated carboxylic acid) است.

۲- مواد محبوس کننده هوا (Air - entraining agents):

این مواد باعث به وجود آمدن حباب های ریز هوا در داخل مخلوط بتن گردیده و مقاومت آن را نسبت به یخ زدن های مکرر افزایش می‌دهد، همچنین بتن را روان تر و ریختن و ویریه کردن آن را آسانتر، و از جدا شدن مخلوط جلوگیری به عمل می‌آورد. ماده شیمیایی که معمولاً به عنوان محبوس کننده هوا در بتن به کار می‌رود و بنسول رزین خنثی (neutralized vinsol resin) می‌باشد.

۳- مواد منبسط کننده (Expanding agents):

از این مواد در دوغاب سیمانی که برای برکردن غلاف ها به کار می‌رود استفاده

می‌شود، معمولاً " مواد منبسط کننده شامل پودر آلومینیوم و مقدار بسیار کمی کلرور کلسیم می‌باشد (که این مقدار کم کلرور کلسیم تحت این شرایط ضروری ندارد) - مواد منبسط کننده وقتی در دوغاب سیمان در مجاورت سیمان پرتلند قرار می‌گیرد ایجاد گاز هیدروژن نموده و باعث افزایش حجم مخلوط می‌شود، که در اثر این پدیده تمام خلل و فرج داخل غلاف بر شده ضغنا " کابل در اثر فشار دوغاب کاملاً " با بتن اطرافش یکپارچه می‌شود.

مواد زودگیر کننده بتن (Quick - setting agents):

گرفتن سیمان پرتلند را می‌توان با افزودن درصد خیلی کمی از کلرور کلسیم تسریع کرد. کلرور کلسیم ماده فعال اغلب مواد زودگیر بتن می‌باشد. این ماده باعث ایجاد رنگ حفره ای در فولاد معمولی و فولاد پیش تنیدگی می‌شود، این پدیده مخصوصاً وقتی که کلرور کلسیم در مجاورت آب و یا به صورت محلول باشد سریعتر و با شدت بیشتری انجام می‌گیرد، شدت رنگ زدگی همچنین با افزایش درجه حرارت زیادتر می‌گردد. بنابراین با توجه به آنچه گفته شد از این مواد نباید در بتن پیش تنیده استفاده نمود.

۱۱-۲- نگهداری از بتن (Curing):

بهترین روش برای نگهداری از بتن، ترنگاه داشتن کامل کلیه سطوح آن تا زمان لازم (مدت زمان لازم برای نگهداری از بتن بسته به درجه حرارت محیط و عوامل دیگر متفاوت است، لیکن هرچه زمان نگهداری از بتن بیشتر باشد، بهتر است) می‌باشد. این امر در مورد ساختمانهای بتن پیش تنیده به همان اندازه ساختمانهای بتنی نوع دیگر صادق است. برای استفاده هرچه بیشتر و سریعتر از قالب ها و دیگر وسائل ساخت، باید مقاومت بتن پیش تنیده درس کم، بسیار زیاد باشد و برای دستیابی به چنین هدفی، اغلب برای نگهداری از این نوع بتن ها از بخار آب یا فشار یک اتمسفر استفاده می‌شود. نگهداری با بخار آب اگر به نحو صحیحی انجام گیرد، می‌توان بیشتر از ۶۰ درصد مقاومت فشاری بتن ۲۸ روزه را در مدت ۲۴ ساعت به دست آورد. در این روش قطعات بتنی را در یک محیط بسته که مرتباً " بخار به داخل آن تزریق می‌شود نگاه می‌دارند، هوای این محیط تقریباً " از بخار آب اشباع شده و گرم می‌باشد و فشار داخل آن مطابق محیط خارج یعنی یک اتمسفر است.

دوره نگهداری با بخار آب از چهار مرحله کلی به شرح زیر تشکیل می‌شود:

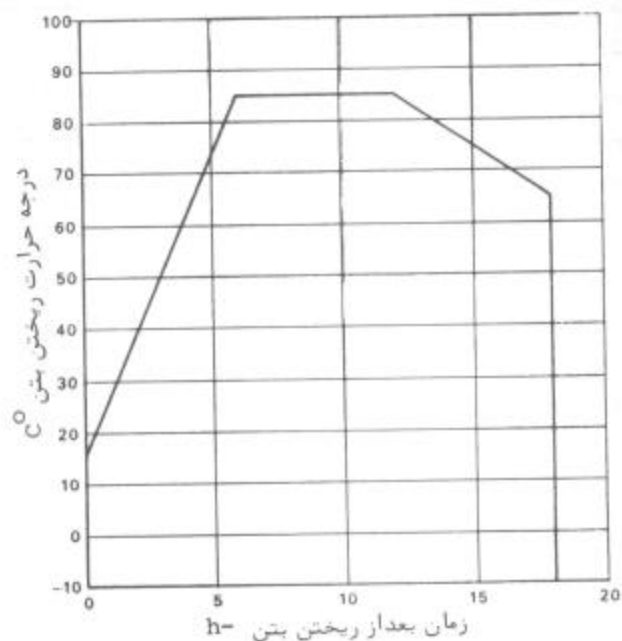
۱ - مرحله قبل از گرم کردن بتن: بعد از ریختن بتن و ویبره کردن آن، باید مدت زمانی بتن را به حال خود گذاشت تا بگردد (گرفتن اولیه)، بعد از این مرحله می‌توان عملیات بخار دادن به بتن را شروع کرد.

۲ - مرحله ازدیاد درجه حرارت: درجه حرارت محیط اطراف بتن و در نتیجه درجه حرارت بتن را با سرعت معینی زیاد کرده تا به حداکثر درجه حرارت لازم برسد.

۳ - مرحله حداکثر درجه حرارت: حداکثر درجه حرارت را معمولاً "برای مدت زمان مشخصی ثابت نگاه می‌دارند".

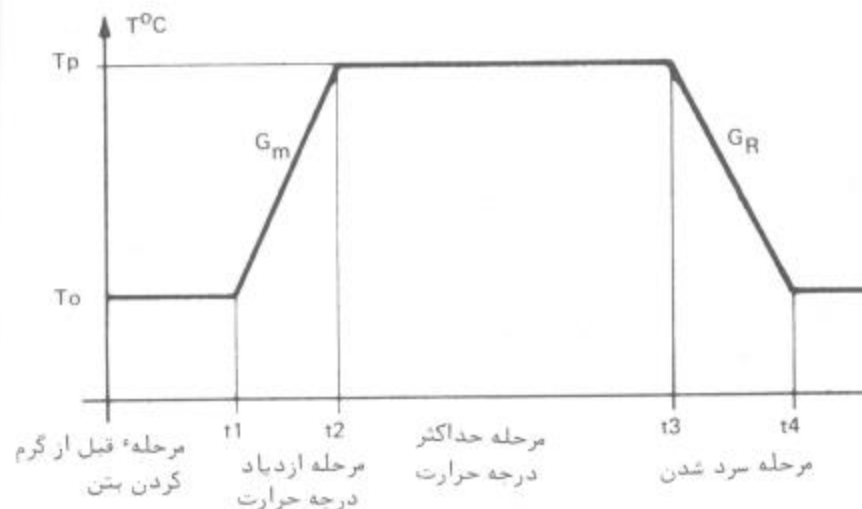
۴ - مرحله سرد شدن: درجه حرارت بتن و محیط اطراف آن را به آهستگی کاهش

می‌دهند.

شکل (۹-۲) نمونه ای از منحنی درجه حرارت - زمان برای نگهداری از بتن به وسیله بخار آب در فشار یک اتمسفر.

گاهی اوقات از آب داغ و یا روغن داغ برای گرم کردن بتن استفاده می‌نمایند، در چنین حالتی مایع داغ را به داخل محراهای طولی که در بدنه قالب وجود دارد و یا

شکل (۸-۲) نمای کلی از مراحل مختلف نگهداری با بخار آب

مرحله قبل از گرم کردن بتن معمولاً "بین ۲ تا ۶ ساعت بسته به نوع سیمان مصرفی طول می‌کشد". هرچه سیمان دیر گیرتری و یا هرچه حداکثر درجه حرارت بزرگتری مورد استفاده قرار گیرد، طول مدت مرحله قبل از گرم کردن بتن باید بیشتر شود. توصیه

لوله هایی که در زیر بستر قالب واقع است پمپ کرده و به این وسیله عضوهای بتنی را گرم می نمایند. نتیجه ای که از این روش به دست می آید مشابه روش بخار دادن است به شرطی که در طول مدتی که بتن گرم نگاه داشته می شود، آن را مرطوب نیز نگاه دارند. گاهیگاهی برای نگهداری از بتن به جای اینکه آن را توسط آب سرد خیس نمایند برای اینکه مقاومت آن سریعتر بالا رود این کار را به وسیله آب گرمی که حدود 65°C گرم شده انجام می دهند. برای این منظور روی سطحی از بتن که با هوا تماس دارد پارچه یا حصیری انداخته سپس روی آن آب گرم می پاشند.

۱۲-۲- مقاومت فشاری بتن:

در بیشتر کشورها مقاومت فشاری بتن را از روی نمونه مکعبی آن به دست می آورند. لیکن اگر آزمایش روی نمونه های استوانه ای یا منشوری انجام شود، رابطه نزدیکی بین نتایج آزمایش و مقاومت واقعی بتن در محل به دست می آید، مقاومت فشاری نمونه استوانه ای از همه بهتر و دقیق تر، مقاومت فشاری واقعی بتن در محل را نشان می دهد. رابطه بین مقاومت مکعبی و استوانه ای یا منشوری پیچیده می باشد.

گاهی فرض می شود که رابطه بین آنها خطی است، و مقاومت استوانه ای یا منشوری را برابر با ۸۵ درصد مقاومت نمونه مکعبی با سطح مساوی می گیرند. لیکن اگر چنین فرضی صحیح می بود دیگر احتیاجی به استفاده از نمونه استوانه ای یا منشوری نبود. در حقیقت، نسبت مقاومت استوانه ای یا منشوری به مقاومت مکعبی، بستگی به ترکیب بتن و ابعاد استوانه یا منشور دارد، و ممکن است بین ۰/۶ تا ۰/۹ تغییر کند. برای بتن هایی که از یک نوع مصالح ساخته شده باشند، این نسبت با ازدیاد مقاومت افزایش می یابد. در بیشتر موارد مقدار آن بین ۰/۶۷ تا ۰/۸ می باشد.

مقاومت بتن در طول زمان به تدریج تغییر می کند، در ابتدا افزایش مقاومت سریع بوده، لیکن به تدریج سرعت آن کم می شود، این تغییرات مقاومت بتن در طرح و ساخت عضوهای بتن پیش تنیده بسیار مهم می باشد، زیرا ممکن است بازهای بسیار بزرگی در اثر کشیدن کابلها، موقعی که بتن هنوز جوان است به آنها وارد شود، در کلیه ساختمانهای پیش تنیده بخصوص در عضوهای پیش کشیده ای که در کارخانه ساخته می شود اغلب برای افزایش سریع مقاومت بتن از روش های خاصی استفاده می شود. این روشها عبارت از مصرف سیمان زودگیر نوع III به جای سیمان پرتلند معمولی (نوع I) و نگهداری با بخار آب می باشد. از روی نتایج آزمایشهای بسیار زیادی که انجام شده، عبارات زیر برای پیش بینی

مقاومت بتن در سن های مختلف به دست آمده است. برای بتنی که توسط آب خیس نگاه داشته شده و سیمان آن سیمان پرتلند معمولی نوع I می باشد:

$$f'_{c,t} = \frac{t}{4.00 + 0.85t} f'_{c,28} \quad (2-1)$$

برای بتنی که به وسیله آب خیس نگاه داشته و سیمان آن سیمان زودگیر نوع III می باشد:

$$f'_{c,t} = \frac{t}{2.30 + 0.92t} f'_{c,28} \quad (2-2)$$

برای بتنی که به وسیله بخار آب نگهداری شده و سیمان آن سیمان پرتلند معمولی نوع I می باشد:

$$f'_{c,t} = \frac{t}{1.00 + 0.95t} f'_{c,28} \quad (2-3)$$

برای بتنی که به وسیله بخار آب نگهداری شده و سیمان آن سیمان زودگیر نوع III می باشد:

$$f'_{c,t} = \frac{t}{0.7 + 0.98t} f'_{c,28} \quad (2-4)$$

در این معادلات $f'_{c,t}$ مقاومت فشاری روی نمونه استوانه ای در زمان t ، $f'_{c,28}$ مقاومت فشاری روی نمونه استوانه ای در سن ۲۸ روز و t سن بتن بر حسب روز می باشد.

نتایج به دست آمده از آزمایشها نشان می دهد که معادلات (۲-۱) تا (۲-۴) را می توان برای بتن های معمولی، بتن سبک بدون ماسه و تمام بتن های با دانه های سبک به کار برد.

۱۲-۲- مقاومت کششی بتن:

در عضوهای بتن پیش تنیده در اثر کشش خالص، خمش، ترکیب برش و خمش در جان ترها، بیجش، و عوامل دیگر ممکن است ترک به وجود آید. رفتار عضو اغلب بعد از بوجود آمدن ترکهای کششی یک دفعه تغییر می نماید. به همین دلیل دانستن مقدار مقاومت کششی مصالح بسیار مهم می باشد. مقاومت کششی بتن برخلاف مقاومت فشاری آن در طول زمان افزایش زیادی پیدا نمی کند و معمولاً در پایان دوره نگهداری با آب این مقاومت تقریباً به حداکثر مقدار خود می رسد، بعد از اینکه دوره نگهداری با آب تمام

شد، بتن بتدریج آب خود را از دست می‌دهد که در اثر آن مقاومت کششی اشکم می‌شود، البته بعد از گذشت مدت زمانی مقاومت کششی دومرتبه افزایش یافته و به حداکثر مقدار خود می‌رسد و بعد از این مدت مقدار آن ثابت می‌ماند. مقاومت کششی بیشتر بستگی به خواص ملاتی دارد که دور دانه های درشت را گرفته است، در صورتی که مقاومت فشاری عموماً "تأحد معینی بستگی به مقاومت فشاری دانه های درشت دارد.

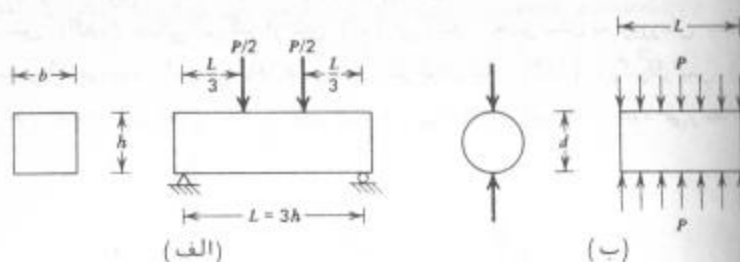
چندین راه برای اندازه گیری مقاومت کششی بتن وجود دارد، ولی هیچ کدام از آنها کاملاً "رضایت بخش نمی‌باشد. برای اندازه گیری مقاومت کششی بتن سابقاً "از آزمایش مستقیم کشش (Direct tensile tests) استفاده می‌شد لیکن نتایجی که از این آزمایش به دست می‌آید بسیار پراکنده بوده و متفاوت می‌باشد. امروزه برای اندازه گیری مقاومت کششی بتن از آزمایش ضربه گسیختگی (Modulus of rupture test) و یا آزمایش دونیم کردن استوانه (Split cylinder test) استفاده می‌کنند.

ضربه گسیختگی عبارت است از تنش محاسباتی کششی ناشی از خمشی که یک تیر آزمایشی بتن ساده در اثر آن گسیخته می‌گردد. طبقه آزمایش در شکل (۱۰-۲) نشان داده شده است. در این آزمایش از یک تیر بتنی غیر مسلح که به دو انتهای تکیه دارد و در نقاط $\frac{1}{3}$ طول دهانه اش بارگذاری شده استفاده می‌شود. ابعاد تیر معمولاً "۱۵۰×۱۵۰ میلی‌متر و طول آن بین تکیه گاهها برابر با ۴۵۰ میلی‌متر می‌باشد و ضربه گسیختگی از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$f_r' = \frac{PL}{bh^2} \quad (2-5)$$

که عبارت است از کل بار در موقع گسیختگی، I_L طول دهانه، و b و h به ترتیب عرض و عمق مقطع می‌باشد. برای بتن معمولی (غیر سبک ضربه گسیختگی معمولاً "بین $\sqrt{f_c'} 0.62$ و $\sqrt{f_c'} 0.75$ بوده) f_c' مقاومت نمونه استوانه‌ای بر حسب N/mm^2 می‌باشد) در حالی که برای بتن با دانه های سبک مقدار آن معمولاً "بین $\sqrt{f_c'} 0.42$ و $\sqrt{f_c'} 0.75$ می‌باشد. در هر دو حالت مقادیر کوچکتر مربوط به بتن های با مقاومت بالاتر است. از آنجائی که تنش بحرانی فقط در تیر بتنی تیر به وجود می‌آید و ضربه گسیختگی با فرض اینکه بتن یک ماده الاستیک است محاسبه می‌شود، مقدار این ضربه بزرگتر از مقاومت واقعی بتن تحت اثر تنش یکواخت محوری می‌باشد، که عموماً "برای بتن معمولی بین $\sqrt{f_c'} 0.25$ و $\sqrt{f_c'} 0.42$ و برای بتن سبک بین $\sqrt{f_c'} 0.17$ و $\sqrt{f_c'} 0.29$ فرض می‌شود. در سالهای اخیر بیشتر از آزمایش دو نیم کردن استوانه برای محاسبه مقاومت

کششی بتن استفاده می‌شود. طبقه این آزمایش در شکل (۱۰-۲) نشان داده شده است. برای انجام آزمایش یک استوانه ۱۵۰×۳۰۰ میلی‌متری را به طور افقی داخل دستگاه آزمایش مقاومت فشاری (که برای آزمایش مقاومت فشاری نمونه های مکعبی یا استوانه های به کار می‌رود) قرار می‌دهند. به طوری که فشار در طول قطری از استوانه که به طور قائم قرار دارد وارد شود.

شکل (۱۰-۲) آزمایشهای مربوط به تعیین مقاومت کششی بتن

الف - آزمایش ضربه گسیختگی
ب - آزمایش دونیم کردن استوانه

به این ترتیب یک تنش کششی تقریباً "یکواخت در جهت عمود بر سطح بار به وجود می‌آید. مقدار تنش کششی که باعث دونیم شدن استوانه می‌شود را می‌توان از عبارت زیر به دست آورد:

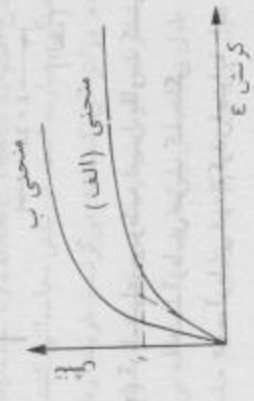
$$f_{sp}' = \frac{2P}{\pi L d} \quad (2-6)$$

که P بار گسیختگی، d قطر استوانه و L طول آن می‌باشد.

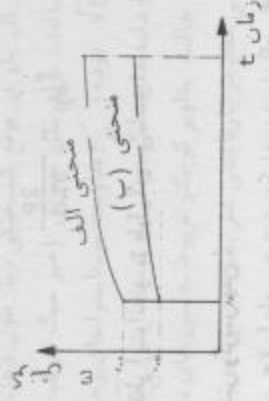
۱۲-۲ - رابطه بین تنش و کرنش بتن:

در شکل (۱۱-۲) رابطه بین تنش و کرنش بتنی، که برای اولین بار تحت بارگذاری فشاری قرار گرفته، نشان داده شده است. منحنی (الف) رفتار بتن کم مقاومت را نشان می‌دهد و منحنی (ب) مربوط به بتن با مقاومت زیاد می‌باشد و چنانچه در شکل دیده می‌شود رابطه بین تنش و کرنش در هر دو حالت تا حدود معینی از تنش (که این

تنش حدود تنش مناری سهائی است که بتن می تواند تحمل کند (خطی است که این حد برای منحنی (ب) پیش از منحنی (الف) می باشد. شکل (۲-۱۲) تغییرات کرنش را در طول زمان برای بتن های (الف) و (ب) شکل (۲-۱۱)، دو صورتی که تحت اثر یک تنش ثابت σ قرار داشته باشند، نشان می دهد. موقعی که باری که تنش E را ایجاد می کند در زمان t_0 وارد شود یک کاهش طول الاستیک $\epsilon_{\infty} = E/E_{\infty}$ به وجود می آید، که E_{∞} ضریب ارتجاعی در زمان t_0 می باشد. مقدار این تغییر شکل الاستیک برای بتن (الف) خیلی بزرگتر از بتن (ب) می باشد. تغییر شکل به مرور زمان به طور پیوسته زیاد می شود. این ازدیاد تغییر شکل نیز برای بتن (الف) بزرگتر از بتن (ب) می باشد. تغییر شکل بعد از چندین سال در زمان t_{∞} به حداکثر مقدار خود می رسد.

شکل (۲-۱۱) منحنی تنش - کرنش برای بتن.

شکل (۲-۱۲) تغییر شکل تحت اثر بار ثابت.

اثر برداشت بار مطابق شکل (۲-۱۳) می باشد، که در آن تغییر شکل بتن تحت

اثر یک بار ثابت که در زمان t_0 وارد شده و تغییر شکل بعد از برداشت این بار (به طوریکه مقدار تنش در بتن به صفر رسیده باشد) t_1 در زمان t_1 نشان داده است. اگر تنش به طور الاستیک عمل می کرد هیچ تغییر شکل دائمی باقی نمی ماند، زیرا در یک ماده الاستیک کل تغییر شکل بعد از برداشت بار از بین می رود. با وجود این شکل (۲-۱۳) نشان می دهد که تغییر شکل بتن بعد از برداشت بار، به طور آتی به اندازه ϵ_{∞} که کرنش برگشت الاستیک است کم می شود، و به تدریج به مرور زمان به اندازه ϵ_{cr} که برگشت حرسی (creep recovery) نامیده می شود بازمی گردد، لیکن یک تغییر شکل دائمی ϵ_p در زمان t_{∞} هنوز باقی می ماند.

شکل (۲-۱۳) تغییر شکل در طول زمان بارگذاری و بعد از برداشت بار

باید توجه کرد که اگر قبل از وارد شدن بار مقاومت بتن به حداکثر مقدار خود رسیده باشد و از این به بعد تقریباً "ثابت بماند، ضریب ارتجاعی برای تنش های مختلف تغییر نکرده و مقدار آن ثابت می ماند. لیکن در شکل (۲-۱۴)، مقدار E در زمان t_0 بزرگتر از مقدار E در زمان t_1 می باشد (زیرا هرچه مقاومت بتن بیشتر شود ضریب ارتجاعی آن افزایش می یابد). که نتیجه آن این است که برگشت الاستیک ϵ_{∞} کمتر از ϵ_{∞} خواهد شد.

با توجه به شکل (۲-۱۱) نتیجه می شود که بتن های با مقاومت های بالاتر دارای ضریب ارتجاعی بزرگتری می باشد. ضریب ارتجاعی در حقیقت برآیند نسبت منحنی تنش و کرنش است. همچنین با توجه به این شکل معلوم می شود که بتن های با مقاومت های بالاتر شکننده تر هستند، یعنی کل کرنش سهائی (کرنش در موقع خرد شدن بتن) این نوع بتن ها کمتر از کل کرنش سهائی بتن های با مقاومت کمتر می باشد. با توجه به روشهای طرحی که امروزه مورد استفاده قرار می گیرد کرنش سهائی مناری بتن 0.0025

جایگاه رین سیک با وزن مخصوص هائی بین 2300 Kg/m^3 تا 2440 Kg/m^3 استفاده شود. می توان مقادیر به دست آمده از جدول (۲-۱) را در یک ضریب $\left(\frac{100}{2300}\right)$ ضرب کرد تا ضریب ارتجاعی این نوع بتن بدست آید. در رابطه فلیچ ورن مخصوص بتن سبک برحسب Kg/m^3 می باشد. ضریب بواسون (Poisson's ratio) برای بتن بین حدود $0.15/2$ تا 0.2 تغییر می کند.

ضریب ارتجاعی و ضریب بواسون کششی بتن را می توان برای استفاده در طرح برابو مقادیر همان ضرایب در فشار فرض نمود.

۲-۲ خزش (Creep):

تغییر شکلهای ناشی از خزش وانقباض (Shrinkage) بتن که هر دو تابع زمان است، در طرح ساختمان های بتن پیش تنیده دارای اهمیت بسیار زیادی می باشد. برابو این تغییرات حجمی باعث اتلاف قسمتی از نیروی پیش تنیدگی گردیده و همچنین در طول زمان باعث تغییراتی در مقدار خیز می گردد. خزش عبارت است از تغییر شکل دائمی بتن تحت اثر یک بار و یا تنش ثابت. سرعت افزایش کرنش در ابتدا سریع بوده، لیکن بتدریج در طول زمان کم می شود تا اینکه بعد از چندین ماه مقدار کرنش تقریباً ثابت مانده و تغییر محسوسی نمی نماید. برای محاسبه خزش می توان از توصیه هسای CEB/FIP که در آئین نامه نل ساری BS 5400 انگلیس نیز آمده استفاده نمود. این توصیه ها فقط برای بتنی که از سیمان پرتلند با کیفیت معمولی ساخته و در شرایط عادی سخت شده و تحت تنش های سروسازی بیشتر از 40 درصد مقاومت نهایش قرار نگرفته باشد، صدق می کند.

تعبیر شکل نهائی ناشی از خزش از فرمول زیر محاسبه می شود:

$$\Delta_{cc} = \frac{f_c}{E_{28}} \phi \quad (2-8)$$

که در این فرمول E_{28} ضریب ارتجاعی بتن در سن ۲۸ روز بوده، که تنانه ای از کیفیت بتن می باشد، و ϕ ضریبی است که اثر شرایط خاص بهره برداری توسط آن در نظر گرفته می شود. این ضریب برابو با حاصلضرب ϕ ضریب دیگر است.

$$\phi = K_L K_m K_c K_e K_j \quad (2-9)$$

که K_j بستگی به رطوبت نسبی دارد، و از روی منحنی (۲-۱۴) به دست می آید.

جدول (۲-۱) ضریب ارتجاعی بتن های با مقاومت های مختلف

ضریب ارتجاعی استاندارد	E_c	مقاومت فشاری نمونه مکعبی	مقدار متوسط	حدود
KN/mm^2	KN/mm^2	N/mm^2		KN/mm^2
۲۱-۲۹	۲۵	۲۰		
۲۲-۳۰	۲۶	۲۵		
۲۳-۳۳	۲۸	۳۰		
۲۶-۳۶	۳۱	۴۰		
۲۸-۴۰	۳۴	۵۰		
۳۰-۴۲	۳۶	۶۰		

فرض می شود، که برای بتن های دارای مقاومت 40 N/mm^2 یا کمتر کاملاً قابل قبول می باشد. لیکن برای بتن های دارای مقاومت های بیشتر کمی غیر محافظه کارانه می باشد. محتمل های تنش کرنش فشاری برای بتن سبک دارای همان مشخصات کلی مربوط به بتن عادی بوده، و هیچ فرق مشخصی بین این دو نوع برای طرح های معمولی وجود ندارد. معادلات بسیار زیادی برای به دست آوردن ضریب ارتجاعی بتن از روی مقاومت فشاری آن پیشنهاد شده است. این ضریب را می توان با دقت کافی از روی معادله ای که توسط CEB / FIP توصیه شده و در زیر آمده محاسبه نمود:

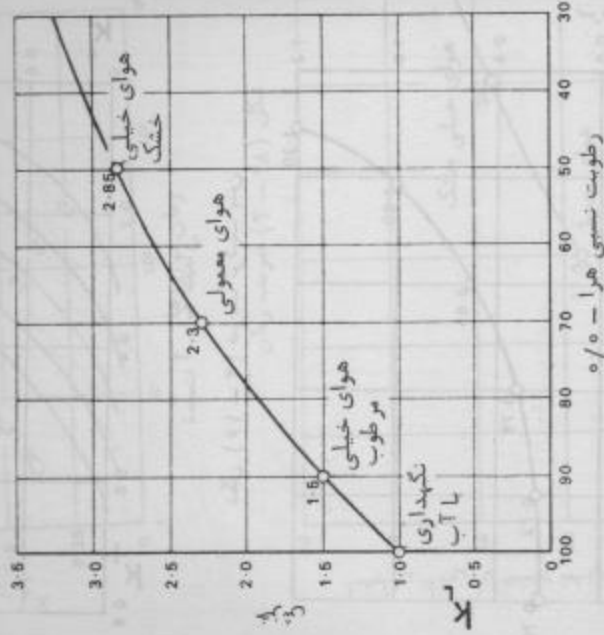
$$E_c = 6600 (f'_c)^{1/3} \quad (2-7)$$

که در عبارت بالا f'_c مقاومت استوانه ای بتن برحسب N/mm^2 و E_c ضریب ارتجاعی بتن برحسب N/mm^2 می باشد.

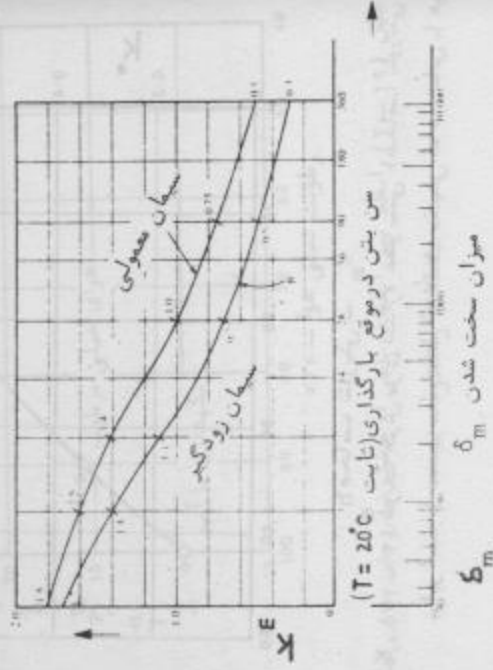
همچنین ضریب ارتجاعی بتن را می توان از جدول زیر که در CP110 آمده به دست آورد.

باید توجه کرد که ضریب ارتجاعی که از این جدول به دست می آید برای بتن های دارای وزن مخصوص 2300 Kg/m^3 و یا بیشتر می باشد.

دانه های مومی دارد. باید توجه داشت که، نوع وسیع دانه های دیگر از عوامل مهمی است که در میزان خزش اثر دارد. این موضوع در شکل (۲-۲۱) نشان داده شده است. به طوری که دیده می شود، بتن با دانه های آهکی دارای خزش کمتری نسبت به بتن با دانه های سخت تر، گرانیت یا بازالت می باشد.

شکل (۲-۱۲) رابطه بین خزش (به نسبت کرنش ارنجی اولیه) و رطوبت نسبی

شکل (۲-۱۵) ضریب برای زمان بارگذاری

K_m بستگی به میزان سخت شدن بتن در موقع بارگذاری دارد و از روی منحنی (۲-۱۵) به دست می آید.

K_c بستگی به ترکیب بتن دارد، و از منحنی (۲-۱۶) به دست می آید.

K_g بستگی به ضخامت موثر عضو دارد، و از منحنی (۲-۱۷) به دست می آید.

K_z پارامتری است که رشد تغییر شکلهای وابسته به زمان را در طول زمان بهمان می کند، و از روی منحنی (۲-۱۸) به دست می آید.

مقدار ϕ که از روی این مقادیر ضرایب مختلف محاسبه می شود یک مقدار متوسط است. در مواقعی که خزش اثر خیلی زیادی بر روی حالت حدی مورد مطالعه دارد، یک اربادپاکاگشتی معادل با ۱۵ درصد باید برای آن منظور گردد. تا اثر بدترین حالت در نظر گرفته شود.

میزانی که بتن در زمان بارگذاری سخت شده، دست کم دارای اثری مساوی اثر شرايط آب و هوا (رطوبت نسبی) می باشد.

مقادیری که از شکل (۲-۱۵) به دست می آید مربوط به بتن ساخته شده از سیمن پورلند معمولی است که تحت شرايط عادی سخت شده باشد. به این معنی که درجه حرارت متوسط بتن در تمام مدت 20°C بوده و در مقابل از دست دادن بیش از حد رطوبت محافظت شده باشد.

اگر بتن در درجه حرارتی به غیر از 20°C قرار داشته و سخت شده باشد، به جای عمر بتن در موقع بارگذاری، از میزان سخت شدن معادل آن که از رابطه زیر به دست می آید در منحنی (۲-۱۵) استفاده می کنیم.

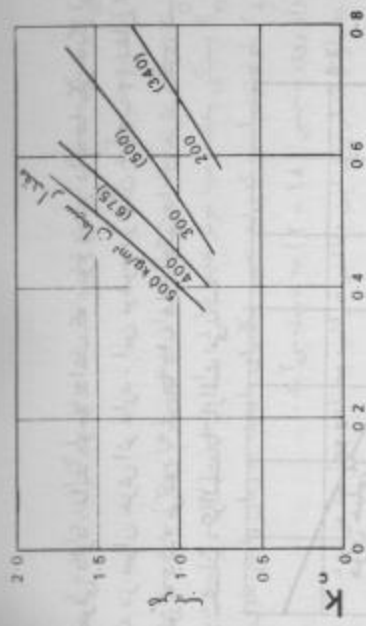
$$\delta_m = \sum_j (T + 10^{\circ})$$

(۲-۱۰)

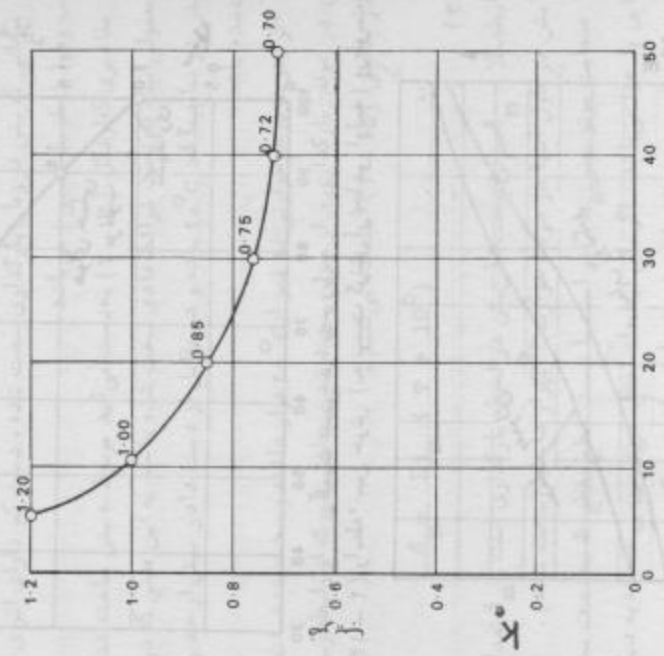
که در رابطه بالا، δ_m میزان سخت شدن بتن در لحظه بارگذاری است. T_m تعداد درجه های است که بتن در طول آنها در درجه حرارت 10°C قرار داشته (سخت شده).

ضخامت موثر یعنی h_e برابر است با نسبت سطح مقطع A به نصف محیط $u/2$ که در تماس با هوا می باشد. اگر یکی از ابعاد مقطع مورد بررسی نسبت به دیگری خیلی بزرگ باشد، ضخامت موثر تقریباً "برابر ضخامت واقعی می گردد".

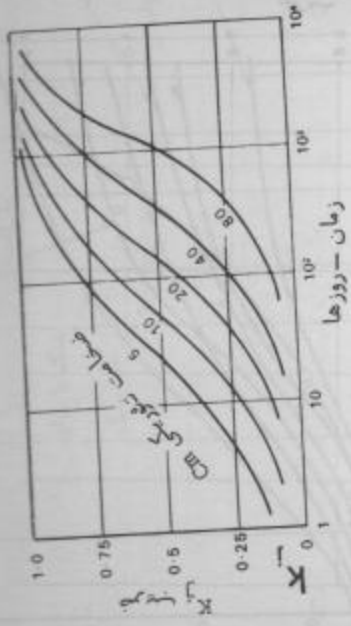
به طور کلی، تغییر شکل نهایی خزشی یعنی ϵ_{cc} شبرای بتن با دانه های سبک بزرگتر از تغییر شکل نهایی خزشی بتن با دانه های معمولی است. این اختلاف برای بتن های با مقاومت بالا کمی کمتر از بتن های با مقاومت پایین تر می باشد و بستگی به ضریب ارتجاعی

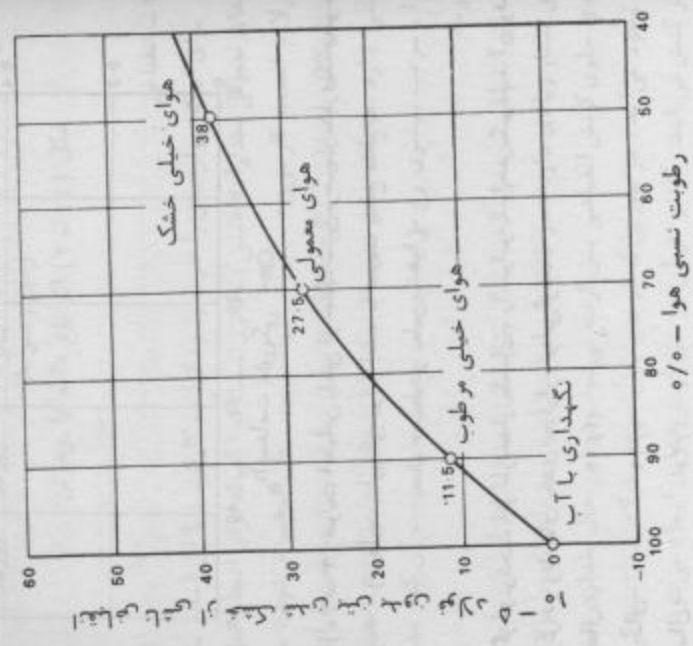
شکل (۲-۱۶) نسبت آب به سیمان
ضرب ترکیب بتن

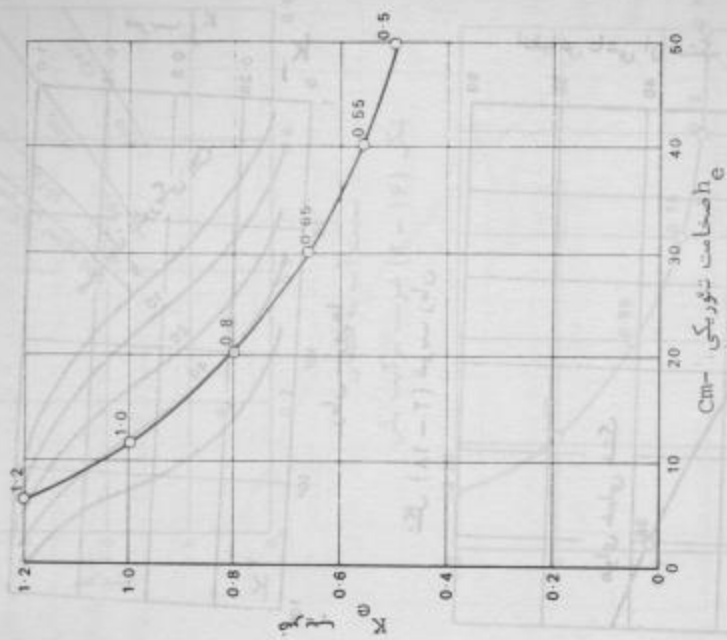
شکل (۲-۱۷) ضریب خزش برای اندازه عضو بتنی (صحامت تئوریک)
برابر است با نسبت سطح مقطع به نصف محیطی که در تماس با هواست

شکل (۲-۱۸) ضریب زمان

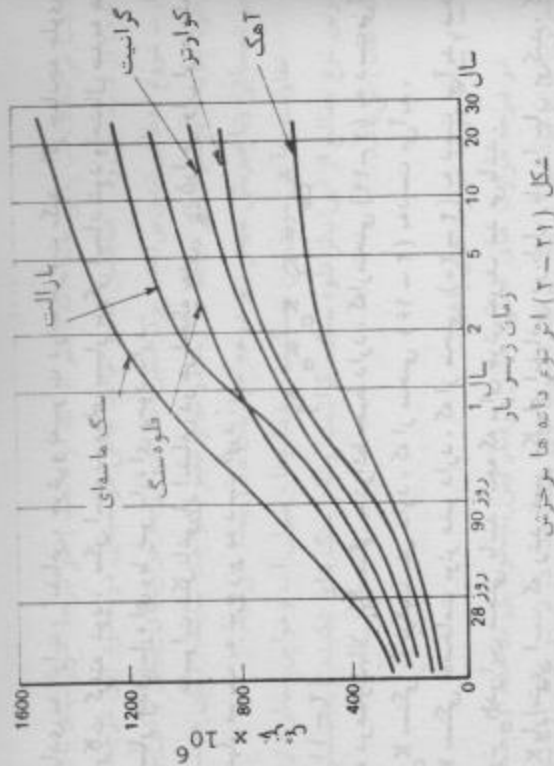
شکل (۲-۱۹) رابطه بین انقباض ناشی از خشک شدن بدون فولاد و رطوبت نسبی

شکل (۲-۲۰) ضریب انقباض ناشی از خشک شدن برحسب اندازه یک عضو پستی (صخامت شعریکی برابر است با نسبت سطح مقطع به نصف محیط در تماس با هوا)

اگر خزش تحت اثر بار مقدار یکسال، را، برابر با واحد بگیریم، آن وقت متوسط مقدار خزش در زمانهای بعدی به قرار زیر می‌گردد:

مقدار خزش در زمانهای بعدی به قرار زیر می‌گردد:	مقدار دو سال	مقدار پنج سال	مقدار ده سال	مقدار بیست سال	مقدار سی سال
	۱/۱۲	۱/۲۰	۱/۲۶	۱/۳۳	۱/۳۶

شکل (۲-۲۱) اثر توزیع دانه‌ها بر خزش

۲-۱۶ - انقباض

برای اینکه بتوان بین را خوب و پیوسته کرد و کار کردن با آن آسان باشد معمولاً "در بتن‌های معمولی مقادیر آب خیلی زیادتری نسبت به آنچه که برای انجام فعل و انفعالات شیمیایی لازم است به کار می‌رود. این آب آزاد به مرور زمان بخار می‌شود، سرعت خشک شدن و میزان کامل بودن آن بستگی به رطوبت نسبی، درجه حرارت محیط، اندازه و شکل نمونه پستی دارد. خشک شدن بتن باعث کم شدن حجم آن می‌گردد، تغییرات حجمی در ابتدا با سرعت بیشتری رخ می‌دهد و سپس به مرور زمان سرعت آن کند شده و به محدود می‌رسد.

اثر انقباض بتن در ساختمانهای بتن پستی تسبب به این اثر آن در ساختمانهای بتن آرمه فوق بسیار زیادی دارد. در ساختمانهای بتن آرمه، به علت وجود فولاد در بتن با محدودی حلوی کرنش انقباضی بتن گرفته نمی‌شود و در این حال مقداری تنش فشاری در فولاد به وجود می‌آید، در صورتی که در بتن پستی تسبب به فولاد پستی تسبب به همیشگی تحت اثر کشش می‌باشد، که در اثر آن در بتن کرنش فشاری ایجاد می‌شود، و این امر منجر به نوبه خود باعث ازدیاد کرنشهای انقباضی در بتن می‌گردد. علاوه، در عضوهای سازه‌ای بتن آرمه معمولاً "مقدار زیادی ترکهای ریز و گاه ترکهای بزرگتری وجود دارد که اثر تنش‌های انقباضی را خنثی می‌نماید، طراحی ساختمانهای بتن پستی تسبب به این توجه بسیار

زیادی به اثرات، انقباض، خزش و تغییرات درجه حرارت یکند. اگر چنانچه جلوی این حرکات گرفته شود، ممکن است نیروهای بسیار بزرگی ایجاد شود و احتمال صدمه های بسیار جدی سازه ای و یا غیر سازه ای وجود دارد.

تغییرات شکل ناشی از انقباض در هر لحظه یعنی Δ_{CS} را می توان از حاصلضرب چهار ضریب به شرح زیر به دست آورد:

$$\Delta_{CS} = K_L K_C K_E K_T \quad (2-11)$$

که در عبارت بالا K_L بستگی به شرایط محیط دارد، که از منحنی (۲-۱۹) به دست می آید.

K_C بستگی به ترکیب بتن دارد، که از منحنی (۲-۱۶) به دست می آید.

K_E بستگی به ضخامت مونتر عضو دارد، که از منحنی (۲-۲۰) به دست می آید. ضخامت مونتر h در این منحنی مانند آنچه که برای خزش تعریف شد می باشد.

K_T پارامتری است که رشد تغییر شکل های انقباضی در طول زمان را بیان می کند، که از منحنی (۲-۱۸) به دست می آید.

انقباضی که از رابطه بالا و منحنی های داده شده به دست می آید، فقط در مورد بتن هایی که در روزهای اولیه عمرشان در مقابل از دست دادن رطوبت زیاد محافظت شده اند معتبر است. ضریب K_C و K_T در معادله بالا با ضریب K_L که برای محاسبه خزش به کار می رود یکی می باشد.

همانطور که از منحنی ها دیده می شود وقتی شرایط آب و هوا ثابت باشد، تغییر شکل های ناشی از انقباض در فاصله زمانی $(t-t_0)$ برابر می شود با:

$$\Delta_{CS}(t-t_0) = K_L K_C K_E (K_T t - K_T t_0) \quad (2-12)$$

در سن های کم، انقباض یک بتن محافظت شده کمتر از انقباض یک بتن محافظت نشده می باشد. این اختلاف انقباض در طول زمان کاهش پیدا کرده و سرانجام از بیس می رود.

تجربیات آزمایشگاهی نشان داده است که، انقباض بتن های سبک سازه ای، بین ۱ تا ۲ برابر انقباض بتن های معمولی با مقاومت فشاری مساوی، می باشد.

۲-۱۷- اثر درجه حرارت های بالا:

بوفی که بتن تا درجه حرارت های بالای 100°C گرم می شود، ابتدا آب آزاد را

از دست می دهد. آب باقی مانده (که، غیر از آب آزاد است) در درجه حرارت های بالای 200°C از دست می رود، همچنین تغییر حالت هایی در سیمان در حدود این درجه حرارت شروع به ظاهر شدن می کند. ترک ممکن است در درجه حرارت های خیلی پائین تری به وجود بیاید، بخصوص اگر درجه حرارت در تمام عضو بخواهت نیاند، لیکن هیچ عضو شمالی و یا فیریکی مهمی زیر درجه حرارت 200°C پیدا نمی شود.

مقاومت به آتش سوزی بتن بستگی به نوع دانه ها، میزان آب و خواص سیمان دارد. مدترین نوع مصالح از این نظر قلوه سنگ، گرانیت و تمام سنگ های شکسته (به غیر از سنگ آهک) می باشد.

۲-۱۸- اثر درجه حرارت های پائین:

در درجه حرارت های خیلی پائین، رفتار بتن به نحو قابل ملاحظه ای بستگی به میزان آب موجود در آن پیدا می کند. نمونه های خشک شده در فر در موقع آزمایش، در درجه حرارت 150°C ، مقاومت فشاری، مقاومت کششی و ضریب ارتجاعی شان حدود ۵ تا ۱۰ درصد افزایش می یابد، لیکن نمونه های مرطوب در همین شرایط مقاومت فشاری و مقاومت کششی شان حدود ۲۰۰ تا ۳۰۰ درصد و ضریب ارتجاعی شان حدود ۵۰ درصد افزایش می یابد.

۲-۱۹- قابلیت دوام بتن (durability):

قابلیت دوام عبارت است از میزان توانایی بتن برای حفظ مقاومت و حفظ ظاهرش در مدت زمان طولانی. این قابلیت بهتر می شود، چنانچه بتن و مصالح مصرفی از نظر شیمیائی غیر فعال بوده و بتن خوب متراکم و وپره شده باشد. یخ زدن ها و یار شدن های مکرر در دوام بتن اثر می گذارد. به این معنی که اگر آب داخل خلل و فوج بتن یخ بزند، چون منبسط می شود از داخل فشار را کششی به آن وارد می کند، که اگر تعداد دفعات بسیار زیادی تکرار شود، ممکن است بتن را خود نموده و علاوه بر اینکه به شکل ظاهر بتن صدمه می ریزد مقاومت آنرا نیز کم می کند. جلوی این پدیده را می توان با متراکم کردن ریاد بتن و یا استفاده از مواد مخصوص کننده هوا (در بتن) گرفت.

تغییرات شدید، بخصوص به شکل انجم گاما، در طول مدت ریاد یک اثر ضعیف کشنده روی بتن دارد.

۲-۲۰ - بتن سبک:

همانطور که در قسمت‌های قبل اشاره شد امروزه برای کم کردن وزن سازه پیش‌تنیده و بتیجنا " کاهش ابعاد فورداسیون آن و صرفه جویی در قیمت ساخت، و همچنین برای افزایش طول دهانه‌ها و نیز پل‌ها از بتن سبک استفاده می‌شود. از آنجائی که روز بروز مصرف بتن سبک در سازه‌های پیش‌تنیده افزوده می‌شود، مادر اینجا از نظر آشنائی، مختصری راجع به این نوع بتن‌ها صحبت خواهیم کرد.

بتن سبک به سه طریق مختلف به شرح زیر ساخته می‌شود:

۱- استفاده از دانه‌های سبک در بتن.

۲- ایجاد حباب‌های گاز در داخل بتن.

۳- حذف ماده از مخلوط بتن.

بتن‌های نوع دوم و سوم معمولاً دارای مقاومت زیادی نمی‌باشند و سایرین در سازه‌های باربر از آنها استفاده نمی‌شود (از بتن نوع دوم گاهی در سازه‌های باربر تحت بار سبک استفاده می‌شود). مادر اینجا فقط به شرح مختصری از بتن‌های با دانه‌های سبک نوع (۱) می‌پردازیم. دانه‌های سبکی که در بتن‌های نوع (۱) به کار می‌رود ممکن است:

الف - از یک منبع معدنی طبیعی به دست آمده باشد.

ب - یا از محصولات جنسی یکی از صنایع باشد.

ج - یا به‌طور اختصاصی ساخته شده باشد.

دانه‌های سبک طبیعی معمولاً دارای متناهی آتش‌فشان‌ها هستند مثل پامیس

(Pumice) شکل (۲۷-۲). این نوع دانه‌ها معمولاً و سبک بوده و به اندازه کافی

محکم است و آنها را می‌توان به همان صورت طبیعی شان در بتن مصرف کرد. بعضی از انواع دیگر دانه‌های سبک که از محصولات جنسی کارخانه‌ها بوده و یا به‌طور اختصاصی ساخته می‌شوند به شرح زیر می‌باشد:

الف - تفال اسفنجی (Foamed slag):

روی تفال مذاب کوره ذوب آهن (درجه حرارت حدود 1500°C) در مجاورت مقدار کنترل شده‌ای آب (یا در بعضی مواقع بخار آب و هوای فشرده) عملیاتی انجام می‌دهند که باعث محبوس شدن بخار آب در داخل این گدازه می‌گردد. در نتیجه حجم متخلخل سبکی شبیه پامیس طبیعی به وجود می‌آید که به نام تفال اسفنجی نامیده

می‌شود. شکل (۲۲-۲). بتن‌هایی که با این نوع دانه‌ها ساخته می‌شود دارای مقاومتی بین 21 N/mm^2 تا 34 N/mm^2 می‌باشد.

ب- تفال گلوله‌ای (Pelletized slag):

برای بوجود آوردن تفال منبسط شده گلوله‌ای، قطعات مذاب تفال را در داخل یک استوانه دوار در مجاورت آب قرار می‌دهند که در نتیجه این کار باد کرده و سپس با هوش در هوا تکروی شکل می‌شود. این دانه‌ها از تفال اسفنجی سبک تر بوده و سطح آنها نرم تر است. تفال اسفنجی و تفال گلوله‌ای هر دو از محصولات جنسی کارخانه‌های ذوب آهن می‌باشند.

شکل (۲۳-۲) دانه‌های تفال گلوله‌ای را نشان می‌دهد.

ج- سینتاک (Sintag):

باخذ کردن سنگ‌ریست خام (Shale) و مخلوط کردن آن با مقدار معینی مواد قابل احتراق و گرم کردن این مخلوط تا درجه حرارت حدود 1200°C (که در این درجه حرارت مخلوط ذوب شده و گازهایی در داخل آن به وجود می‌آید که به سرعت منبسط شده و باعث متخلخل شدن دانه‌های می‌گردد) به وجود می‌آید. شکل (۲۴-۲) دانه‌های سنگ‌ریست منبسط شده را نشان می‌دهد.

د- آگلایت (Agglite):

با مخلوط کردن نوعی از خاک رس Clay و سنگ‌ریست و بودر زغال و قرار دادن این مخلوط داخل کوره و سپس خود کردن آن در دستگاه سنگ شکن (برای ایجاد گدازه‌های نرم) به وجود می‌آید. وزن مخصوص بتن‌هایی که از این نوع دانه‌ها ساخته می‌شود بین 1500 Kg/m^3 تا 1600 Kg/m^3 و مقاومت آنها بین 21 N/mm^2 و 31 N/mm^2 می‌باشد.

ه- لکا (Leca):

برای بوجود آوردن این دانه‌ها یک نوع خاص خاک رس، که مناسب برای عملیات باد کردن است (Bloating) را ابتدا آسیاب کرده و قبل از فرستادن آن به کوره دوار روی آن عملیاتی انجام می‌دهند. به این ترتیب یک سری گلوله‌های کروی صافی با ابعاد مختلف و با سطح لامبی لیکن متخلخل ایجاد می‌شود. شکل (۲۵-۲) دانه‌های خاک

رس شکفته یعنی لکارا نشان می دهد. بتن هائی که با این نوع دانه ها ساخته می شود دارای وزن مخصوصی بین 1050 Kg/m^3 تا 1500 Kg/m^3 و مقاومت آن بین $8/\text{N/mm}^2$ تا 17 N/mm^2 می باشد.

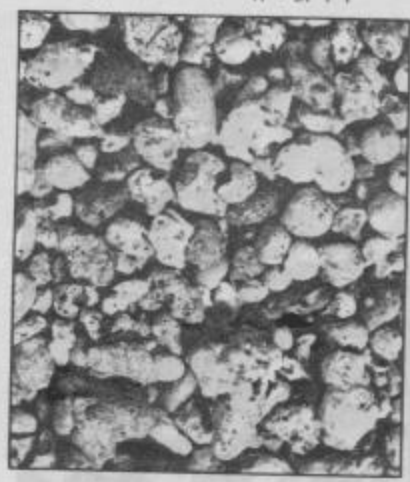
لازم به تذکر است که این نوع دانه ها در ایران تولید می شود.

و- لی تاگ (Iytag):

خاکستری که از کارهای خارج شده از کارخانه های برفی مفرن به دست می آید، در صورتی که از سوخت زغال بولوریزد (Pulverized Fuel) استفاده شده باشد، به نام خاکستر سوخت بولوریزد یا (Pfa) نامیده می شود. این خاستو دارای دانه های شیشه ای کروی، نرم نزارسیمان و یا حداقل مثل آن می باشد. دانه های سبک، به این ترتیب به دست می آید که ابتدا خاکستر (Pfa) را با آب مخلوط نموده و بعد آن را با دو غاب زغال (مخلوط گرد زغال و آب) در داخل مکنسر مخلوط می کنند. سپس ماده حاصله را به داخل دیگهای دوار (که به نام دیگ گلوله سارنامیده می شود) می فرستند تا به صورت گلوله های گردی در بیاید و در این حال آنها را تا درجه حرارت 1200°C گرم می کنند. این عمل باعث می شود که درات خاکستر به یکدیگر بچسبد بدون اینکه کاملاً نوب شود و به این ترتیب دانه های سنگی به نام لی تاگ تشکیل می شود شکل (۲۶-۲۷). مقاومت بتن هائی که با این نوع دانه ها ساخته می شود بین $22/\text{N/mm}^2$ تا $45/\text{N/mm}^2$ و وزن مخصوص آن بین 1550 Kg/m^3 تا 1650 Kg/m^3 می باشد.

عکس (۲۱-۲۲) عکس میکروسکوپی

عکس (۲۱-۲۲) عکس میکروسکوپی

عکس (۲۱-۲۲) عکس میکروسکوپی

شکل (۲-۲۵) خاک رس شکفته یا لکا

شکل (۲-۲۶) لی ناگ

شکل (۲-۲۷) یا مپس طبیعی

در جدول (۲-۲) مشخصات و طریقه ساخت چندین نوع بتن یا دانه های سنگ داده شده است. با توجه به این جدول معلوم می شود که ضریب ارجحانی بتن های سنگ بسیار کم بوده و نتیجتاً "اتلاف تنفیض بتن" ناشی از تغییر شکل الاستیک بتن و همچنین خزش برای این نوع بتن ها بیشتر از بتن های معمولی می باشد. نکته دیگری که قابل توجه است این است که ضریب هدایت حرارتی بتن های سنگ خیلی کوچک است و سایرین، این نوع بتن ها عایق های حرارتی بسیار خوبی می باشند. تجربه نشان داده است که مقاومت به آتش سوزی بتن سنگ به مراتب بهتر از بتن معمولی می باشد.

فصل سوم

وسائل پیش‌تشدیدی

۳-۱ - تفاوت بتن پیش‌کشیده و بتن پس‌کشیده از نظر ساخت :

قبل از اینکه به شرح مسائل لازم جهت کارهای پیش‌تشدیدی بپردازیم ، لازم است که ابتدا تفاوت‌های بتن پیش‌کشیده و بتن پس‌کشیده را از نظر ساخت مورد بررسی قرار دهیم ، مهمترین این تفاوت‌ها به شرح زیر می‌باشد :

۱ - باسیستم پس‌کشیده می‌توان قطعات پیش‌تشدیده را یا در بای کار و یا در کارخانه ساخت ، بدون اینکه ، مثل سیستم پیش‌کشیده احتیاجی به سرمایه‌گذاری بزرگ جهت تهیه وسائل پیش‌تشدیدی باشد .

۲ - باسیستم پس‌کشیده می‌توان ساختمان را به صورت درخارخته ، بتن ریزی نموده و در محل پیش‌تشدیده کرد ، در صورتی که این کار با سیستم پیش‌کشیده امکان‌پذیر نمی‌باشد (زیرا عملیات پیش‌تشدیدی را نمی‌توان در پای کار انجام داد و باید حتماً " در کارخانه انجام کرد ، چون احتیاج به تکیه گاه‌های مخصوص می‌باشد) .

۳ - کالسله‌های مربوط به یک‌سازه پس‌کشیده را می‌توان روی هر مسیر منحنی دلخواه به راحتی کارگذار ، بدون اینکه احتیاج به وسائل مخصوص و بزرگی جهت خم نگه‌داشتن کابل باشد (در سیستم پیش‌کشیده احتیاج به وسائل مخصوص جهت خم نگاه ، داشتن کابل می‌باشد) .

۴ - درموقع کشیدن کالسله‌های پس‌کشیده در اثر اصطکاک کابل با غلاف مقداری از نیرو و تنش پیش‌تشدیدی تلف می‌شود ، که باید در طرح در نظر گرفته شود ، زیرا ممکن است اتزسیار مهمی در رفتار بعدی سازه داشته باشد (چنین اتلاف تنشی در ساختمان‌های پیش‌کشیده وجود ندارد) .

۵ - هر کابل پس‌کشیده باید به‌طور مجزا کشیده شود ، این امر توام با هزینه گزین‌های انشعائی ، غلاف ، وسائل مخصوص ، و عملیات تزریق دو غاب به داخل غلاف‌ها ، (جهت محافظت از نواد و ایجاد چسبندگی) ، باعث می‌شود که در اکثر اوقات قیمت واحد (قیمت برای هر کیلو نیوتون نیروی موثر پیش‌تشدیدی) برای کالسله‌های پس‌کشیده به نحو قابل ملاحظه‌ای بیشتر از کالسله‌های پیش‌کشیده شود .

جدول ۲-۲) خواص چند نمونه بتن سیمک و ضریب ضایعات آنها

نوع بتن	سیمان (Kg)	درج ۳ (m ³)	توسط ۳ (m ³)	توسط ۳ (m ³)	مقاومت لازم برای یک متر مکعب بتن (Kg/m ³)	وزن مخصوص (N/mm ²)	مقاومت ۲۸ روزه (KN/mm ²)	ضریب ارتجاعی E (W/m ² C)	ضریب هدایت حرارتی K
عادی	۴۸۰ ۵۴۰ ۵۸۰	۰/۶۵ ۰/۶۵ ۰/۶۵	۰/۶۵ ۰/۶۵ ۰/۶۵	۰/۶۵ ۰/۶۵ ۰/۶۵	۰/۶۵ ۰/۶۵ ۰/۶۵	۰/۶۵ ۰/۶۵ ۰/۶۵	۰/۶۵ ۰/۶۵ ۰/۶۵	۰/۶۵ ۰/۶۵ ۰/۶۵	۰/۶۵ ۰/۶۵ ۰/۶۵
سنگین	۴۸۰ ۴۹۰ ۴۹۰	۰/۷۵ ۰/۷۵ ۰/۷۵	۰/۷۵ ۰/۷۵ ۰/۷۵	۰/۷۵ ۰/۷۵ ۰/۷۵	۰/۷۵ ۰/۷۵ ۰/۷۵	۰/۷۵ ۰/۷۵ ۰/۷۵	۰/۷۵ ۰/۷۵ ۰/۷۵	۰/۷۵ ۰/۷۵ ۰/۷۵	۰/۷۵ ۰/۷۵ ۰/۷۵
سنگین	۴۸۰ ۴۹۰ ۴۹۰	۰/۷۵ ۰/۷۵ ۰/۷۵	۰/۷۵ ۰/۷۵ ۰/۷۵	۰/۷۵ ۰/۷۵ ۰/۷۵	۰/۷۵ ۰/۷۵ ۰/۷۵	۰/۷۵ ۰/۷۵ ۰/۷۵	۰/۷۵ ۰/۷۵ ۰/۷۵	۰/۷۵ ۰/۷۵ ۰/۷۵	۰/۷۵ ۰/۷۵ ۰/۷۵
سنگین	۴۸۰ ۴۹۰ ۴۹۰	۰/۷۵ ۰/۷۵ ۰/۷۵	۰/۷۵ ۰/۷۵ ۰/۷۵	۰/۷۵ ۰/۷۵ ۰/۷۵	۰/۷۵ ۰/۷۵ ۰/۷۵	۰/۷۵ ۰/۷۵ ۰/۷۵	۰/۷۵ ۰/۷۵ ۰/۷۵	۰/۷۵ ۰/۷۵ ۰/۷۵	۰/۷۵ ۰/۷۵ ۰/۷۵

۶- سیستم های مختلف چکو گره های مخصوص پس کشیدگی معمولاً "ثبت شده است (که کسی از روی آن تقلید نکند) و غالباً" ساخت آنها ساده نبوده و احتیاج به دستگاه های پیچیده و روش های خاصی دارد.

در قسمت های بعدی این فصل و سائلی که در سیستم های مختلف پس کشیدگی و سیستم پیش کشیدگی به کار می رود به طور مختصر شرح داده خواهد شد.

۲-۳- وسایل پس کشیدگی:

وسایل مخصوصی که برای کارهای پس کشیدگی به کار می رود به شرح زیر می باشد:

۱- گره های مخصوص نگاه داشتن کابل، در قسمت های بعدی انواع سیستم های مختلف گره های پس کشیدگی که توسط شرکت های مختلف ساخته می شود را مورد بررسی قرار خواهیم داد. شکل (۱-۳) یک نمونه از گره های پس کشیدگی را نشان می دهد.

۲- جک های مخصوص کشیدن کابل های پس کشیدگی، که برای هر نوع گره خاص و با هر سیستم پس کشیدگی، جک مخصوصی لازم است. شکل (۱۶-۳) دو نمونه از جک های پس کشیدگی را نشان می دهد.

۳- پمپ فشار قوی هیدرولیک برای ایجاد نیرو در جک. شکسل (۲۹-۳)

یک نمونه از پمپ فشار قوی که جهت کشیدن کابل های پیش کشیده و یا پس کشیده به کار می رود را نشان می دهد.

۴- غلاف های فلزی، لاستیکی و یا پلاستیکی برای ایجاد سوراخ هایی در بتن جهت کارگذاری کابلها، شکل (۲۲-۳).

۵- پمپ فشار قوی تردیس دو غاب، جهت برکردن فضای خالی اطراف کابلها در غلاف، یا دو غاب سیمان.

۲-۳- سیستم های پس کشیدگی:

سیستم های پس کشیدگی را می توان به طور کلی به چهار دسته تقسیم نمود:

- ۱- سیستم های با سیم های موزی.
 - ۲- سیستم های مرکب از چند سیم بافته شده.
 - ۳- سیستم های مرکب از یک سیم بافته شده.
 - ۴- سیستم های متشکل از میله های آلیاژدار.
- وسائلی که برای کارهای پس کشیدگی مورد نیاز است بستگی به این دارد که از

چه سیستمی استفاده می شود. شرکت های مختلفی که کارهای پیش کشیدگی را انجام می دهند ممکن است خود، از یکی یا از چند تا از سیستم های ذکر شده برای کارهای پس کشیدگی استفاده نمایند. علاوه بر روش طبقه بندی که ذکر شد، می توان برحسب اینکه از چه روشی برای گزیندن کابل استفاده می شود، دو سیستم تشخیص داد:

۱- سیستم پیچ و مهره ای.

۲- سیستم گره ای.

سیستم های (BBRV)، دیویداگ (Dividag) و مکالوی (Macalloy)

حزب سیستم های پیچ و مهره ای هستند. بقیه سیستم های پس کشیدگی موجود برای گزیندن کابل از روش گره ای استفاده می نمایند.

۴-۳- سیستم پس کشیدگی BBRV:

این سیستم از نظر نحوه گزیندن کابل جزو سیستم های پیچ و مهره ای و از نظر وضعیت کابل حزب سیستم های با سیم های موزی می باشد.

گره هایی که برای انتقال نیروهای کوچکتر مورد استفاده قرار می گیرند تشکیل شده است از یک مهره قفل شونده (مهره هایی هستند که تحت اثر بار خود به خود باز نمی شوند) که سه یک صفحه حمال فولادی تکیه داشته و توسط آن نیروهای فشاری را به بتن منتقل می نماید.

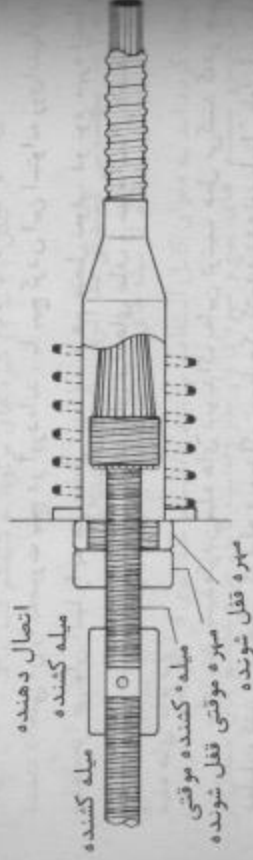
موقعی که نیروها بزرگ است، تنش توسط قطعات فلزی که بین گره کشیده شده و صفحه حمال قرار داده می شود به قطعه منتقل می گردد. در تمام حالات، قطعه اصلی تشکیل شده است از یک استوانه فولادی که روی آن تعدادی سوراخ برای عبور سیم های جداگانه ایجاد شده است. هر یک از سیم ها توسط دگمه هایی که در سر آنها ایجاد می شود به استوانه فولادی گزینده می شود (برای ایجاد دگمه در سیم از دستگاه مخصوص دگمه رسی استفاده می شود. این دستگاه با فشردن سیم قطر آن را افزایش داده نتیجتاً این سیم دیگر نمی تواند از یک طرف از سوراخ (روی استوانه) خارج شود. شکل (۱-۳) نمونه ای از دو نوع گره ذکر شده را نشان می دهد. در داخل قطعه اصلی گره نوع کوچکتر، بهیچ جهت اتصال به میله کشنده برای عمل جک زدن و در قسمت خارجی آن بهیچ جهت اتصال به مهره قفل شونده ایجاد گردیده است. در گره های نوع بزرگتر، فقط در روی قسمت خارجی قطعه اصلی پیچ وجود دارد، که از آن برای اتصال موقتی، قطعه اصلی به باری استوانه ای کشنده، که خود به جک متصل است استفاده می شود. سیم هائی که با گره های BBRV مورد استفاده قرار می گیرد باید قابلیت دگمه شدن را داشته باشد

را در محل چک زدن نشان می دهد، همانطور که دیده می شود طول قسمت شپه‌پوری (قسمت شپه‌پوری غلاف آن قسمتی از انتهای غلاف است، که دارای قطر زیادتری می باشد، تا قطعه اصلی بتواند در داخل آن حرکت نماید) انتهائی، بستگی به مقدار واردیاد طول کابل دارد.

در صورت امکان، تمام کابل را که شامل غلاف های پیش ساخته و گيره های دو انتها نیز می باشد، در کارخانه به صورت یک تکه حاضر و بعد به پای کار انتقال می دهند. اگر امکان تعیین دقیق طول کابل از قبل نباشد، دکمه‌های سربک طرف کابل را با استفاده از دستگاه های دکمه زنی قابل حمل و نقل، درپای کار ایجاد می نمایند.

با وجود اینکه در این سیستم می توان از سیم های با قطرهای مختلف استفاده نمود، لیکن سیم های با قطر ۷ میلیمتر ارجح است.

تعداد سیم های موجود در یک کابل ممکن است بین ۸ تا ۱۶۳ عدد تغییر نماید، که بسته به تعداد سیم ها، هر کابل می تواند نیروی حک زدن بین ۳۴ تا ۷۹ تن را تحمل نماید.

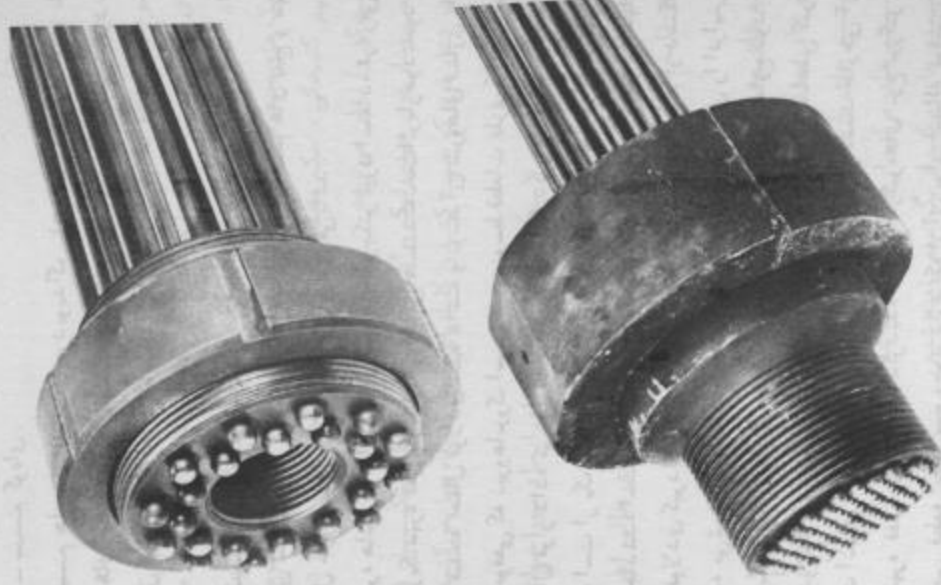

شکل (۳-۲) یک مرحله از کشیدن کابل

۳-۵- سیستم پس کشیدگی دیوید اگی (Dividag): در این سیستم از میله های فولادی آلیاژدار به عنوان کابل استفاده می شود.

این سیستم از نظر نحوه گردادن کابل جز سیستم های هیچ و مهره ای و از نظر وضعیت کابل جز سیستم های متشکل از میله های آلیاژدار می باشد. دو نوع میله مورد استفاده قرار می گیرد، میله های صاف و میله های عاج دار. در مورد میله های صاف، دندانه‌های را به صورت سوراخ فقط در دو انتهای میله ایجاد می نمایند، در صورتی که در روی میله های

(برای مثال سیم های نوع BBR موئیگانی) بعد از عبور دادن سیم های از داخل سوراخ های گيره، دهر دو سر سیم دکمه ایجاد می کنند (با دستگاه دکمه زنی)، به این ترتیب طول کابل غیر قابل تغییر می شود (فاصله بین دکمه ها). این طول باید قبل از عملیات دکمه زنی دقیقاً تعیین شده باشد، به طوری که بعد از کشیدن کابل، سگواره‌بست به صفحه، حمال در وضعیت صحیحی قرار بگیرد. شکل (۳-۲) یک مرحله از عملیات کابل کشی

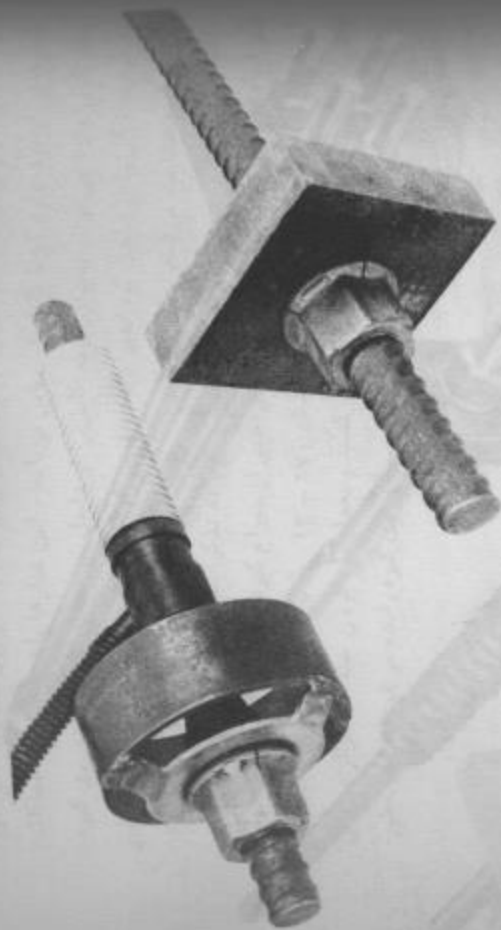
شکل (۳-۱) گيره های BBR

عاج دار، برحسب هائی در دو طرف میله و در تمام طول آن نورد کرده اند، که این برحسب ها کار دندانه های پیچ را می نماید. نیرو توسط یک مهره که روی دندانه های انتهای میله بسته می شود به صفحه انتهای حمال منتقل می گردد. شکل (۳-۳) گره های نمونه ای از نوع زنگوله ای (Bell type) و نوع با صفحه صلب را نشان می دهد.

میله های صاف به قطرهای $12, 26, 32$ و 36 میلیمتر تولید می شود. این میله ها را همیشه به صورت تکی می کنند. میله های عاج دار به قطرهای $15, 16, 26/5$ و 32 میلیمتر ساخته می شود، و با وجودی که معمولاً "این میله ها را به صورت تکی می کنند. میله های 16 میلیمتری را می توان به صورت گروهای 3 تا 9 تائی نیز کشید.

از نظر نوع فولاد دو نوع میله دیوید آگ تولید می شود: میله های با آلیاژ ریاد (high alloy) و میله های با آلیاژ کم (low alloy) نیروی پیش تنیدگی برای میله هائی که به صورت تکی کشیده می شود بین 13 تا 96 تن و برای میله هائی که به صورت گروهی کشیده می شود بین 63 تا 202 تن می باشد. برای بوجود آوردن کابلی با طول دلخواه (یا به هر طولی که لازم باشد) در پای کار، می توان میله های جداگانه را توسط مهره های اتصال دهنده (مهره اتصال دهنده یک استوانه فولادی توخالی است که سطح قسمت داخلی آن را به صورت پیچ در آورده اند. با پیچ کردن این استوانه روی انتهای دو میله مجزا می توان آنها را به هم متصل نمود). به هم متصل نمود. دو نوع مهره اتصال دهنده وجود دارد. مهره اتصال دهنده برای میله های صاف و مهره اتصال دهنده برای میله های عاج دار.

برای پیش تنیده کردن میله های دیوید آگ به این ترتیب عمل می کنند که در حین عملیات کشش، درحالی که میله دیوید آگ توسط حک کشیده شده (و نه پایتا) طول آن زیاد گردیده). پیچ گره را مرتباً "سفت می نمایند تا کاملاً" به صفحه حمال بچسبد. بعد از اینکه میله به اندازه کافی کشیده شد و نیروی لازم در آن ایجاد گردید برای آخرین بار پیچ را سفت نموده (تا کاملاً" به صفحه حمال تکیه کند) در این حال حک را آزاد می نمایند. در این وضعیت میله کشیده شده به علت تکیه پیچ به صفحه نمی تواند به حال اول خود برگردد و نیروی پیش تنیدگی به طور دائمی در میله باقی خواهد ماند.

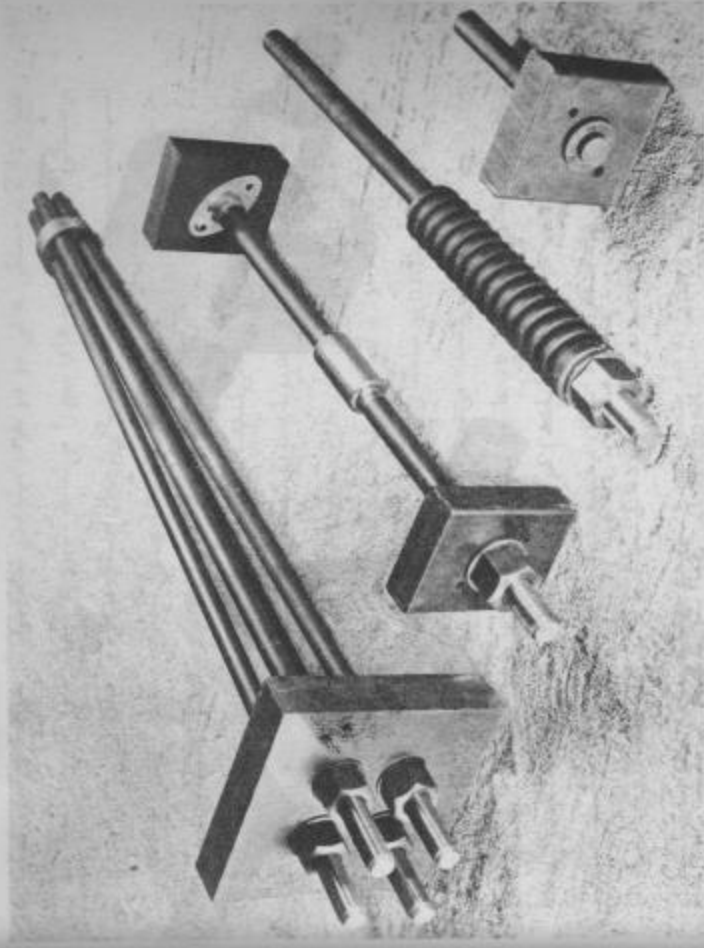

شکل (۳-۳) گره های مربوط به سیستم دیوید آگ

۳-۶- سیستم بی کشیدگی مک الوی (Macalloy)

در این سیستم از میله های فولادی صاف که درروی دو انتهای آن پیچ هائسی ایجاد کرده اند به عنوان کابل استفاده می شود. سیستم مک الوی از نظر نحوه گردادن کابل حوزو سیستم های پیچ و مهره ای وار نظر وضعیت کابل جز و سیستم های مشکل از میله های آلیاژ دار می باشد. نیرو توسط یک مهره به یک واشر فولادی که خود به صفحه حمال تکیه دارد به من منتقل می شود. شکل (۳-۴)، ویا اینکه به وسیله استوانه چدنی دندانه دار. و با توسط یک گره کور (گره کور گره ای است که میله را محکم گرفته و اجازه حرکت به آن نمی دهد، و معمولاً "موقعی استفاده می شود که بخواهند میله را فقط از یک طرف بکشند، واضح است که از طرف گره کور میله را نمی توان کشید) که به صفحه حمال تکیه دارد به آن انتقال پیدا می کند.

میله های مک الوی به قطرهای $20, 25, 32$ و 40 میلیمتر بوجود می یابند که این میله ها را همیشه به صورت تکی می کشند. ولی می توان آنها را به صورت کابل هایی مشکل از $30, 32, 40$ و یا 4 میله تنظیم نمود. نیروی پیش تنیدگی که می توان توسط کابل های مک الوی وارد کرد بین 23 تا 35 تن می باشد.

شکل (۳-۴) گیره های مک الوی برای کالسهای یک میله و چهار میله

در تمام سیستم های هیچ و مهره ای، نیرو را می توان در مراحل مختلف زمانی و به اندازه دلخواه که از نظر ساخت و طراحی مناسب باشد وارد کرد، همچنین می توان حیران انعطاف تنش ها را در هر زمان، تا موقعی که هنوز تخریب انجام نشده نمود (بمدار تخریب این کار امکان پذیر نمی باشد). گیره ها کاملاً "موتور بوده و هیچ نوع انعطاف تنش بیش تسدیگی در موقع انتقال نیرو از جک به مهره وجود ندارد.

۳-۷- سیستم پس کشیدگی CCL:

CCL به سیستم اصلی دارد، که در تمام آنها از سیم های بافته شده استفاده می شود. برای گستر دادن سیم های بافته شده به گیره، سیستم گره های مورد استفاده قرار می گیرد. گره معمولاً "ار دو یا سه قطعه تشکیل می شود که توسط یک سیم که روی سیم بالایی

اس قطعات قرار می گیرد به هم متصل می گردد شکل (۳-۲۷). در روی سطح داخلی گوه سارهای وجود دارد که با کابل در تماس می باشد، این سارها باعث افزایش اصطکاک بین کابل و گوه می شود. بعد از اینکه کابل را از داخل سوراخ های موجود در روی گیره رد کردند، آن را از داخل گوه عبور داده و سپس گوه را با صوبه ملازم چکش به داخل سوراخ گیره هدایت می کنند شکل (۳-۵). بعد از اینکه این کار در مورد تمام سیم های بافته شده انجام شد می توان کابل را کشید. لازم به تذکر است که به علت شکل مخروطی سوراخ های روی گیره، گوه ها را می توان به راحتی از سوراخ گیره بیرون آورد ولی نمی توان آنها را به طور کامل به داخل سوراخ راند شکل (۳-۲۷). با توجه به این موضوع کابل ها را می توان به راحتی توسط جک های مخصوص کشید و بعد از آزاد کردن جک، به خاطر نیرویی که در کابل ها وجود دارد گوه کمی به داخل سوراخ روی گیره رانده می شود و بعد به طور کامل گره می کشد.

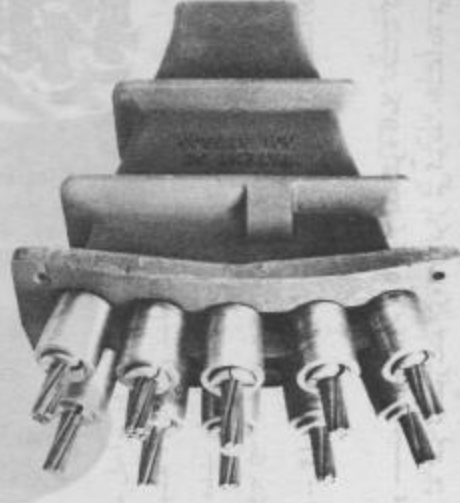
شکل (۳-۵) یک نمونه از گیره مالتی فورس/کابکو (Multiforce/Cabco)

در هر دو سیستم مالتی فورس و کابکو یک گیره کاملاً "مشابه که در آن سیم های بافته شده نسبت به هم به صورت دایره ای قرار می گیرند، استفاده می گردد. لیکن در سیستم کابکو هر کدام از سیم های بافته شده به طور محراب کشیده می شود، در حالی که در سیستم مالتی فورس تمام سیم های بافته شده به طور همزمان با هم کشیده می شود. شکل

(۳-۵). یک گره کامل راستان می‌دهد که تشکیل شده است از، گره های مجزا (به تعداد کابلها و سوراخهای گره) برای گرفتن هر یک از سیم های بافته شده، صمعه حمال برای انتقال نیرو از سیم های بافته شده به واحد شیبوری (شوب) و واحد شیبوری برای انتقال نیرو به داخل بتن (باید توجه کرد که در این سیستم واحد شیبوری کاملاً داخل بتن قرار می‌گیرد و باید قبل از بتن ریزی در داخل قالب کارگذاری شده باشد). هر یک از گره های دوتکه‌ای، داخل سوراخ های مخروطی روی صمعه حمال قرار می‌گیرد، در گره های جدید CCL، سیم براسی شده که تا حد ممکن سیم های بافته شده در فاصله کمتری نسبت به مرکز صفحه قرار گیرد، تا به این ترتیب قطر صفحه کم شده و گره جمع و جور تر شود و حجم کمتری را اشغال نماید.

در مواقعی که کابل باید فقط از یک طرف کشیده شود و طرف دیگر کابل کاملاً داخل بتن قرار گرفته است، با درحالتی که در زمان کشیدن کابل امکان دسترسی به یک گره نباشد (مثل موقعی که به علت کمبود فضا در یک سر کابل امکان سوار کردن جک در آن طرف وجود نداشته باشد) می‌توان از گره های کور استفاده نمود. گره کور در آن طرف کابل که داخل بتن است و یا جک زده نمی‌شود، قرار می‌گیرد.

در سیستم CCL از تمام انواع سیم های بافته شده، از نوع ۱۳ میلیمتری معمولی گرفته تا نوع ۱۸ میلیمتری فشرده استفاده می‌شود.

شکل (۳-۶) گره CCL از نوع استریدفورس (Strand force)

حدود نیروهای کمی توان توسط گره های اس سیستم وارد نمود پس ۵۰ تا ۵۷ تن می‌باشد، و برای احتیاطهای بسیار بزرگ مثل راکتورهای اتمی، گیسوهای وجود دارد که می‌تواند نیرویی برابر با ۸۵۰ تن را وارد نماید.

در سیستم استریدفورس CCL، شکل (۳-۶) سیم های بافته شده به صورت خطی در یک ستون یا دو ستون ۵ یا ۱۱ قرار می‌گیرند و هر سیم بافته شده به طور مجزا کشیده می‌شود. بنابراین هر گره جابجایی یا ده تا سیم بافته شده دارد، سیم های بافته شده را بعد از رد کردن از داخل شکاف روی گره، با استفاده از استوانه هایی که گره در داخل آن قرار می‌گیرد مستقیماً "به گره"، گوی می‌دهند شکل (۳-۶). در مورد گره های کور برای اتصال کابل به گره از استوانه های فشرده شونده (در این حالت برای گرد دادن استوانه به کابل ار گره استفاده نمی‌شود بلکه بعد از عبور دادن کابل از داخل استوانه فشرده شونده استوانه را از دستگاه مخصوص منگنه که خود یک نوع جدید است رد می‌کنند. در اثر فشار وارده از طرف دستگاه به استوانه قطر آن کم و طولش زیاد می‌شود چون کابل قبلاً "از داخل استوانه رد شده نتایجاً" استوانه فشرده شده و محکم آن را در بر خواهد گرفت و این دو به صورت یکپارچه در خواهند آمد. در موقع کشیدن کابل از طرف دیگر چون قطر مجموعه کابل و استوانه بر گیر از ضخامت شکاف است کابل به گره نخواهد کرد و از شکاف می‌سوزن نخواهد آمد) استفاده می‌شود. شکل (۳-۶) یک گره نمونه استریدفورس با ده سیم بافته پیچیده نشان می‌دهد.

در تهرای جمعی با تکیه گاه ساده و جان باریک، می‌توان برای به دست آوردن حداکثر ممکن نیروی پیش تنیدگی در عرض کم، کابلها را طوری کار گذاری کرد که محور اصلی آنها قائم باشد. در ساختمانهای یکسره، در محل تقعر جهت انحنا محلی با سیم سوراخ هایی در بتن جهت دسترسی به محل کابل تعبیه نمود. از این سوراخ ها جهت کار گذاری صمعه، جدا کننده (صمعه جدا کننده برای هدایت و جلوگیری از محلول شدن سیم ها با هم و گره خوردن آنها، در محل تقعر جهت انحنا، محلی بکار می‌رود) بعد از رد کردن کابل، استفاده می‌نماید. سیم های بافته شده ای که در سیستم استریدفورس به کار می‌رود معمولاً دارای قطر هایی برابر با ۱۸ یا ۱۹ میلیمتر می‌باشد. حدود نیروی وارده توسط هر گره پس ۱۳۰ تا ۲۲۰ تن است. برای کشیدن سیم های بافته شده مجزا، معمولاً "جک های استرس اومسک (Stressomatic)" مانند آنچه در شکل (۳-۲۹) نشان داده شده، مورد استفاده قرار می‌گیرد لیکن برای کشیدن چند سیم بافته شده با هم، ار جک های بسیار بزرگتری به نام مالتی ماتیگ (Multi matic) استفاده می‌شود. سرای

قسمت کشنده (Pulling head) جک VSL در انتهای از جک که دورتر از گره می باشد قرار دارد شکل (۱۱-۳). مقدار اینکه نیروی لازم به کابل وارد شد، جک را آزاد می نمایند (یعنی فشارمائع هیدرولیک داخل جک را کاهش داده و به صفر می رسانند، در نتیجه بگرسونی اطراف جک به کابل وارد می شود و کابل از جک جدا می شود). در این حال سیم های یافته شده گره ها را به داخل سوراخهای مخروطی رانده و خود به گره گهر می کند. سه نوع گره کور VSL وجود دارد، در نوع اول (شکل ۸-۳) سیم های یافته شده به صورت یک حلقه دور یک صفحه محلی جوخیده و دو مرتبه به انتهای دیگر که عملیات کشش از آن طرف انجام می شود (به طرف گره رنده) برمی گردد.

انتقال نیروی پیش تنیدگی به بتن توسط دو عامل انجام می شود: اول چسبندگی بین کابل حلقه ای و بتن (کل گره کور که شامل قسمت حلقه ای کابل و صفحه محلی است ملار عملیات کابل کشی در داخل بتن قرار داده می شود و بعد از گرفتن کامل بتن، کابل از طرف دیگر کشیده می شود. بنابراین قسمت حلقه ای کابل کاملاً "با بتن در تماس است"، دوم به علت تکیه صفحه محلی به بتن، برای جلوگیری از خورد شدن بتن (به علت سوری پیش تنیدگی)، در حلی صفحه محلی یک آرماتور که آن را به صورت مارپیچ در آورده اند کار می گذارند. ضمناً "همانطور که در شکل (۸-۳) دیده می شود، جهت عملیات تریق دوعاب به داخل غلاف، قبل از بتن ریزی لوله ای در داخل غلاف کار می گذارند که سران خارج بتن قرار می گیرد.

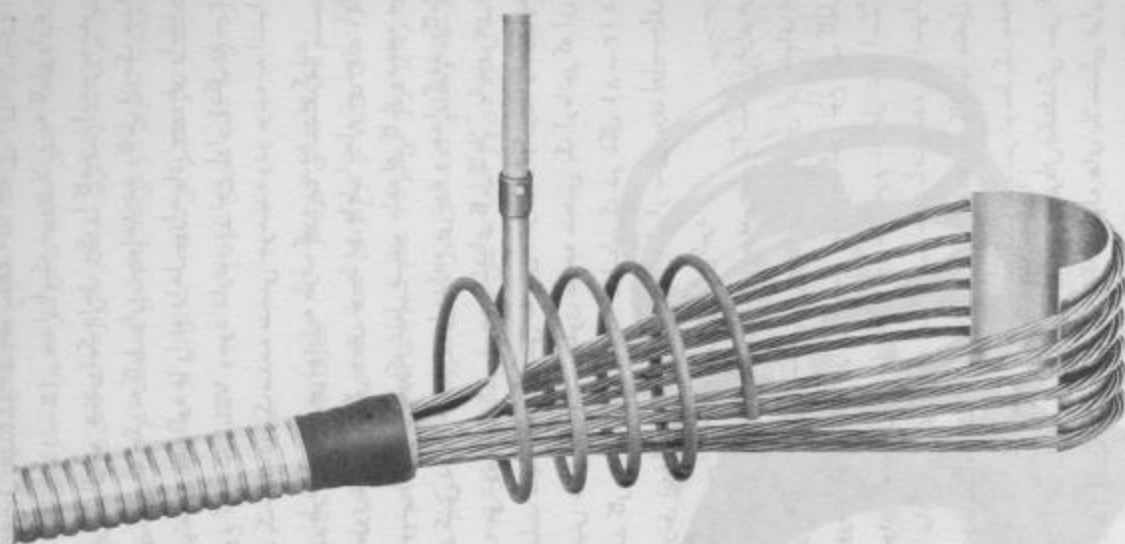
نوع دوم گره کور VSL (شکل ۹-۳) موقعی مورد استفاده قرار می گیرد که انتقال متوترک و سوری پیش تنیدگی به بتن در فاصله کمی از انتهای قطعه (انتهای طرف گره کور) مورد نظر باشد. در این حالت سیر مشل گره نوع اول کابل فقط از یک طرف کشیده می شود (طرف گره رنده). گره کور نوع دوم تشکیل شده است از یک صفحه محلی یا سوراخ هایی در روی آن به تعداد سیم های یافته شده، و استوانه های فنسره شونده ای که توسط دستگاه منگنه (که قبلاً "سرخ آن وقت) به کابلها متصل شده و آنها را به صفحه محلی گهر می دهد. استوانه های فنسره شونده سیر توسط یک صفحه نگاه دارنده سوراخ خود محکم نگاه داشته می شود. برای از بین بردن چسبندگی بین کابل و بتن در انتهای طرف گره کور، سیم های یافته شده را در لوله های بلاستیک قرار می دهند تا با بتن در تماس نبوده و ضمناً "تمام سوری کابل به صفحه محلی منتقل گردد (تا نقطه ای که نیرو هور چه ممکن است به انتهای سیر نزدیک تر شود).

کارگزاران و حمل و نقل اس جک ها احتیاج به وسایل مکانیکی می باشد. تمام جک ها، حتی جک های بزرگتر مجهز به سلولهای بار (Load - cell) بسیار دقیقی برای اندازه گیری مستقیم بار وارده به کابل می باشد (سلول بار دستگاهی است که با نیروی باطوری کار می کند و موقعی که تحت اثر بار قرار گیرد، مقاومت الکتریکی آن بسته به شدت بار تغییر می نماید. بنابراین با اندازه گیری مقاومت دستگاه می توان مقدار بار وارده را با دقت تعیین نمود).

۳-۸- سیستم پس کشندگی لوزینگر Losinger یا VSL: گره های VSL از نوع گره ای است، که در آن سیم های یافته شده نسبت به هم به صورت دایره ای قرار می گیرد، تمام سیم های یافته شده با هم و به طور همزمان کشیده می شود و توسط گره هایی که داخل سوراخهای مخروطی روی سر گره قرار می گیرد، بار را به صفحه حمل فولادی وار آسمان به بتن منتقل می نماید. شکل (۷-۳) یک گره نمونه را نشان می دهد.

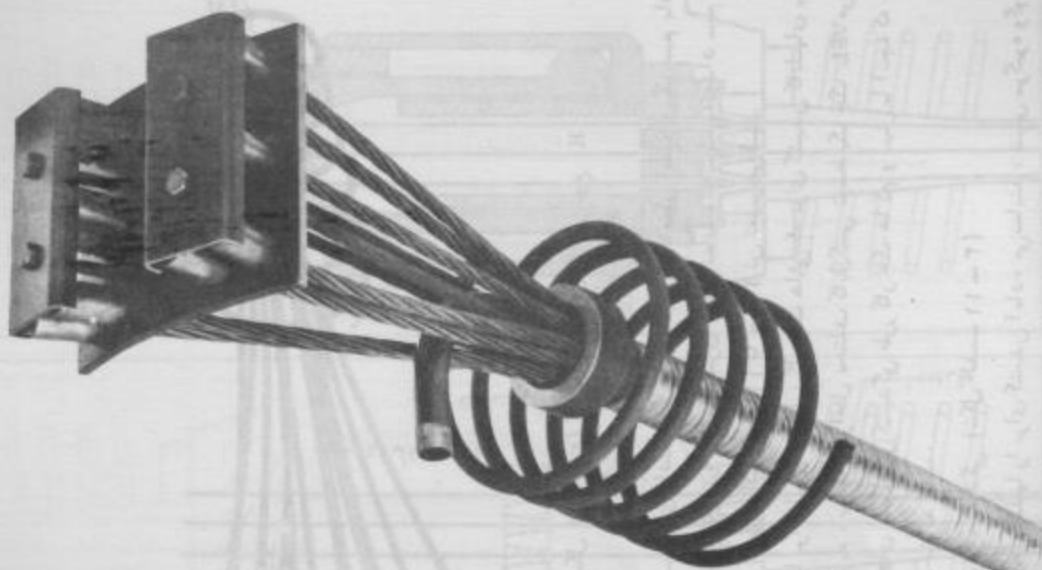

شکل (۷-۳) گره نوع VSL

شکل (۸-۳) کپره کور نوع VSL-U

پ نوع آر VSL کپره کور (۳-۴) شکل

در نوع سوم گیسره کور، نیرو توسط ترکیبی از چسبندگی و فشار تماسی (bearing) به بتن منتقل می‌گردد. شکل (۳-۱۰) در این حالت کل گیسره

به‌طور کامل در داخل بتن قرار می‌گیرد.

شکل (۳-۱۰) گیسره کور VSL از نوع H

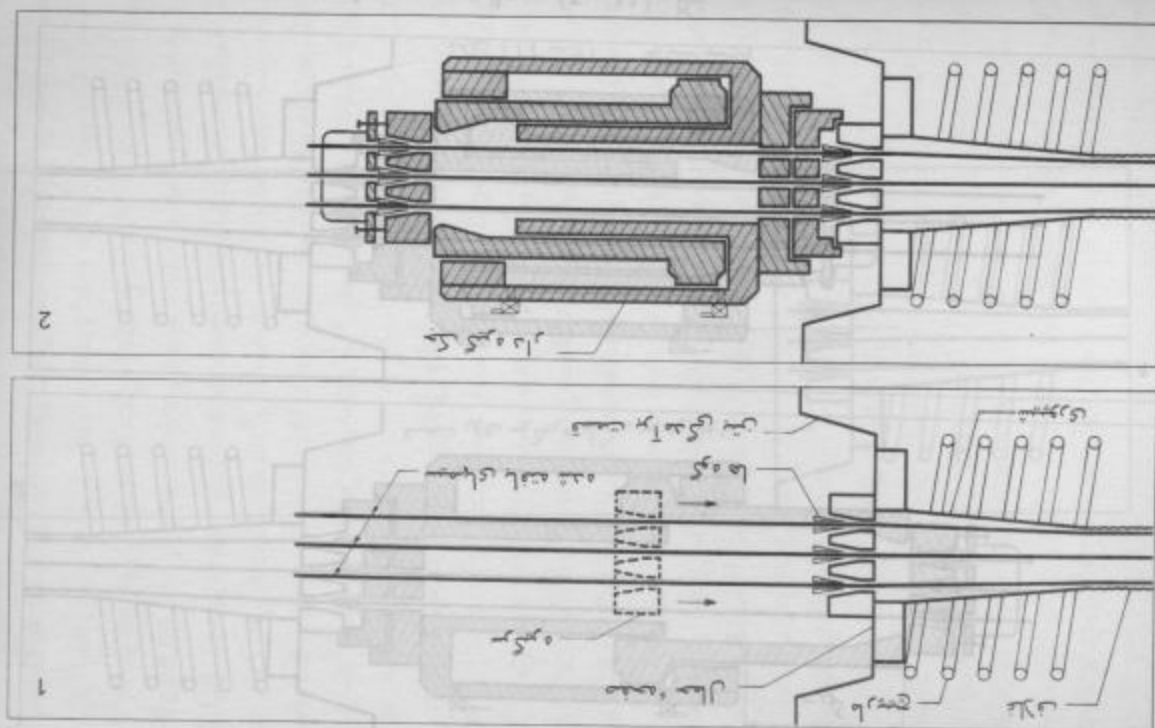
تعداد سیم‌های بافته شده در یک گیسره VSL ممکن است از یک سیم بافته شده ۱۳ میلیمتری تا ۵۵ سیم بافته شده ۱۵ میلیمتری تغییر نماید. که بسته به تعداد سیم‌های بافته شده نیروی وارده از طرف گیسره بین ۱۱ تا ۱۱۵۰ تن تغییر می‌کند.

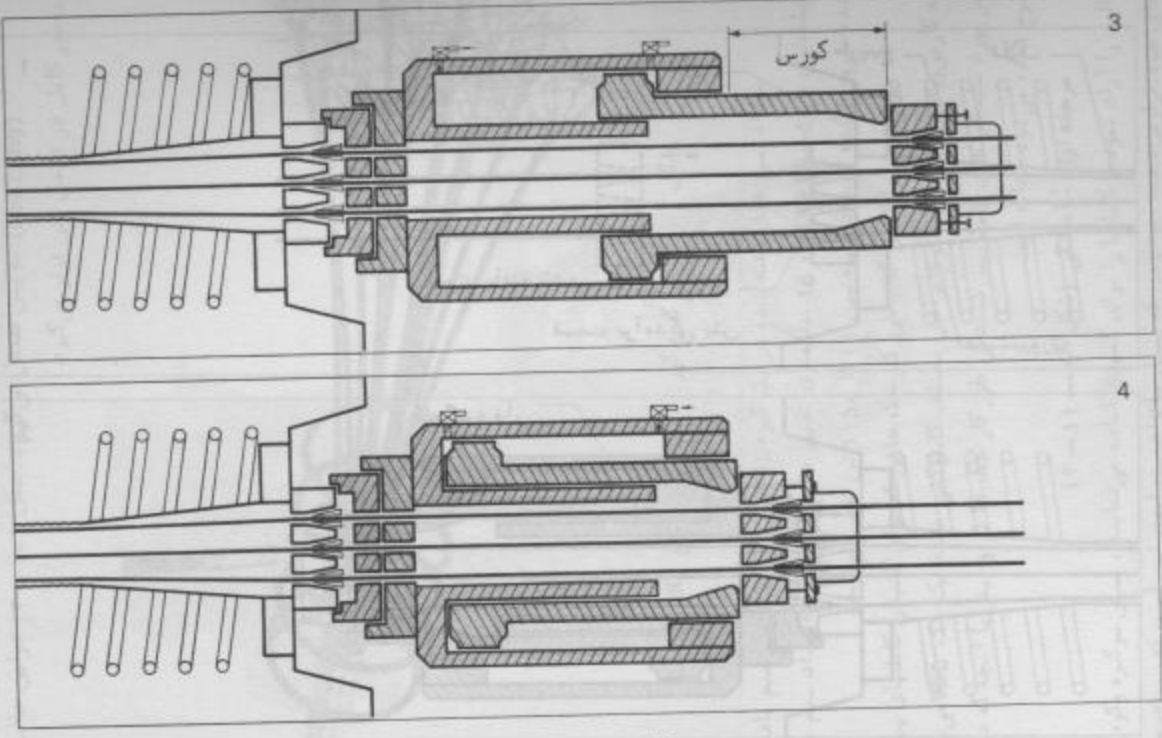
در اینجا برای این که به‌طور کار چگ هائی که برای کشیدن کابل‌های پیش‌تنیده به کار می‌روند بی‌سروم، به شرح مراحل مختلف کابل‌کشی توسط یک چگ VSL می‌پردازیم. در مورد سیستم‌های دیگر پس کشیدگی طرز کار چگ‌ها کم و بیش با آنچه که در اینجا شرح داده می‌شود مشابه است.

مرحله اول: آمادگی (شکل الف-۳-۱۱)

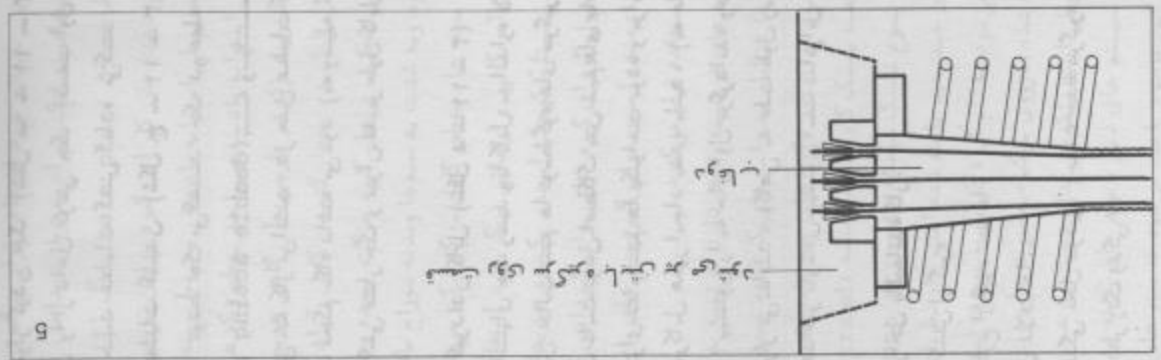
قالب را آزاد نموده و کابل‌ها را برای کشیدن آماده می‌نمایند. سپس سرگیوه و گوه‌ها را در جای خود قرار می‌دهند. موضوعی که بسیار حائز اهمیت است این است که، برای جلوگیری از تماس نشوین گیسره، باید، کارگزاران سرگیوه و گوه‌ها به‌دراز بتن ریزی انجام شود.

شکل (۳-۱۱) حالت اول و دوم

شکل (۱۱-۳) حالت سوم و چهارم

شکل (۱۱-۴) حالت پنجم

مرحله دوم: سوار کردن جک (شکل ب - ۱۱ - ۳)
سیم‌های بافته شده کابل را از داخل کرسی جک (قسمت اول سر جک)، جک و سرکشنده آن رد کرده و جک را جهت عملیات کشش آماده می‌کنند.

مرحله سوم: عملیات کشیدن (شکل ج - ۱۱ - ۳)
در این مرحله کابلها را توسط جک می‌کشند. جک دو عمده بسا سوراخ وسط (double acting centerhole jack) به وسیله پمپ هیدرولیک برفی یا بزرینی، به کار می‌افتد. در حین عملیات کشش، سیم‌های بافته شده توسط سرکشنده جک محکم نگاه داشته می‌شود (به وسیله گوه‌های روی سرکشنده). در مراحل مختلف کابل کشی فشار جک و میزان تغییر طول کابل را اندازه گیری و ثبت می‌نمایند.

مرحله چهارم: گیر دادن کابل (شکل د - ۱۱ - ۳)
بعد از این که پیستون به انتهای جک رسید و با کابل به اندازه لازم تغییر طول داد، جک را آزاد می‌نمایند و در این حالت سیم‌ها توسط گوه‌های سرکشنده به‌طور یکپوخت به گوه گیر داده می‌شود. به علت ثابت بودن اصطکاک بین سیم‌های بافته شده و گوه‌ها، مقدار لغزش سیم در داخل گوه برای تمام سیم‌ها یکپوخت بوده و برابر با ۶ میلیمتر می‌باشد. اگر نسوزی لازم در کابل هنوز ایجاد نشده باشد، (به علت تغییر طول زیاد کابل و تمام شدن کورس جک) پیستون را به حال اول برگردانده و عملیات شرح داده شده را به تعداد دفعات لازم تکرار می‌نمایند. گاهی به علت طول زیاد کابل، مقدار از دیساده طول خیلی بزرگتر از طول حد اکثر باز شدن پیستون است بنابراین در این حالت باید کابل را در چند مرحله کشید).

مرحله پنجم: مواعیل باقیمانده کار:

- دور کردن دستگاههای کشش از گوه
- بردن قسمت اضافی خارج از گوه سیم‌ها.
- تزریق دو غلاب به داخل غلاب‌ها.
- بتن‌ریزی قسمت فرورفتگی محل سرگروه (جهت حفظ سرگروه.
- گوه‌ها و سوسیم‌ها را از خطر رنگ زدگی).

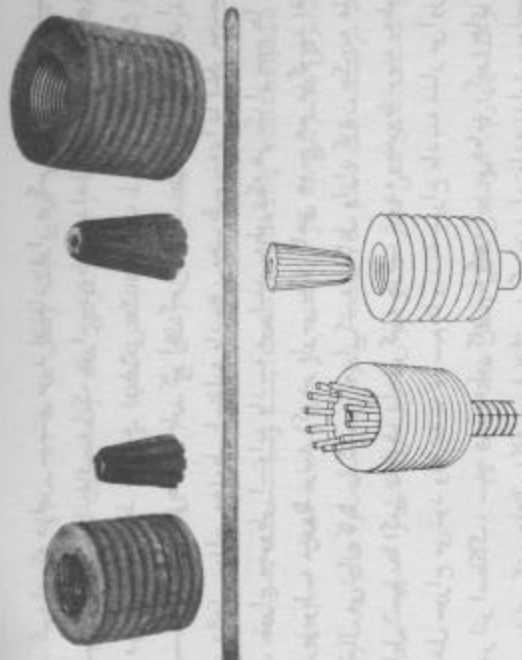
۳-۹- سیستم پس کشیدگی PSC با فریسینه (Preyssinet):
سیستم اولیه فریسینه، یکی از اولین سیستم‌های پس کشیدگی با تجهیزات سواری

می‌باشد. گوه‌ای که در این سیستم مورد استفاده قرار می‌گیرد از دو قسمت تشکیل شده است، قسمت اول یک استوانه مادینه با یک سوراخ مخروطی در داخل آن (female cone) و قسمت دوم یک مخروط نرینه (male plug). شکل (۱۲-۳) یک گوه اولیه نوع بتنی فریسینه را نشان می‌دهد. طرز کار این گوه به این ترتیب است که پس از رد کردن سیم‌ها از داخل سوراخ مخروطی استوانه مادینه، مخروط نرینه را با فشار مختصر چکش به داخل سوراخ مخروطی استوانه مادینه می‌رانند به‌طوری‌که هر یک از سیم‌ها در داخل شیارهای مربوط به مخروط نرینه (که در فارسی به آن گاهی هویچ هم می‌گویند) قرار گیرد. در این حال می‌توان کابل را کشید، بعد از کشیدن کابل و آزاد کردن جک به علت نیروی داخل کابل سیم‌ها کمی به طرف داخل گوه حرکت نموده و مخروط نرینه به‌طور تقریباً کامل داخل سوراخ می‌شود و به شدت به سیم‌ها و بدنه سوراخ مادینه فشار می‌آورد. به این ترتیب در اثر اصطکاک، سیم‌ها، به‌طور کامل به گوه گیر می‌نمایند. گوه‌های بتنی ذکر شده، امروزه در کشورهای آمریکائی و اروپائی دیگر مورد استفاده ندارد، به‌زبان روسی که هر گوه می‌تواند وارد کند نسبتاً "کوچک است. یک نوع جدیدتر سرگروه فریسینه که چندی است و در آن از همان اصول گوه‌ای گوه قبلی برای گیر دادن کابل استفاده می‌شود، در شکل (۱۳-۳) نشان داده شده است. در این گوه سیم‌های بافته شده ۷ تایی و یا ۱۹ تایی به جای سیم ساده مورد استفاده قرار می‌گیرد.

انواع دیگر گوه‌های فریسینه وجود دارد که شبیه به گوه‌های CCL و با VSL می‌باشد. این نوع گوه‌ها تشکیل شده است از یک قطعه شپوری آهنی که در داخل بتن قرار می‌گیرد، یک سرگروه فولادی، و گوه‌های سه قطعه‌ای برای گیر دادن کابل. شکل (۱۴-۳) گوه نوع سیمه یک گروهه (Monogroup/Multistrand) و شکل (۱۵-۳) گوه نوع تسک سیمه (Mono strand) را نشان می‌دهد. گوه نوع اخیر با اینکه دارای چند سیم بافته شده است، از نظر اینکه هر کدام از سیم‌ها به‌طور جداگانه کشیده می‌شود به نام گوه تک سیمه معروف است.

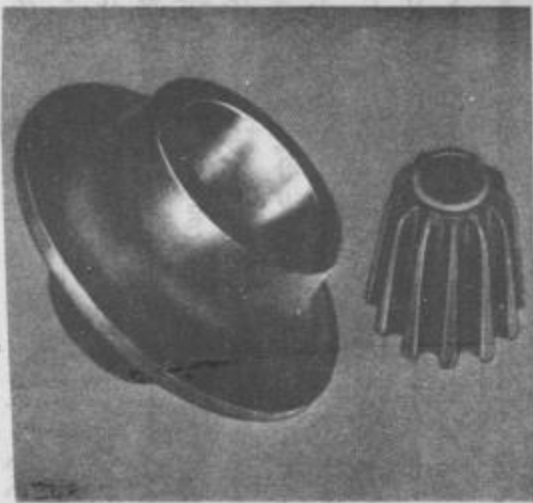
سیم‌های بافته شده، در روی سرگروه به صورت دایره‌ای قرار می‌گیرند و سوراخ‌های روی سرگروه متناهی مخروطی است بلکه هر کدام نسبت به هم دارای زاویه خاصی می‌باشد (به همین علت برخلاف سیستم‌های دیگر، سیم‌های بافته شده بعد از خروج از گوه باهم مواری نخواهند بود). این موضوع باعث می‌شود که سیم‌های بافته شده هیچ نخورد.

در مواقعی که امکان دسترسی به گوه وجود ندارد، می‌توان از یکی از دو نوع گوه کور فریسینه استفاده نمود. در نوع اول کابل به صورت حلقه‌ای دور یک صفحه منحنی

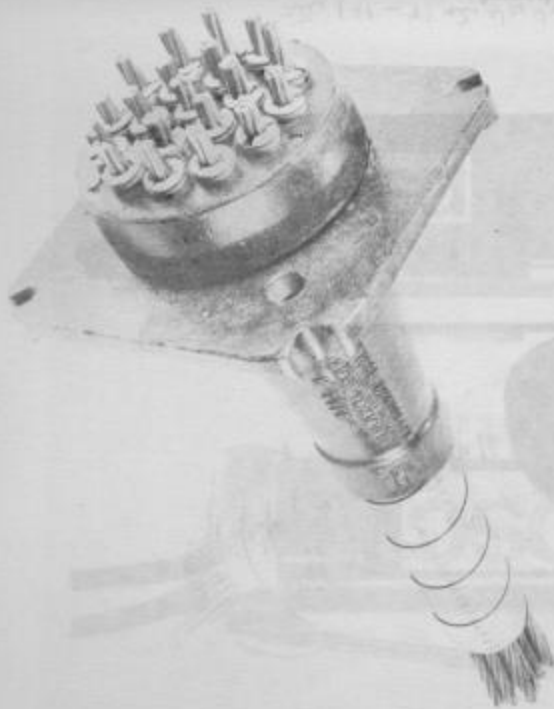
شکل (۳-۱۲) گِره های بنتی فرسیده

مجموعه و به گِره زنده برمی گردد (نیمه گِره کور نوع U، VSL) در نوع دوم از استوانه های فشرده شونده که روی سیم های بافته شده منتهی شود برای گِره دادن کامل به صفحه گِره کور استفاده می گردد (نیمه گِره کور نوع P، VSL).

شکل (۳-۱۳) گِره جدنی فرسیده برای استفاده با کامل مشکل از

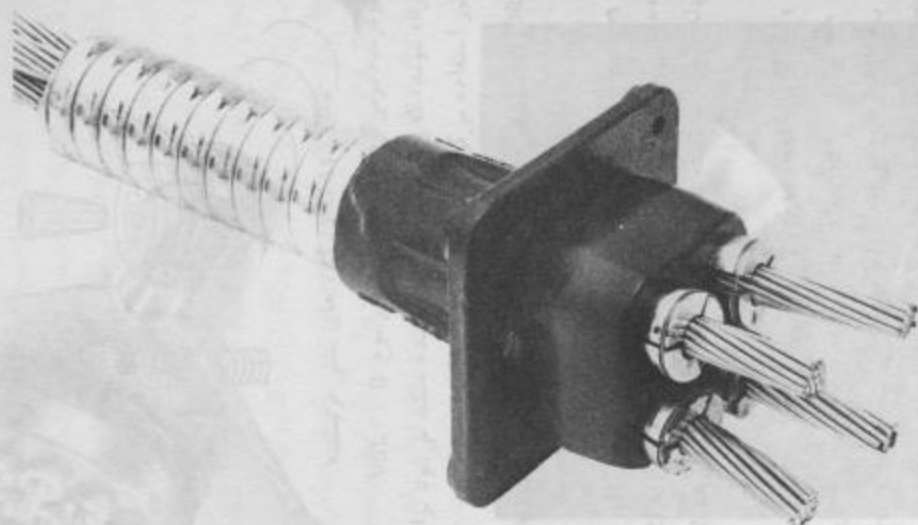
۱۲ سیم بافته شده ۱۳ میلیمتری ۷ بانگی

شکل (۳-۱۴) گِره نوع چند سعه یک گروهه، فرسیده (PSC)

جدین نوع حک برای کشیدن گالپها موجود است، برای کشیدن سیم های بافته شده به طور تنگی، از حک های تایل بافتند آنچه در شکل (۳-۱۶) نشان داده شده، استفاده می شود، و برای کشیدن سیم های بافته شده به صورت چند بانگی، حک های نوع "S" و "P" و "K" مورد استفاده قرار می گیرد.

مدل های نوع S و P در اصل برای وارد کردن سیم های کوچک و متوسط می باشد، در قسمت خارجی دور اس حک ها محل هایی برای گِره دادن ۱۲ سیم بافته شده تعبیه گردیده است، در موقع کشیدن، سیم های بافته شده که تعدادشان ممکن است متغیر باشد را از داخل سوراخ وسط حک برد می تاسند و به سیم های حک گِره می دهند. شکل (۳-۱۷) یک حک مدل P را در حال کشیدن یک کامل نشان می دهد.

شکل (۱۵-۳) گیره نوع تک سیمه ، فریسینه .

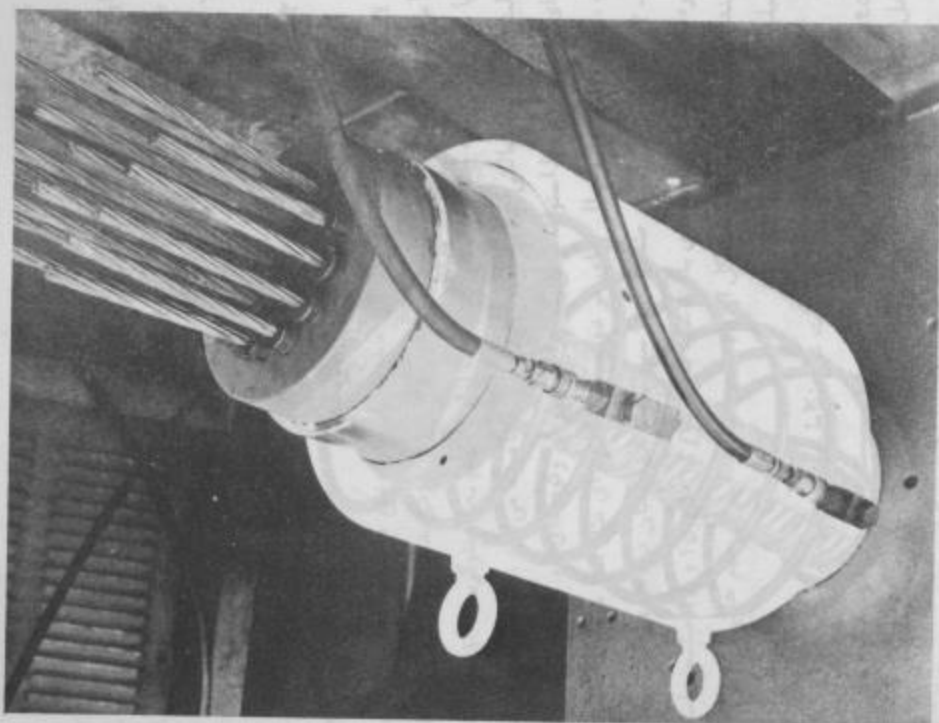
(PSC) فریسینه ، جک های تایان ، شکل (۱۵-۲)

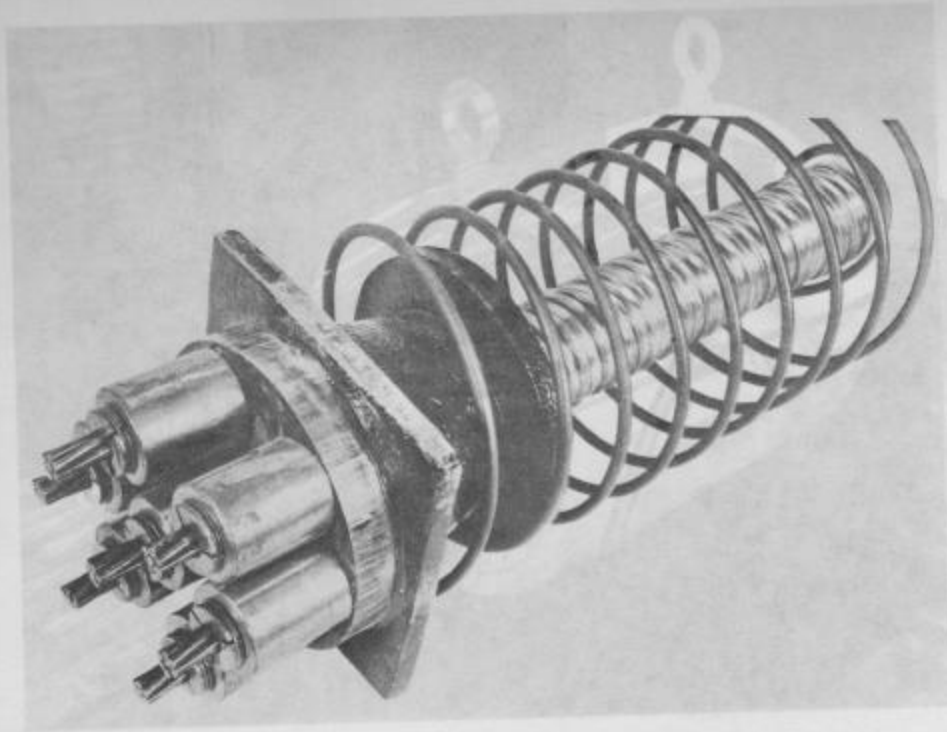

شکل (۱۷-۳) جک نوع T فرسایش

شکل (۱۸-۴) جک نوع K فرسایش

شکل (۱۹-۳) گیره مرکب از ۷ عدد سیم بافته شده نوع SCD

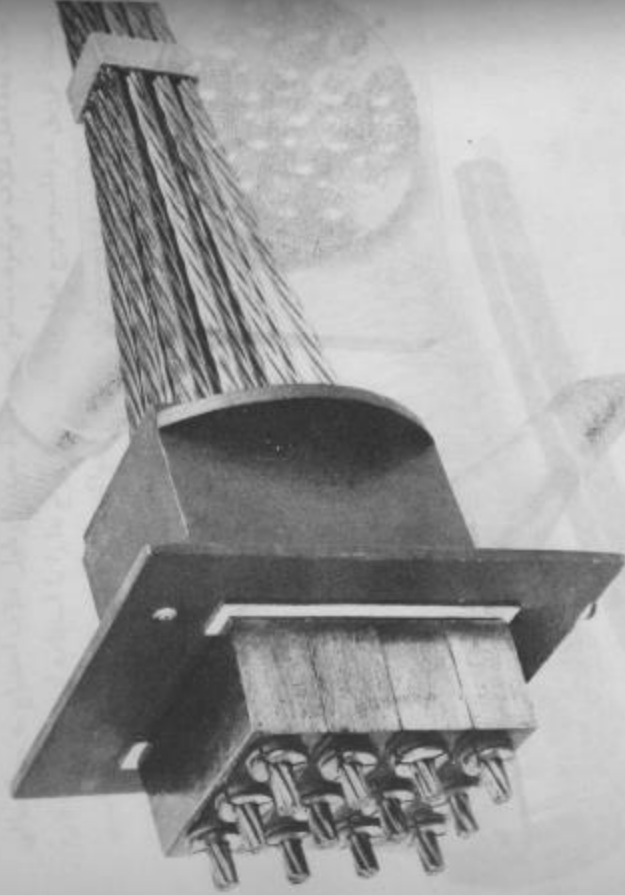
در اوایل مدل K برای وارد کردن نیروهای بسیار بزرگ طرح و ساخته شده بود، لیکن امروزه جک های K در اندازه‌های مختلفی برای وارد کردن نیروهایی بین ۱۰۰ تا ۱۴۰۰ تن به کار می‌رود.

همانطور که در شکل (۱۸-۳) نشان داده شده است، در یک جک مدل K تمام سیم های بافته شده باز داخل جک خود می‌شود، این سیم ها در موقع کشیدن، به‌طور موقت توسط یک صفحه گیره (که در انتهای آن جک که دور تر از گیره‌دانشی است، قرار دارد) به جک گیره‌داده می‌شود.

۳-۱۰- گیره پس‌کشیدگی نوع SCD:

دو نوع گیره اصلی در سیستم SCD (مخفف Stressed Concrete Design Limited) وجود دارد، نوع دایره‌ای و نوع مربع مستطیلی در سیستم نوع دایره‌ای، سیم‌های بافته شده به‌صورت دایره‌ای قرار می‌گیرند و آنها را می‌توان به‌طور تکی و یا به‌صورت دسته جمعی کشید، در حالت اول سیستم به نام مونوگریپ (Monogrip) و در حالت دوم به نام مالتی گریپ (Multi grip) نامیده می‌شود. در هر دو حالت سیم های بافته شده توسط استانداردهای با سوراخ مخروطی و گوه های سه تکه به گیره‌گیر داده می‌شود. صفحه توزیع و حمل برای هر دو سیستم دایره‌ای مثل هم می‌باشد. در شکل (۱۹-۳) یک نمونه از گیره، متشکل از ۷ سیم بافته شده نشان داده شده است، از این نوع گیره‌ها برای کودادن سیم‌های بافته شده به قطر ۱۲/۲، ۱۵/۲ و ۱۸ میلیمتر استفاده می‌نمایند. همچنین گیره های متشکل از ۱۹ سیم بافته شده برای سیم هایی به قطر ۱۵/۲ و ۱۸ میلیمتر نیز موجود می‌باشد.

سیستم مربع مستطیلی در حقیقت نوع تکامل یافته، سیستم اولیه مکمل - بلتن (Magnet - Blaton) می‌باشد، که در این سیستم، سیم ها توسط گوه های تخت در داخل یک صفحه مطبق (Sandwich plate) نگاه داشته می‌شود. گیره های مربع مستطیلی نوع جدید، از یک سری بلوک های سه تایی تشکیل می‌شود. هر بلوک دارای سه سوراخ مخروطی است که توسط گوه‌های استاندارد، سیم های بافته شده را به گیره، گوه می‌دهد. سیم های بافته شده هر کدام به‌صورت تکی کشیده می‌شود. شکل (۲۰-۳) مجموعه یک گیره نمونه را نشان می‌دهد که در آن بلوک های گیره (صفحات فلزی مربع مستطیلی) به‌صورت افقی روی یکدیگر قرار می‌گیرند. چنانچه لازم باشد می‌توان کسل

شکل (۲۰-۳) گبره نوع مربع مستطیلی SCD

باید، معمولاً قبل از آزاد کردن جک، با کمک یک پیستون اضافی تمام گره ها را با فشار به داخل سوراخهای گبره می‌رانند تا به سوراخ چسبیده و سیم را محکم نگاه دارد. این کار برای احتراز از لغزش زیاد کابل در داخل گره و در نتیجه انحراف تنش زیاد در اثر این سرخوردن می‌باشد به نام عمل بلوکاز نامیده می‌شود. مقدار طول اضافی کابل که باید خارج از گبره باشد (برای اینکه در موقع کشیدن، جک بتواند کابل را محکم نگاه دارد) فقط بین ۲۰۰ تا ۳۰۰ میلیمتر است، به این ترتیب مقدار هدر رفتن فولاد در این سیستم بسیار کم است. حدود سروهائی که به‌طور عادی می‌توان توسط گبره های استراک هولند وارد نمود، بین ۳۴ تا ۳۶ تن می‌باشد، لیکن گبره های نوع بزرگتری، نیز موجود است که کمتر مورد استفاده قرار می‌گیرد.

مجموعه بلوک ها را ۹۰ درجه چرخاند (به‌طوری که بلوک ها به‌صورت قائم قرار بگیرند). در سیستم مربع مستطیلی می‌توان سوراخ محل کابلها را توسط هسته های لاستیکی قابل پیرون آوردن و یا غلاف های فلزی ایجاد نمود. هسته های لاستیکی قابل پیرون آوردن، عبارتند از لاستیک‌هایی به شکل سوراخ محل کابل که در داخل بتن کارگذاری می‌شود و بعد از اینکه بتن خود را گرفت آنها را از داخل بتن پیرون می‌کنند، در نتیجه این کار سوراخهایی در داخل بتن بوجود می‌آید که می‌توان کابلها را در داخل آن قرار داد. با گبره های مربع مستطیل می‌توان نیرویی بین ۱۲ تا ۴۰۰ تن را وارد نمود. برای وارد کردن نیروی ۱۲ تنی، گبره های مشکل از یک سیم بافته شده ۱۳ میلیمتری و برای وارد کردن نیروی ۴۰۰ تنی گبره‌های مشکل از ۲۷ سیم بافته شده ۱۳ میلیمتری که در آن سیم‌ها به صورت مخروطی از ۳ گروه بندی شده اند، (مثل شکل (۲۰-۳) برای یک گبره مشکل از ۱۲ سیم بافته شده) به کار می‌رود.

در این سیستم اصولاً تعداد سیم های موجود در یک گبره معمولاً به صورت مخروطی از ۳ می‌باشد. برای اینکه دو غاب دور سیم های کابل را به‌خوبی بگيرد، در فواصل مناسب از یک شبکه فلزی جهت جلوگیری از مخلوط شدن سیم ها و حفظ فاصله بین آنها استفاده می‌شود.

۳-۱۱- سیستم پس کشیدگی استراک هولند (Stronghold):

در این سیستم می‌توان از سیم و یا سیم بافته شده استفاده نمود. سیم ها و یا سیم های بافته شده همگی با هم و به‌طور همزمان کشیده می‌شود. گبره تشکیل شده است از یک قطعه نیروی جدنی یا فولادی، و یک سرگبره، که دارای سوراخهای مخروطی و گره های دوتکه ای برای گزیدن سیم و یا سیم بافته شده به گبره می‌باشد. در کابلهای مشکل از سیم ها، در طرف گبره گزینی دو طرفی که جک زده نمی‌شود، برای احتراز از مصرف گره، سوسم ها را به‌طور دگمه دو می‌آورند. در شکل (۲۱-۳) یک نمونه از گبره زنده برای سیم و یک نمونه برای سیم های بافته شده نشان داده شده است. جک استراک هولند تمام سیم ها و یا سیم های بافته شده را به‌طور همزمان محکم نگاه داشته و بعد از کشیدن آنها از داخل گره های گبره و قبل از آزاد نمودن کابل، گره‌ها را به داخل سوراخهای مخروطی می‌راند (برای در موقع کشیدن کابل امکان دارد که گبره‌ها به سیمی که در حال کشیده شدن است چسبیده و یا آن از داخل سوراخ مخروطی پیرون

غالب به داخل غلاف می شود، بنابراین در نقاط مهمی از طول غلاف احتیاج به سوراخهایی جهت تزریق دوغاب و خروج هوا می باشد. این سوراخ ها را با استفاده از مته در نقاط لازم روی غلاف ایجاد نموده و سپس لوله پلاستیکی هواکش را مطابق شکل (۳-۲۲) به این سوراخ اتصال می دهند.

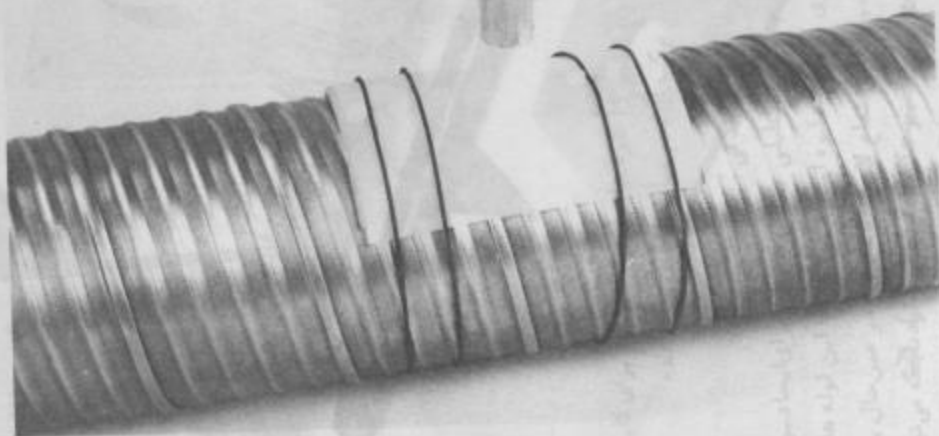
شکل (۳-۲۲) هواکش جهت تزریق دوغاب
الف - اجزاء تشکیل دهنده

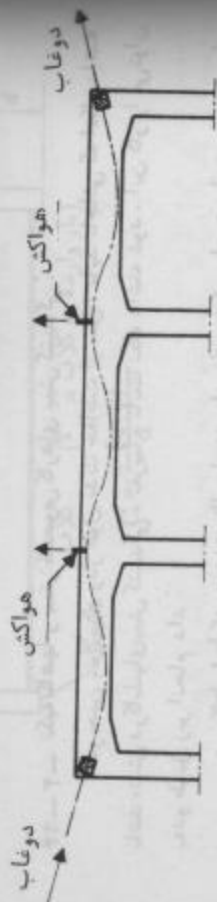
شکل (۳-۲۱) کپره های استراک هولد برای کابل های
موتور از سیم ویا سیم های بافته شده

۱۲-۳- غلاف برای کارهای پس کشیدگی:
به غیر از در سیستم مربع مستطیلی SCD، معمولاً "برای ایجاد سوراخ مسو کابل،

از لوله های پیش ساخته فلزی با مقطع دایره استفاده می شود. این لوله ها باید به اندازه کافی نرم باشند تا بتوان آنها را طبق شعاع لازم خم نمود و در عین حال به اندازه کافی محکم باشند تا در موقع بتن ریزی تغییر شکل ندهند. با وجود اینکه می توان غلاف ها را به هر طولی که لازم باشد ساخت، دو بیشتر مواقع آنها را به طولهای استاندارد می سازند، که در نتیجه، برای ایجاد غلاف با طول لازم باید یک یا چند غلاف را به یکدیگر متصل نمود. این کار را باید با دقت فراوان انجام داد تا مطمئن شد که در موقع بتن ریزی ملات داخل غلاف نمی شود. برای این کار اتصال دهنده های (Couplers) مخصوصی نیز وجود دارد. از آجایی که، معمولاً "بعد از خاتمه کار کشیدن کابلها، اقدام به تزریق دو

شکل (۲۲-۳) هواکش جهت تزریق دوعاب
ب - هواکش آماده

شکل (۲۳-۳) تزریق یک کابل یکسره

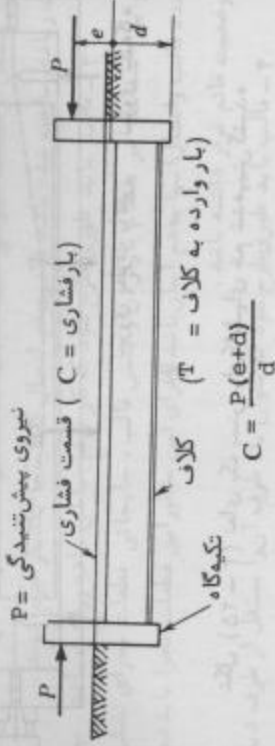
در هنگام تزریق بعد از اینکه دوعاب از هواکش اولی بیرون آمد و غلظت آن مانند غلظتی که در ابتدای محل تزریق دارا بوده است، گردید، این هواکش را می‌بندند و این کار را به ترتیب در مورد هواکش‌های دیگر نیز انجام می‌دهند تا به گره انتهایی برسند، بعد از اینکه دوعاب خارج شده از محل این گره به غلظت ثابت شد (چون قبل از عمل تزریق، برای تمیز کردن کابلها از روغن، رنگ و یا آلودگی‌های دیگر، غلافها را با آب آهک شستنی می‌کنند، بنابراین امکان دارد مقداری آب در داخل غلاف باقی بماند که در اثر آن غلظت دوعابی که از هواکش‌ها خارج می‌شود با غلظت دوعاب در محل تزریق تفاوت داشته باشد، البته بعد از گذشت مدت زمانی کوتاه این دوعالط با هم برابر خواهد شد) هواکش مربوط به گره را می‌بندند. گاهی در پائین ترین نقاط کابل به سبب هواکش‌هایی تعبیه می‌شود که از این هواکش‌ها برای تخلیه آب موجود در داخل غلاف استفاده می‌کنند.

۱۲-۳- وسایل پیش کشیدگی:

وسایل که در کارهای پیش کشیدگی به کار می‌رود به شرح زیر می‌باشد:

- ۱- تکیه گاهها و ستر مخصوص کارهای پیش کشیدگی.

می‌گردد. توزیع این سه نیرو توسط تکیه گاه قائم انجام می‌شود.

شکل (۳-۲۴) نمای یک بستر کلافی برای کارهای پیش‌کشیدگی

از این نوع بستر موضعی که خروج از مرکزیت بار بسیار بزرگ است می‌توان استفاده نمود. یکی از اشکالات مهم این نوع بستر این است که، چنانچه نیروی پیش‌کشیدگی خیلی بزرگ باشد، نیروی فشاری در قسمت فشاری بستر بزرگتر از نیروی پیش‌کشیدگی ($C = P + T$) می‌شود و برای احتراز از کامتش، ابعاد مقطع قسمت فشاری بستر باید خیلی بزرگ انتخاب شود. اشکال دیگری که این سیستم دارد این است که چنانچه طول بستر خیلی طویل باشد، اثر تغییر شکل بستر در حین عملیات کشش ممکن است بسیار بزرگ باشد، زیرا به تدریج که نیروی پیش‌کشیدگی وارد می‌شود، کلاف طولش بزرگتر و قسمت فشاری بستر طولش کمتر می‌گردد. واضح است تغییر شکل در محل کابلها به علت خاصیت اهمی قسمت قائم تکیه‌گاه خیلی بزرگتر از تغییر شکل بستر خواهد شد. به دلایلی که گفته شد از این نوع سیستم فقط در مواقعی که طول بستر کوتاه است استفاده می‌شود.

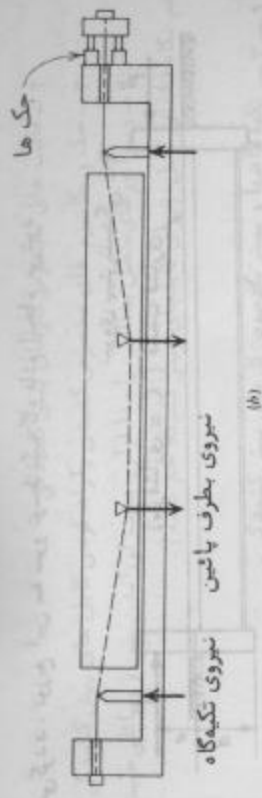
ب - بستر برای کابلهای خم شده پیش‌کشیده:

در مواقعی که لازم است کابل تیرپیش‌کشیده به صورت خم شده باشد، از بستر مخصوصی برای کابلهای خم شده پیش‌کشیده استفاده می‌شود. شکل (۳-۲۵) نمای یک بستر برای کابلهای خم شده پیش‌کشیده را نشان می‌دهد.

- ۲ - قالب های مخصوص کارهای پیش کشیدگی.
 - ۳ - جک و مکانیزم های مخصوص کشیدن و آزاد کردن کابل های پیش کشیدگی.
 - ۴ - وسایل و تجهیزات حمل به قالب یا جدا از آن جهت لرزاندن بتن و وسائلی جهت خم نگاه داشتن کابل (برای کابلهای پیش کشیده خم شده).
- ۳-۱۴ - تکیه گاهها و بستر مخصوص کارهای پیش کشیدگی:
- در حین بتن‌ریزی و در طول مدت حفاظت از بتن، باید تاجایی که امکان داشته باشد، تنش در کابل‌های پیش کشیدگی، تقریباً "ثابت نگاه داشته شود. این کار را می‌توان به دو طریق زیر انجام داد:
- ۱ - کابلها را کشیده و به تکیه‌های مجرای فلزی، که برای تحمل نیروهای پیش‌کشیدگی و تنش های ناشی از وزن بتن تازه طرح شده، گنومی دهند.
 - ۲ - کابلها را کشیده و به تکیه‌گاههای مخصوصی اتصال می‌دهند، این تکیه‌گاهها نیروی پیش‌کشیدگی در کابل را در حین عملیات بتن‌ریزی حفظ کرده و ثابت نگاه می‌دارد. پس دو تکیه‌گاه سطح تراز و صافی وجود دارد که در روی آن قالب های مربوط به قطعات پیش‌کشیده را گذاشته سپس بتن‌ریزی را انجام می‌دهند. مجموعه دو تکیه‌گاه و سطح صاف بین آنها را بستر پیش کشیدگی (pre-tensioning bed) می‌نامند.
- از قالب های مجزا که نیروی پیش کشیدگی کابل مستقیماً به آنها وارد می‌شود، برای ساخت تیرهای T دو بله و شعاع های پیش کشیده و تراورس های راه آهن استفاده می‌شود. به عنوان موارد ذکر شده معمولاً "سیستم قالب های مجزا را با اقتصادي نبودن و مورداستفاده وسیعی ندارد. انواع بسیار متنوعی از بسترهای پیش کشیده وجود دارد که هر کدام برای کار خاصی مناسب است. هر تکیه‌گاه و بستر معمولاً "برای تحمل یک نیروی ماکزیمم و یک لنگر حداکثر طرح می‌شود. مادر اینجا فقط به ذکر دو نوع خاص از بستر، به نام بستر کلافی (Strut and tie) و بستر برای کابل‌های خم شده پیش‌کشیده می‌پردازیم.

الف - بستر کلافی:

اصول کار بستر کلافی در شکل (۳-۲۴) نشان داده شده است. با توجه به این شکل معلوم می‌شود که نیروی پیش‌کشیدگی (P) باعث به وجود آمدن یک نیروی کششی (T) در کلاف و یک نیروی فشاری (C) در قسمت فشاری بستر

شکل (۲۵-۳) نمای یک بستر برای کابل‌های خم شده پیش کشیده

همانطور که در شکل دیده می‌شود، برای اینکه بتوان کابل را از بالا به طرف پایین خم نمود کابل باید به تکیه گاه مخصوصی تکیه داشته باشد که این تکیه گاه به دال بستری، نیروی فشاری وارد می‌آورد و برای اینکه بتوان کابل را در وضعیت پائین نگاه داشته و یا به طرف بالا خم نمود باید از وسیله مخصوصی استفاده کرد، (شکل ۳۱-۳) که به دال پائین نیروی کششی وارد می‌نماید. به این ترتیب دال بستر علاوه بر اینکه تحت اثر یک نیروی فشاری ناشی از پیش کشیدگی و لنگر موموموت به آن است، تحت اثر یک سری نیروهای قائم نیز می‌باشد که این نیروها ممکن است در هر نقطه‌ای از بستر وارد شود. بنابراین نمی‌توان در ساخت دال این بستر از بتن معمولی استفاده نمود (بوخلاف بعضی از انواع بسترها که دال کف آنها از بتن معمولی ساخته می‌شود) و باید برای این منظور از بتن آرمه و یا بتن پیش تنیده استفاده کرد.

۱۵-۳- قالب‌های مخصوص کارهای پیش کشیدگی:

بطور کلی قالب‌هایی که برای ساخت قطعات پیش کشیده به کار می‌رود باید دارای مشخصات مخصوص و مناسبی برای این کار باشد. مهمترین این مشخصات به شرح زیر می‌باشد.

۱- مقاومت زیاد نسبت به صدمه ناشی از عدم استفاده صحیح از قالب و و طریقت ریاد ناشی از بخار دادن به بتن. با توجه به این شرط استفاده از قالب چوبی که نمی‌توان از آن به دفعات زیاد (به عنوان قالب برای بتن ویری) استفاده نمود و صفا "به بخار آب نیز حساس است، مناسب نمی‌باشد. با وجودی که استفاده از قالب‌های بتنی موفق بوده است لیکن قالب‌های سبک تر فلزی، معمولاً "ارحیت دارد.

۲- دقیق بودن ابعاد قسمت‌های مختلف قالب. از آنجائی که معمولاً یک قالب متشکل از قطعات مجزائی است که باید به یکدیگر متصل شود، این قطعات باید با دقت زیادی ساخته شده باشد تا در موقع اتصال کاملاً "با یکدیگر جزم شوند.

۳- قالب باید طوری طرح شود که کار کردن با آن ساده و راحت باشد. موضوع مهم این است که در هنگام بار کردن و بستن قالب، جابجائی قطعات مجزائی تشکیل دهنده قالب و اتصال آنها به هم آسان باشد و برای این منظور این قطعات مجزا باید عموماً "در وضعیت قائم قرار داشته باشد.

۴- قالب باید طوری طرح شود که بتوان یک طرف آن را مستقل از طرف دیگر در وضعیت نهائی خود قرار داد.

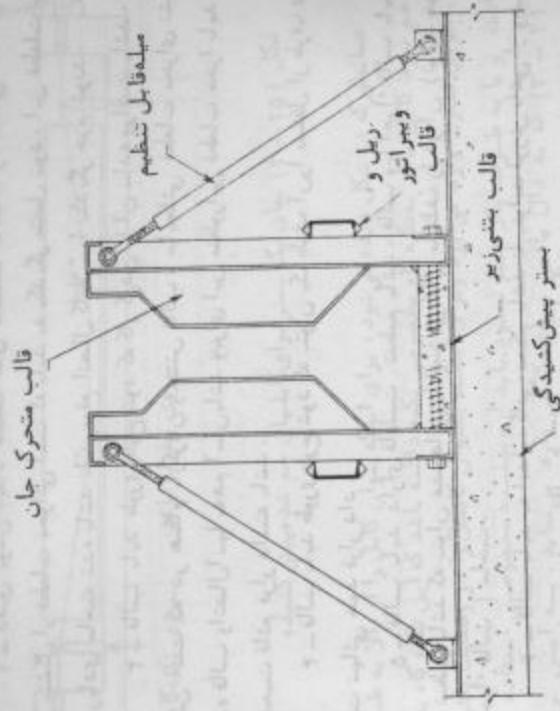
۵- قالب باید دارای قابلیت تنظیم باشد. قالب و یا اجزاء قالب باید طوری قابل تنظیم باشد که بتوان عضوهای یا چندین شکل مختلف را در آن (توسط خود قالب و یا اجزاء قالب) ساخت.

۶- قالب باید به اندازه کافی محکم باشد تا بتواند لرزش ناشی از ویران‌تورها را (و ویران‌تورهای متصل به قالب) به راحتی تحمل کند.

۷- قسمت زیر قالب باید بسیار صلب باشد و نباید در موقع استفاده تغییر شکل دهد، زیرا چنین تغییر شکل‌هایی باعث می‌شود که قسمت زیر عضوهای ساخته شده در این قالب دارای ناهمسانی‌ها و یا انحناهائی گردد. علاوه، قسمت زیر قالب باید به صورت یک عضو سازه‌ای عمل کند و بتواند نیروهای جانبی و نیروهای روزه بالا را تحمل نماید. تا بتوان قالب‌های کثاری را طوری محکم به آن اتصال داد که در موقع بتن ریزی حرکت نکند. این شرط آخری برای ساخت تیرهای I شکل با بال پائینی بهم، بسیار با اهمیت می‌باشد، زیرا نیروی روزه بالا (در اثر فشار هیدرواستاتیکی بتن تازه) در چنین حالتی ممکن است بسیار بزرگ باشد.

۸- قالب باید طوری ساخته شود که دارای حداقل روشن باشد و روشن‌ها باید تا حد امکان محکم بوده تا امکان نفوذ بتن به خارج قالب وجود نداشته باشد.

در شکل (۲۶-۳) یک نمونه از قالبی که برای ساخت قطعات پیش کشیده به کار می‌رود و دارای مشخصات مناسبی که ذکر شد تیر می‌باشد، نشان داده شده است.

شکل (۳-۲۶) مقطع یک قالب فلزی قابل تنظیم که برای ساختن قطعات

پیش کشیده مناسب است.

۱۶-۳- جک و مکانیزم های مخصوص کشیدن و آزاد کردن کابل های پیش کشیده :

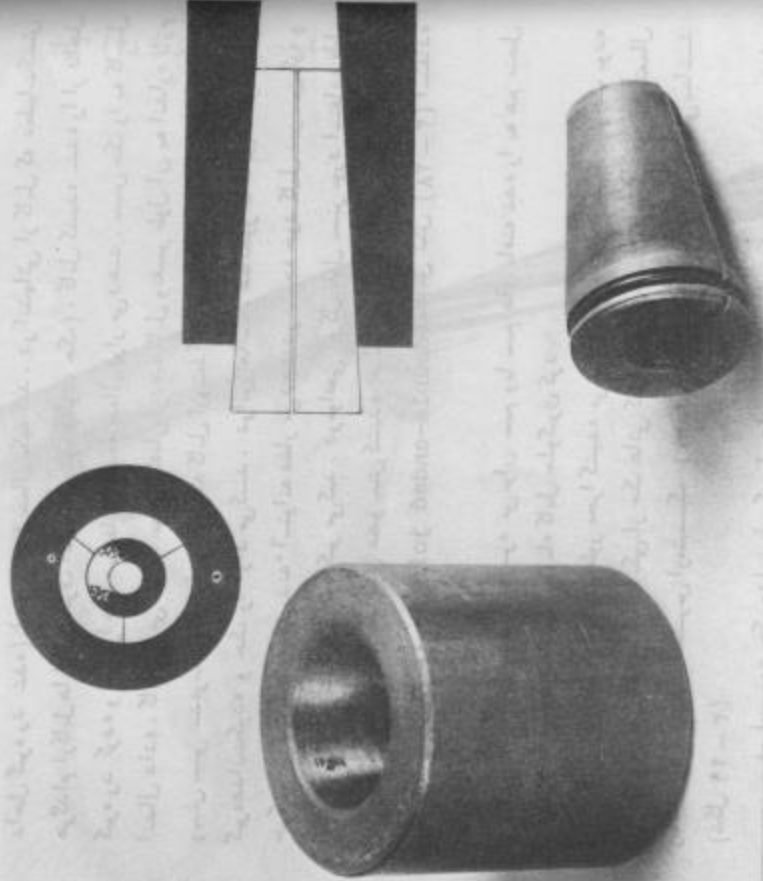
برای کشیدن کابل های عضوهای پیش کشیده دو روش به شرح زیر موجود است:

۱- استفاده از جک های تکی که کابل های پیش کشیده را به طور مجزا می کشند (شکل ۲۷-۳). از این نوع جک ها برای کشیدن کابل های پیش کشیده به طور مجزا می توان استفاده کرد، ضمناً "در این سیستم همیشه کابل با جک در تماس است."

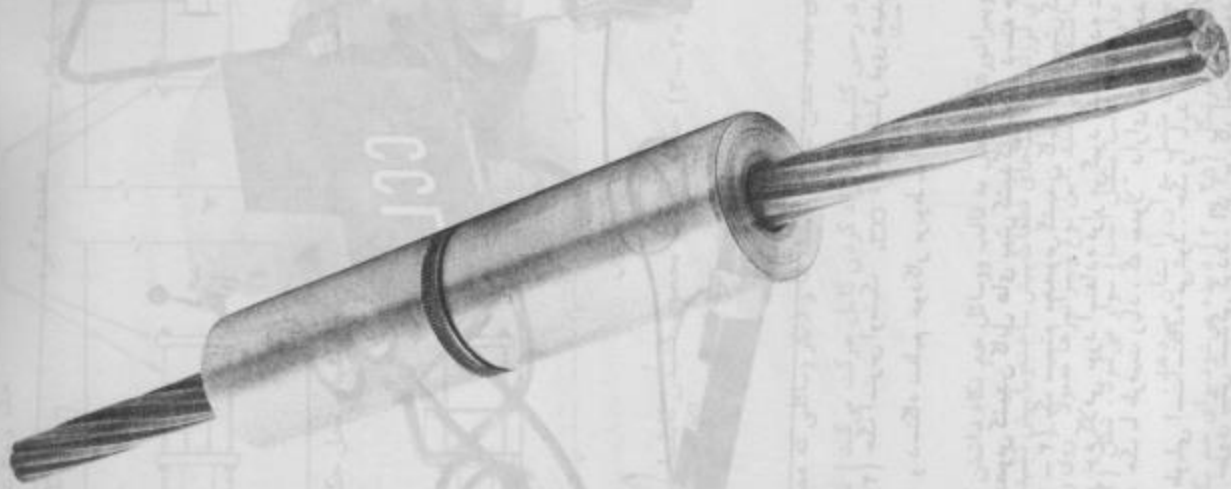
۲- استفاده از جک و مکانیزم مخصوصی که معمولاً "کلیه کابل های موجود در عضو را به طور دسته جمعی می کشند در حالی که خود (جک) با هیچ کدام از کابل ها در تماس نمی باشد. حرکت های این نوع سیستم نمی توان برای کشیدن کابل های پیش کشیده و یا کابل های پیش کشیده به طور مستقیم (بدون استفاده از مکانیزم مخصوص تکیه گاه انتهای سترو پیش کشیدگی) استفاده کرد (شکل ۳۰-۳).

الف- جک های تکی و گیره های پیش کشیدگی:

در کارهای پیش کشیدگی مهمترین وسیله کار، گیره بوفتی می باشد که سیم ها و باسیم های باند شده را در حین و بعد از عملیات کشش محکم نگاه داشته و به تکیه گاه گیر می دهد. همانطور که قبلاً "نیز اشاره شد، ممکن است روشهای متفاوتی برای کشیدن کابل به کار رود، لیکن گیره هایی که امروزه برای کارهای پیش کشیدگی مورد استفاده قرار می گیرد همه تقریباً "شبهه به هم بوده و شامل یک استوانه و تعدادی گوه مطابق شکل (۲۷-۳) می باشد.

شکل (۳-۲۷) مجموعه یک گیره برای کارهای پیش کشیدگی

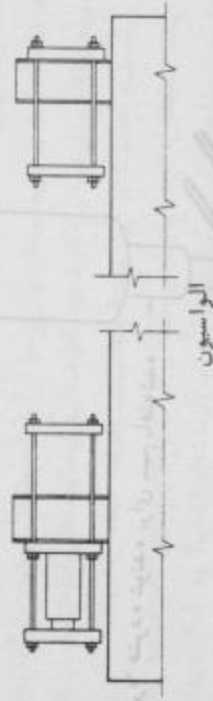
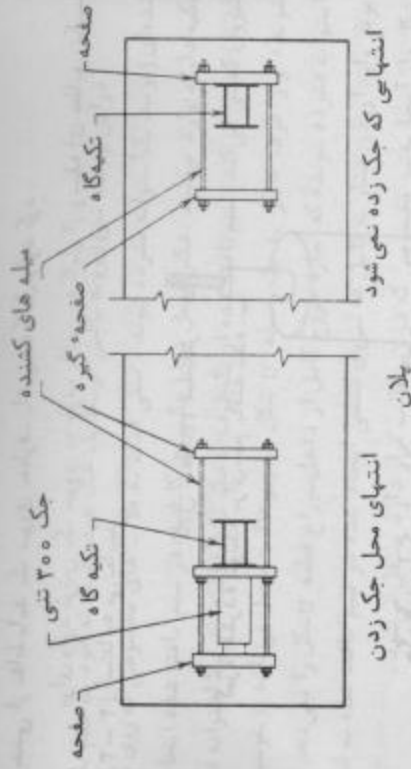
شکل ۱-۲ اتصال (۲۸-۳۰) (۳۱-۳۲)

گوه معمولاً "ار دو یا سه قطعه تشکیل شده و یکدیگر که در شمار قسمت بالایی این قطعات قرار می‌گیرد، آنها را به هم متصل کرده و نسبت به هم در وضعیت ثابتی نگاه می‌دارد. در سطح قسمت داخلی گوه شیارهایی جهت افزایش اصطکاک بین کابل و گویه ایجاد نموده اند و با وجودی که گوه‌های پیش کشیده طوری طرح شده که می‌توان از آنها به تعداد ده‌ها تا زیاد استفاده نمود، باید هر دفعه قبل از عمل کشیدن آنها را با دقت معاینه کرد تا چنانچه به شیارهای گوه صدمه ای وارد شده باشد از آن استفاده نشود. در طرف گویه ثابت (در طرفی که جک رده نمی‌شود)، گویه (که شامل استوانه فلزی و گویه‌های داخل آن است) را با فشار روری کابلی که، هنوز کشیده نشده می‌نوازند (درحالی که کابل از داخل گویه رد شده) تا به صفحه "حمال تکیه کند. در انتهای از کابل که عملیات کشش هر کدام از کابل‌ها از آن طرف انجام می‌شود (طرف جک)، کابل کشیده نشده را از داخل گویه رد کرده و گویه را فقط در مقابل صفحه حمال قرار می‌دهند. سپس جک را به کابل اتصال داده، کابل را می‌کشند. موقتی که با رورآورده به کابل و تغییر طول آن به اندازه لازم و پیش بینی شده رسید، گویه را درحالی که کابل اروسا آن رد شده به داخل سوراخ استوانه گویه هدایت کرده و جک را آزاد می‌کنند. در این حالت، همانطور که کابل به طرف گویه حرکت می‌کند گویه را به بدنه "استوانه فشار می‌دهد در نتیجه خود کابل نیز به گویه و استوانه فشرده شده و به گویه گیر می‌کند. در مواقعی که کل طول بستر مورد استفاده قرار نمی‌گیرد (مثل موقعی که طول عضو پیش کشیده خیلی کوتاه تر از طول بستر است)، از اتصالات دو سره (double-ended joints) مطابق شکل (۲۸-۳۰) استفاده می‌شود.

با کمک اتصالات دوسره می‌توان سیم و یا سیم‌های بافته شده را به هم متصل کرده و از تلف شدن طولهای کوتاه کابل جلوگیری کرد.

در مواقعی که کابل‌ها به طور مجزا کشیده می‌شود، جک مربوطه نسبتاً "کوچک بوده و معمولاً "با سوز می‌کند. یکی از جک‌هایی که در کارهای پیش کشیدگی مورد استعمال زیاد دارد، جک استرس اوتوماتیک (Stressomatic Jack) CCL می‌باشد (شکل ۲۹-۳۰).

در این نوع جک بعد از تنظیم کنترل‌های مخصوص برای یک نیروی همی، عملیات کابل کشی و گورداد را می‌توان به طور خودکار انجام داد. به این ترتیب عملیات کابل کشی را می‌توان بسیار سریع و با بارده خوب تمام کرد.

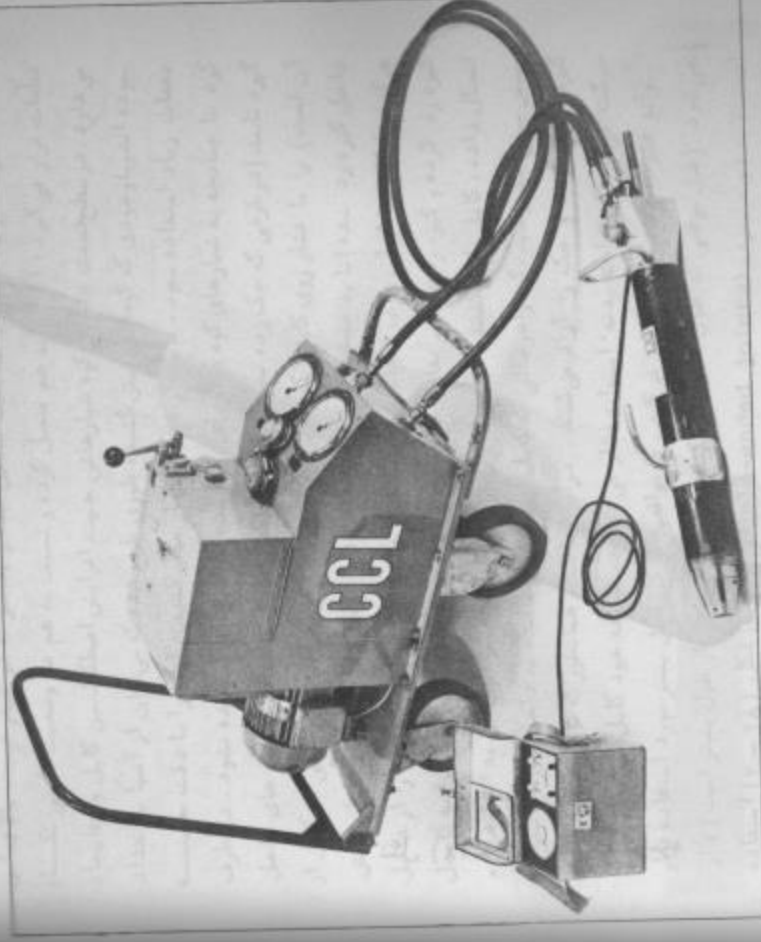
شکل (۳-۳۰) جک و مکانیزم مخصوص کشیدن کابل‌های پیش کشیدگی با بستر نوع کلافی.

برای ساده شدن شکل، غلطک‌ها و دیگر وسایلی که عضو پیش کشیده به آنها تکیه دارد (ود رحین کشیدن و آزاد کردن کابل حرکت می‌کند) در شکل (۳-۳۰) نشان داده نشده است.

۳-۱۷- ویراتورهای متصل به قالب و وسائل خم نگاه داشتن کابل:

برای لیزاندن قالب‌های قطعات پیش ساخته و یا پیش کشیده عموماً "از ویراتورهای متصل به قالب استفاده می‌کنند. این نوع ویراتورها معمولاً "روی ریل‌هایی که در دو طرف قالب قرار دارند (و به قالب متصل است) سوار می‌شود. شکل (۳-۲) یک قالب و محل سوار شدن ویراتورهای متصل به آن را نشان می‌دهد.

همانطور که در شکل (۳-۲۵) دیده می‌شود برای خم نگاه داشتن کابل پیش کشیده

شکل (۳-۲۹) جک استروس اوستیک CCL، پمپ فشار قوی هیدرولیک و دستگاه تنظیم خودکار مربوط به آن

ب- جک و مکانیزم مخصوص کشیدن کابل‌های پیش کشیدگی به‌طور دسته جمعی:

در شکل (۳-۳۰) یک سیستم مخصوص کشیدن کابل‌های پیش کشیدگی به‌طور دسته جمعی که با بستر نوع کلافی مورد استفاده قرار می‌گیرد نشان داده شده است. در این مکانیزم فقط از یک جک با ظرفیت زیاد، که معمولاً "دارای کورس (حد اکثر طولی که جک می‌تواند بار شود) طولی استفاده می‌شود. جک را باید طوری قرار داد که محور آن منطبق بر مرکز ثقل سروی پیش‌کشیدگی گردد. اگر این کار انجام نشود، دستگاه در حین کشیدن کابل و آزاد کردن آن با ابعاد نخواهد بود.

